

מודעת בריאו

LNewe Ka assand alake ... NTUIKD

מאושר על ידי ההסתדרות לרפואת שיניים בישראל משחת השיניום אלמקס נמצאה פעילה במניעת עששת (רקבון שיניים) ואושרה על ידי החסתררות לרפואת שיניים בישראלי

Elmex toothpaste has been found effective in pre-venting dental caries (tooth decay) and has been approved by the Israel Dental Association. ENDORSED BY THE ISRAEL DENTAL ASSOCIATION

אלמקס

ELN

resi

The

this. thei

היחידה המאושרת ע"י הסתדרות

רופאי השיניים בישראל

כפעילה במניעת עששת

אלמקס

משחת השיניים היחידה המכיו אמין פלואוריד אורגני

פעיל פי 3.

מיוצרת ע"י טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ ברישיון GABA, שוי?

יעילה פי 3 במניעת עששת עם אמין פלואוריד

אלמקט היחידה. המאושרת ע"י הטתדרות רופאי השיניים בישראל

לי היה היה היה הארץ:

"שניה אמא, דיזנגף 15, כל-כו שלום, אחד העם 9; "לחיט", ככר המדינה, ה' באייר 10
"שניה אמא, שבתאי לוי, כל-כו שלום, אחד העם 9; "לחיט", ככר המדינה, ה' באייר 10;
"איץ 'נחוז סטרר, כרחת היחלומים, ביה מכבי • חימהן בית אממא, שבתאי לן: 25;
"היסורת 19, משרץ: אלרלוחדוב 9 • ירושלים: "חבירה", דה' שמאי 19 • רחובות: בנימין 4
"אור שבע: חוזלון 114 • יין אין אין אראוורא אין אין אראוורא פירושיט: וואריון אין אראוורא אילה אראוורא פירושיט: וואריון אין אראישבען החלוץ 114 • 1972: פיר 12 • ערדו מרכז מסחרי • קרית-גתנו הגמן 2.

<u>האפירו של קולעיל" בשק"ם:</u> מיים: ובנואים = ירושלים: 8 • חיפה: מגדל תנכיאים = ירושלים: יפו 234 • תניים: בנואים 144: שד ירושלים: 8 • חיפה: מגדל תנכיאים = ירושלים: 24 • חדו שתר 13 - בעתושה מודעין 182 - ותניתו אחד העם 26 - פ"תו אודלוב 12 - חדרה: פאל 10 פיית מתפקון ש" בן גורדון 28 - קרית-שמונתו שד תל-חי של מולדת גואי 1- שנית: מוכן תייבור בין גורדון 24 - קרית-שמונתו שד תל-חי של יולדת מאיד

לו; אנן-בכירול 30; היפר קו-אום ניבורי ישראל 33; לה נדריח 78; ברודצקי 43; לואלעמימר וז; מנקס 50: מנולי רור, אורי 10 • רמת-גן: רמת, ביאליק 97 • וויישן א; היפר קראום ביון יהלומים, כודין 1 • ראשל צ: נכעת חברושים תפעו מלל בדורה נקל, ברויצקי 13; ז'בוויונסקי 35 - בת-ים: עוזיאל 2; שד' תעצמאות 65; היםר מלחי מים, א. התעשיה - מית: הראל 25 - באר-שבע: חיפר קו-אום. לב חננג, דרך הים קי-אוף. לב השומרון, איזור התעשית • רמלמו: שד' הרצל • בפר-סבוא: אור ונחין 25 • נתנוא: הרב קוק 15 • קיראון: לוי אשכול 56 • יבל בא הדרור 22 • אולי התלוו נונוא: הרב קוק 15 • קיראון: לוי אשכול 56 • יבל בא הרב קוק 15 • קיראון: לוי אשכול 56 • יבל די וורכון

יוגעף סנטר • באר-שבע: רוז' קקדל • אשקלון: הרצל 27 • יינון מנור - באר-שבע: דוד קק ד - השקקון ווו ברוב און אחרות 142. אחרות 142. אחרות 142. און אחרות 142. און אחרות 142. אין אינית של קולנוע" בקיאום. ירושלים: זית פי הצל, בנית אורנים, שדי ש"י עצון; נוה-יעקב, מרכז מסחר".

נוות שאנן, וחז' מנרלי; היפרכל; שרי ההסתורות, צומת ק. אתא - תור תשתן: מרכו מסודרי, הבנום 12 - רמת השדון: סוקולוב 18 - רחובות: הרצל 183 - באר-שבע: יעלים 35. רמת-גן: רח' חע"ש ב את חשרטים ניתן לחשיג גם בספריות ממובחרות: רחובנת - וידאו עינבל, הרגל 98; ויראו צפריר, הרצל 185 רמת-גן - וידאו דנה, עוזיאל 112:

(02)224633 טַלָּ,

10. כפר-טבא - פס קול כ"ס, טרכז אהרוני, ויצמן 53; וידאו שום, ירושלים 4. חל-מונד - ויד ים תל-מונד השקד 2 אפקח - וידאו אפקה, מרכו מסוורי נצרת - סטוריו סאסט, רוז' סאולוס עולם הוידאו 66, סוקולוב 76. הרצליה פיתוח - וידאו נקל, ככר הציונות. רמת-השרון - וידאו קיי, אוסישקין 38, סוקולוב 75. רעננה - סונסי וידאו רעננה, חננב 3; וידאו דקלים, אחוזה 198 מרכז בולן, נבעתיים - וידאו גבעתיים, כצנלסון ום תל-אכיב - וידאו צפון, דיזננוף 332; וידאו חולון 2, אבן-נבירול 1; וידאו לימור, אכן נכירול 30; וידאו לי, יבלי 2; חדר יוסף, וידאו מרכז חרר יוסף מרכז מסוזרי; ויראו ססאר, קרית שלום ישראל גורי 34; וידאו 18, דרך הנצוזון 133; וידאו . בן טוב סלמה 113; וידאו רקורר, דיזנגוף 236; נימטיק, חעליה 22. ופו - וידאו אלפא, יפרו 132: וֶלַיוּוָדַ יִּפָּוֹ, שִׁרַי יַרוּשַלִים 11. חִיפָּה - וִידָאוּ עַראַס רוו' חורי 24; פופ חיפה, חנביאים 29; וידאו כל, חנביאים 20; ויראו טעא מלון דן כרמל. קרית-ביאליק - וידאו בילבי, קרן היסוד 64. קרית-אתא - שביט,איינשטיק ירושלים - וידאו לייט, שייך ראריז 18 פתמ-תקוח - ויראו דן החסתודרות 2; מרכז סרטי החיראו, שטמפפר 30; וידאו סקום, תייס עוזר 23. חולון - וידאו תולון ו, סוקולוב סל, נידאו חזי, שדי קונל 26; נידאו סרט, שנקר 44; פניבאן, קרן חיסוד ו. אשל"צ - מונטי וידאו ראשל"צ, חרצל 52, ויראו אמריקה, מינסקר 20; ויראו ראשון, אחד העם 13, יחוד - ויראו מ.א.ש. קיבוץ גלויות 35 יבנה - וידאו עינבל פרכז מסוזרי נתניח - פום נתניה, ' הוזלוצים 7 אנד, מ.ס. הוידאו, חרצל פינת שוהם 2. זכרון יעקב - מרכז סוטי הויראו זכרון,

לאימפריה אין מתחדים בספריות ובסרטים

האשה באדום ב אהבה וכדורים ב מרכבות האש ב ראסטי ג'יימס

■ רומן שהחל במלחמה ■ המלך ארתור 3 ■ האחים הקורסיקאים

7 סרמים חינם

אשה לא נשואה בהדרקון האחרון בפסקדין ברמבטיקו

הנימיץ אינה עונה ב זרוקים ברוטב בניבורים ללא תהילה

באימפריה אלפי סרטי מתח, דרמה, פעולה, קומדיות וסרטי ילדים. ק "אימפריה של קולנוע" רשת ספריות הוידאו הגדולה והאמינה ביותר בארץ

ובצע סוכות מיועד לנונויים חרשים וגם לבעלי מנוי רגיל ברשת האימפריה.

· 200,000 קלטות ★ 90 ספריות ★ 1,000 סרטים ★ 300 סרטים חדשים בשנה

<u>ספרות "אימפרית של קולנול" בשופרסל:</u> ירושלים: רמות אשכול, רת' פארן; נילח, מרכז מסחרי ה'; קרית-יובל; מרכז מסחרי » תיפתו

כולה להציע מבחר ומחיר כזה (בדוק והשוה בעצמר).

לנדשמים בשבוע סוכות.'

זמייסדים 54 שדרות - וידאו שורות, שוק קמעונאי,22 פרדס כץ - מ.ס. הוידאו פרדס כץ. יבוסינסקי 99 בית-שאן - שביט גית שאן, מרכו דסקו בת-ים - וימטיק, כלפור 101.

: 1986 כל הזכויות שמורות ל.מעריב"

בשער: השחקן ג'ק למון בתפקיד טיירון ב..מסע ארוך לתוך חלילה". מהשבוע בתל־אביב. כתבה בעמוד 16.

37 לאכול בחוץ מאת מאו"ל

38 הכל הולך

החורף הקרוב הוא קל ופשוט למת־ לבטות – כל צבע, כל אורך וכל סוג . של בד ייחשבו אופנתיים.

מאת יהודית חנוך

42 חיים ואוהבים מאת תמר אבידר

43 פנטהאוז

מאת יגאל לב 43 הורוסקום

44 מעריב לפני 35 שנה

בעריכת גבריאל שטרסמן

19 שימחוני, פרק ב' להפריד הדת מהמדינה

עורך: צבי לביא

עריכת: דניאלה בוקשטין

גרפיקה: נטע גרינשפן מודעות: אורי דגן

עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן

חיל בקריירה חדשה.

אל מכתש רמון מאת נילי פרידלנדר

עם פלסידו דומינגו

מאת נורית ברצקי

מאת מאיר עוזיאל

מונולוג של זמר הטנור הנודע,

שמככב בימים אלו בסרט "אוחלו".

לפני עשרים שנה סיים מחזור 67

של הפקולטה לניהול ותעשייה בטכניון. את לימודיו. חבוגרים לא הכזיבו – יש ביניהם מנכ"לים, ח"כ וטיפוסים מעניינים אחרים. מאת עמוס לבב

מאת אבי רז

23 טיול סופשבוע:

28 שטח פרטי:

31 שיפודים

34 תמונת מחזור

אלוף אורי שמחוני, מי שהיה נספת

צה"ל בוושינגטון, פושט מדיו ומת־

רבה של הקחילה החרדית במאנסי שבמדינת ניו־יורק קורא ממיטת חוליו לתושבי המדינה לשבור את המסגרת הקיימת. ראיון נדיר ומפ־

מאת עפרה ישועה־ליית

לראש עירית ירושלים אין די זמן לגפור את כל שתכנן. עשרים שנה נתפקיד, איש שנוי במחלוקת אך כולם מסכימים – האיש הוא העיר.

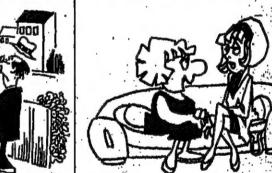
מאת יעל פז־מלמד

ג'ק למון: בצד האפל של הבמה

השחקן, שנודע כקומיקאי, מגיע אלינו בתפקיד דרמטי – האב במסע ארוך לתוך הלילה" לאוניל.

מאת עירית שמגר

צוחק מי שצוחק ראשו

מקם למעם בעלי עושה בשבילי דבר גחדר. הוא ווסע לתופשת-דיג של שבועיים.

חגל שאיני אחד מאותם שתקנים-ילדים. אז המחליך שלו היה מבוא לאבא את התעודה...

נכון, את השיניים הוא איבד מזמן, אבל הוא עדיין כלב-שמירה מצויין.

חשבתי ששנינו בדיאטה כבר חודש לפחות...

רק אל תשאל אותי למה עוד לא תחזרתי לך את הסולם הארור חהואו

שנעיר אותו עכשיו – או שנשמור לו את

5 Biaeala

קואליציה מוזרה

717777

פי התורה, מלמדני הרב אברהם ויינפלר, אסור להתחבר לרשע. רשע אין פירושו ארם אפיסטייט ניו־יורק, המשופעת בכתי כנסת, ישיבות

> ממאנסי, מהמכוכדים והידועים שכרבנים החררים באיזור ק"ק ניו־יורק, קואליציה מוזרה עם מרשעת שכמוני. שאינני מקיימת מצוות הוא הרי יודע. טרם פתחנו בשיחה דרש לדעת מה "הרקע הדתי" שלי, והתשוכה לא השביעה אותו נחת, לא שהוא שונא רשעים, חלילה: הלא הקרוש כרוך הוא כעצמו אוהב אותם, שגאמר: גאין שלום לרשעים ויש מדרש האומר כי פירוש הרבר שהקב"ה אוהב את הרשעים כל כך, עד שהוא אינו מרפה מהם וחוזר ומטריד את מנוחתם ער שיחורו כתשובה", מכאר הרכ.

חורה כתשובה היא מהדברים היקרים לליכו. הוא מקריש זמן רכ למתחרדים המקומיים ופיו מלא שבחי ישיבת "אור שמח": "את הספר של אורי זוהר קראת? שם יש תוכן, יש פנימיות".

אבל לא כדי לרכר על חזרה בתשובה זומנתי ללשכתו עמוסת הספרים של הרב, ולא כדי לשמוע על אורי זוהר כרכתי לראשי בצייתנות את המטפחת הכתולה, שהרבנית אלישבע הושיטה לי בריסקרטיות מנומסת. רבי ויינפלד החליט לעשות צעד חריג ונועו מבחינתו של חרר שבחררים: הוא בחר להשתמש כעתון הילוני כ"מעריב" כשופר לרעיונות שהוא מבקש להפיץ דווקא בקהילה החדרית. הוא רוצה – . הוא מתחנן – שהרתיים בישראל יפסיקו להפעיל את כוחם הפוליטי על המרינה החילונית הציונית, ויפה שעה אחת קורם.

אנו מאמינים שיום יבוא והדברים ישתנו, ולכולם יהיה ברור מאליו שאין שום אפשרות לחיות בלי התורה -ממש כמו שהיום מבין כל אדם שאסור לרצוח ולדים".

רע, הלילה, אלא מי שאינו שומר תורה ובתי מדרש, חרר ורואג מחברם של הספרים "שאלות ומצוות. -ואלמלא שאסור, הייתי מוכן לעשות ותשובות – לב אברהם" (בשני חלקים), "פירוש קואליציה עם שולמית אלוני בכל מה שנוגע תהילים" ועוד ספרי קודש אחרים, על חילול השם והנזק הנורא שנגרמים לרת ישראל ולעם ישראל אסור או לא אסור, לשעה קלה עושה רבי ויינפלר בארץ הקודש הרחוקה, והכל מתוך עיטקות מגונות

ולא כשרות שנערכות בין פוליטיקאים דתיים לחילוניים. הרברים כוערים כאש בעצמותיו. הגיעו מים ער נפש, הוא אומר, כתקווה ששלומי האמונה האמיתיים, שאליהם מכוון המסר הדחוף שלו, ייאלצו להקשיב ולהגיב. לרב אברהם ויינפלד אין זמן. ארכע שנים אוכלת בו מחלת סרטן הפגקריאט. הרופאים אמרו נואש לחייו, וכעצם העוברה שהוא עריין איתנו הם רואים גם רפואי. הרב הכחוש והחיוור, הניוון מדיאטה משונה. של עשבים סיניים שהצליחה באחרונה לייצב מעט את מצבו, מותש אפילו מהמאמץ להוריד ספר מאחר המרפים העמוסים כספרייתו. אכל כשהוא פותח בנאום חוצב־להבות, לא יוכל איש להפסיק את שטף

הריבור ורהוט בעברית מתובלת באנגלית ויידיש. יותר מכל התקשה להסכים לדרישתנו לצלם אותו לצורך הראיון, מה גם שהדרת זקנו נפגעה מהטיפולים הרפואיים הקשים, והוא חש שאינו נראה כמיטבו. הוא נכנע אחרי שהסברנו לו שזה חשוב, ושככה זה בעתון. -נו טוב, אם אראפשר אחרת", אמר בחוסר סבלנות. "לי חשוב רק דכר אחד: שהדברים שלי יישמעו. את המסגרת הקיימת יש לשבור", הוא חוזר ואומר, מפני שזוהי מסגרת רקובה. לא רק חוק החזיר וחוק החמץ הם פיגולים בעיניו, גם חוק הנישואין הגירושין הוא בעיניו אסון לאומי, וחוק מיהו יהודי שיא הצביעות וחילול השם.

ממושבו שבמאנסי הרחוקה, מין כרס ד'יבנה של

הוא ניסה, כמוכן, להעלות את רעיונותיו לריון בקתילה החררית עצמה: כבר למני שנה וחצי – והוא חולה מאוד – פרסם את קונטרסו "עורו ישנים" (ראה מסגרת) וכו כתוב מפורש: בעניין הפרדת הרת מן המדינה לבאר שיש בכך טוכה משולשת, טובת שלימות תורת הקודש, טובת שומרי תורת הקודש וטוכת אחינו שנתרחקו ממקור מים חיים לקרבם לאכינו שכשמיים.

הקונטרס, כלשון חכמים צחה וכהירה, הופץ במקומות הראויים עם הבקשה הצגועה: תגוכות והערות נא לשלוח לת.ר. 16291, יים. אבל התכוכות בוששו לבוא. לפחות התגובות הגלויות. חרב ויינפלכ מספר כי שמע מאישים גרולים כתורה תמיכה והסכמה בשתיקה לרעיונותיו. איש לא יצא חוצץ נגרו, אבל..". צרק לחור ופוליטיקה דתית לחור, לא אצלו.

כרול ומתוד תחושת שליחות של שכיב מרע ולא איכפת לו אם הביקורת הקטלנית הפומנית שלו לל כמה מעמיתיו הנכברים בארץ ישראל תזיק לום בערכ שמחת תורה.

כל דבר יש שני צררים", אומר היב מה שרצוי ומה שמצוי, הרצוי, מבחינתנו: שכל בני ישראל יילכו בווד התורה. אנו מאמינים שנגיע לה בסופרשל־דבר, בעזרת השם יתנור. אבל היום ותח רחוק ומדו המצייו חיים בישראל שלושה מיליון יהודים. רכים מהם אינם דתיים. חקיקה דתית לא תחזיר אותם לדת. למיםר. היא מזיקה לרת. כל המלחמות איתכם, החילונים נוטלות מאיתנו, הרתיים, כוחות שאנו וקוקים להם לרכרים אחרים לגמרי, ואתם מצירכם רק כועסים עלינו ושונאים אותנו כשל כך, ומתרחקים עוד יותר

מן הרת". גכון, גם אני מכיר את הפסוקי הוכח תוכיח או עמיתיך. יש מקום למחאה ולתוכחה. אכל על פי האנח אייאפשר לכפות רעות על כנייארם המחויקים ברעות אחרות. בסרר, הצלחנו: מי שמתחתן בישראל חיב ללכת לרב. או מחז הוא נעשה מוח דתי יוהרו ובחדרי חדרים אומרים ש.הוא צודק, בהחלט צודק, הנישואים האלה של חילונים הם נישואים יהוויים טוביםז מה גותן לנו שאין תיאטר בישראל בעוב לכית המורדש הפרטי השוכן בסומה הראשונה של שבתז שאין תחבורה ציבורית? הציבור החילוני פתחיל ביתו קרא "דרך אמת" (איימס, כמובן, בהברה לשמור שבת בגלל וחן לחיפך, החילוניים מרגישים האשכנויתו. דוא מסביר את האמת שלו כחגיון של שיש להם היתרי לחלל שבת ברשותו שי שובי מגיעים

לשך אתרי צאת השבת ביום שישי בערב, וגם למני תה תסיעות של האוטובוסים במוצאי שבת, שעה מות הם עוברים ונוסעים – וזה נחשב שמירת

בכלל, וזרעית שלא להפריר בין דת ומרינה לא מ מהונים שלנו, אלא מהצר השני של המיתרס: קערון השב שכך יוכל להשתלט על הדת. יש ציטוט שוש מפיו. הוא אמר: 'אני רוצה לממן בעצמי את הקינ של האויבים שלי'. הוא רצה שהיהרות הרתית שלה תלויה במרינה מבחינה כלכלית. והיום, איזו משת יש בכל העולם שתי ממשלות שמשלמות משנחה לרכניםו רוסיה הסוכייטית, וישראל. גם חופים רוצים שונטרול על הרכנים".

יש גם הרכוו חילונים עם זיקה מסורתית שרוצים לשינה יהיה צבע דתי. כל מיני פובליציסטים ושומים שבאים לתמוך בדרישות של המפלגות לחיות מפני שהם רוצים לחיות ב'מדינה יהורית'. אל זו לא יחרות אמיתית, וזה מטוכן שיחשבו שמשיק הצבע' הרתי הנה. כל עניין ה'איצטלה החיתי של המדינה ככיכול הוא חילול קורש גמור".

מי צדיד את תכפייה הזאת: סתם להרבות שנאת אים ביקראל. אתם החילונים ממילא חיים לכם משופת ההוש חברול המוחלם של חידורות הדתית מו אל נישאל וגירושק, דיני אישות נמצאים בידי קשם לכארה הכל מתבצע לפי ההלכה. אבל איוה שן נשמין אלה ואיזה מין גירושין: הפריצות גרולה, לשנה אין שומרים - בשביל מה צריך את הכתובה ואוושה הגרוע מכלי נרפנו להרכות הטא וממורים. ממורת או ניורת, הא יבוא ילרינ בקהל ישראלי

אני מאמין שגם אם החוק לא היה קיים, לפחות שמונים אחוזים מן הישראלים היו מחליטים להתחתן אצל רב. מו שלא ירצה - שלא יילך. לא נרוויה כלום מזה שאנחנו

מבריחים אותם". כי אנו מחייבים אנשים להינשא בנישואים דתיים, דם מצירם, לא מקפירים בנירושין, ויש שו גו הנה לרוגמה, חוזר בתשובה שחניע אלי, בחור נפלא, עילוי, הוא רצה להתחתן, מצאו כלח, גם כן חתורת בתשוכה. הכל היה יפה ושוב, אבל ממש לפני החתונה התברר פתאום שאימון התגרשה בגירושין

אורחיים מבעלה הראשה, שאיתו התחתנה אצל רב. פלומר, בשנולר לה בנה מכעלה השני - היא עריין חיתה נשואה לנאשון, הבחור הוא משור לכל דבר, ולא מהתורה היא תורת אמת, יש לה רשות לכפות את יעוור כלום. לא יוכל לחקים משפחה נישראל אלא עם

אין מה לעשותו דמעת עשוקים, הלב כוכה. ונשבר. הבתור מבין את זה ומקבל את זה, מפני שהוא קיבל על עצמו את כל מצוות הרת. לחזור להיות חילוני הוא ככר לא יכול. אילו רק לא נישאה אימו החילונית בנישואים דתיים מלכתחילה, הוא היה כשר והכל היה בא על מקומו בשלוםו". אני מאמין שגם אם החוק לא היה קיים, לפחות.

שמונים אחוזים מן הישראלים היו מחליטים להמחתן אצל רב. מי שלא ירצה – שלא יילך. לא גרוויה כלום מוה שאנחנו מכריחים אותם. אם התחתן זוג אצל רכ. והגבר בורון מאשתו – מה תעשה אם אינה דתיהו היא חולכת לגור עם מישהו אחר. כל ילדיה יהיו ממורים. אילו התחתנו אצל שופט חילוני וברח בעלה – לא היה קורה כלום".

המלחמה על חוק ההעלות: עשו חוק הוסיפו סעיף, מחקו סעיף, ומה קרה: אנחנו באמת יכולים לעצור אשה או זוג שהחליטו לרצוח את הילד שלהם? במוכן שוה נורא ואיום, מתכצעים מעשי רצה משוטו במשמעו אבל העוברה היא שאין לנו כוח למגוע את הרציחות האיומות האלח, זכו כומן יושבים יהודים דתיים ומרגישים ש'עשו משהר' למנוע הפלות בזה שהעכירו איות חוק. יותר טוב שנדע באיוה עולם אגו

וה לא שאינני מאמין ככפייה התורה בהולש בעד כסייה בכוח. התורה אינה רמוקרטית. מפני דברה על המוררים כהלכה אנחנו הרתיים מסתכלים (המשך בעמוד הבא)

7 Hiaeain

בית המדוש "קהל ויואל משה ר'קאטמאו" במאנטי, מין כרם ד'יבנה של אפ-סטייט ניו־יורק

בא העת לפרק את השותכות המוזרה

הגדול במצבה של היהדות הדתית - אם רק תיפרד מן ממדינה החילונית:

"חבת נתאר לעצמנו איך יהיו חדברים, אם יום אחד נקיץ משנחנו ונתעורר מחלומותינו, ונכריו ונאמר קבל עם ומושליו: הנת בא העת ותעונה לפרק את השותפות המוזרת הזאת. אין אנו בוצים עוד בפשרות, אין אנו רוצים בחשפלות זבויונות, אין אנו רוצים בפירורים מתחת שולחוכם, עתידה של תורח"ק מוכטח לוו מפי הגבורה. התורה חייתה בעמינו טרם קום המדיות, אין לנו צורך בהגנתכם עליה,

"תן אמת כי ידינו פרושות ולבבון מייחל לשיבת כל זרע ישראל אל חיק תוח"ק [....] בעוחים אנו כי יבוא יום נדול יוח. וסומן של ישראל לעשות תשובה. נם עוד עלינו ישחשנים", ימרוושים ובדומה

עב"ם, אנו ובנינו על פי יטודי תוה"ק אשר למענה כאו אבוחינו באש וכמים, וגם אנחנו בעניינו מוכנים לשפוך עכורה דמינו כמים".

קונטרסו "עורו ישנים" כלל חרב אבל רק באמצעים טחורים וכשרים בלי באמצעים טחורים וכשרים בלי באמצעים טחורים וכשרים בלי באמצעים ביינסלד תיאור דמיוני של חשימור פשרות וזיופים [....]. אבל אם אתם חושבים אחרת, ומוכנים להחריב את עתידת של אומתנו, או מה נעשה [....] מי יאמר לכם מה תעשן, אבל אל נא אחי תרעו, אל תכופו עלינו דברים הנוגדים אמונתינו, אל תנזלו את זכויותינו לחיות

אין אנו דורשים מכם טובות, רק צדק... זיושר כמו שניתן לכל בני דת בכל חארצות הנאורות. לענ"ד הכרוה כוו תשנה את כל היחס אלונו. כולם יכירו בצדקת דרישותינו, וחמפלגות חגדולות יתחרו ביניהם על הקול הדתי ביום חבחירות, וכל אחת תשתדל לחוקק חוקים להגנת האינטרסים שלנו. ייעלמו חקריקטורות חאנטישמים בעתונים החפשים, לא יאמרו לדי בוא אותו יום ושתדל בכל האמצעים. משמות הנואיי כו כל תביעותינו יצימצמו אשו בידינו להחדיו את מאור התורה לכל יוס לחנות עצמון יחושש הדתי יחו׳ ליסמה הסבואות האמלים בזון פל שכבות עמנו. שלנו ולא של מונדנו

(חמשך מהעמור הקודם) עליכם, החילוניים, כמו על ילרים שתוטאים ילרים שאינם יודעים מה הם עושים, ומותר לכפות עליהם כדי שיחזרו למוטב. גם הורים מחגכים את הילד שלהם בלי לשאול אותו אם זה מוצא חן כעיניו או לא אבל זה פועל רק כל זמן שהילרים מכירים כסמכות הפוים ונמצאים ברשותם. העובדה היא שאתם לא ילדים, ואי־אפשר לכפות עליכם. אי־אפשר להתערב מאים פרטיים של אנשים - אלא במקרים קיצוניים של רצה ואלימות. לא נוכל לשלוח שוטר אל כל מי שמעשן סיגריה בשבת".

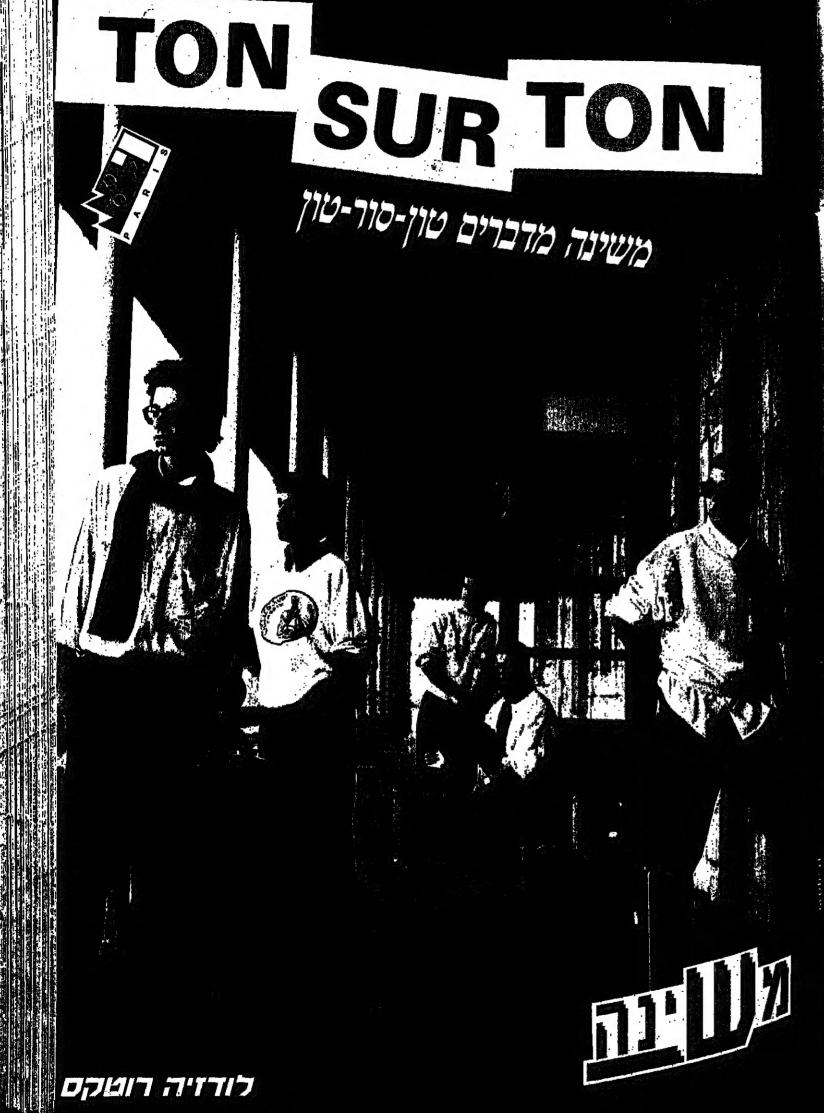
נו מאמינים שיום יבוא והרנרים אים ישתנו, ולכולם יהיה ברור מאליו שאין. שום אפשרות לחיות כלי התורה -ממש כמו שהיום מכין כל אדם שאמו לרצוח ילרים קטנים. אבל לראנון הלכ רק הרתיים מכינים כך גם את. האמת שבתורה. או מוטב לנו שנוותר על כל ודעיון לכפות עליכם – ונקריש את כל הכוחות לבנייה הקהילה שלנו, לחינוך ילרינו, ולהחזיר בתשובה את מי

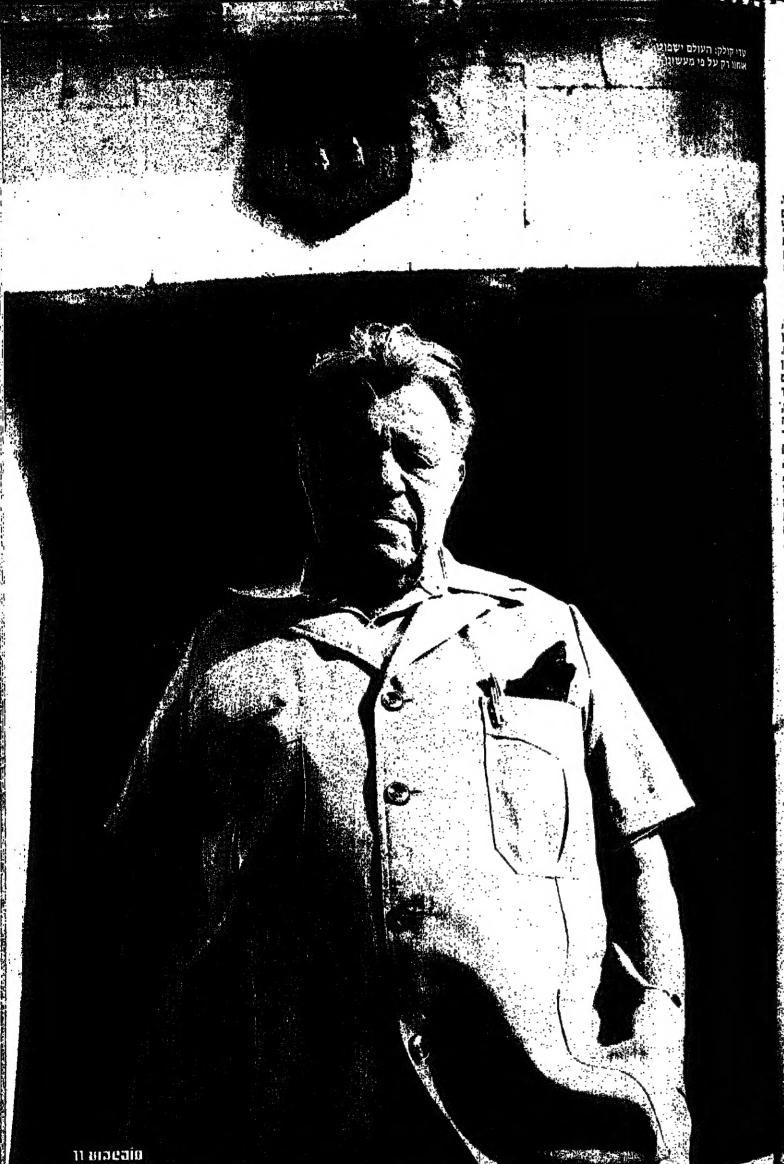
אלמלא המלחמה הבלתי־פוסקת הזו היה לנו הרבה יותר קל לחגיע אל נפש הנוער. יש לנו מה להציע. אירישקיים. תורה, עולם רותני שהנוש היהודית משתוקקת אליו ואינה יכולה להתקים בלעדיו. כשאין תוכן – נשארות רק תאוות, ונסס יהודית אינה יכולה להתקיים רק על התאוות נשלה יהודית צריכה יותר מלחם ובשר, תראי או חתנועות הרוחניות האידאולוגיות – קומוני היפי'ס – תמיד יהודים בראש. מפני שיש משהו (של יתירה, אצל היהודי".

אנחנו היינו יכולים לתת הרבה תוכן ליחוים. צעירים, אבל במקום זה אנחנו בעצמנו מספקים לחילונים שבהם איראל חדש להילחם למענו ום. נלחמים נגדנו וכעד חצדקו מבחינתם, והו חבדם גוולים להם את החופש שלהם. ומוף סוף גם להם ים כבר תוכן בחיים: להילחם נכר כפיה רתיתו".

הדברים מניעים לאסונות ממשו כבר שורשים ישיבות, ספרי קורש, הכל כשם הצדק. הפעם עוד הודעועו מזה ועשו כותרות בכל העולם, אבל א המצב יימשך ככה – כבר יתרגלו לחו כליכך שאפילו בעתון לא יכתכו על ההתקפות של חילונים על רחיים במקום זה מתעסקים כשמויות ומקיימים מלחמת חינה על זיופים כמו חוקי הכשרות: הרי רוב הוהודים רוצי כשרות וישנורו על כשרות. מה נותן כאו חוק החויר אי חוק החמץ? הרי אין אנן מפקחים על מה שאנשים באמת אוכלים. זה הכל כדי שייראה כאילר יש כא דת. עוברה, הרבה אנשים שבעצמם לא מקפירים ל כשרות תומכים בחוקים האלה. בגלל הצבע".

"הכי גרועה היא היהדות הרתית לאומית שבשבילם אחרות העם יותר חשובה מהרת. להם חשובה הצורה החיצונית, שייראה כאילו המוינה דתית. ד"ר בורג, למשל: העיקר הצורה, כאנוד ישראל המצב אינו גרוע כל־כך, הם מבינים. אבל א פועלים נכון. אברום שפין אז טוב, הוא לא ועכם גוזל ולא הוא האידאולוג של המצע. הוא מאכעה ועושה את הפוליטיקה כמו שצרור, אבל הצרה היא שנה הפוליטיקה הזאת לא נכונה".

The second secon

השלישית של הבגין הישן והיפהפה שברחונ יפו. מרפים נמוכים מקיפים את ארבעת הקירות, עשטים ספרים ואנציקלופריות. על הקירות מפות ישנות של ירושלים, מאוספו הפרטי. שולחן רחב מוקר בנימצח ישנים ומקסימים, ניצב על שטיח פרסי. כאחת הפינות שולחן קטן יותר, צמור לאותם כיסאות ישנים מינה שולחן נמוך, שתי כורסאות ישרות־רגליים וספה קטנה. הכל פשוט מאוד. הספה זקוקה ברחיפות לויעו

במרכז החדר פועל מאוורר ענק ואף עליפיכן, החום כבד מנשוא. פעם שמעתי אגדה על הקיץ בירושלים. אמרו ששם הוא נסבל, שלא מויעים. שטויות. וגם ראש־העירייה, כך דומה, כבר מנין שאין שחר לרכרים. הממתטה הלכנה שהוא מושך מרי פעם מכיסו רטובה מניגוב הזעה כפעם הקורמת. ואו ממתבר את המוגן התקינו לו עובדי לישכתו, בשעה ששהה בחו"ל לצורך גיוס כספים. ההתקנה היתה נגינור לרעתו. כשחזר, ומצא את אשר מצא, פסק חר־משמעית: אין להפעיל את המוגן. "לא ייתכן", אמר, שלאיש מן העוברים בעירייה לא יהיו מונן, ובחדרו של ראש־העירייה יהיה קריר". קצת נים להתווכח איתו, להגיר לו שבכל־זאת הוא די קולק הוא לא איש נחמד. אין לו היצריות לחשבון הקר. הוא לעולם לא יאמר: "את זה ראש־העירייה, אבל טרי, כהרגלו, איבר מהר מאר את זמן לזה. תמיר הוא ממהר, חסר סכל- אני אוהב". הוא יאמר: "זה חשוב: טובת העניין דורשת: הסבלנות. הוא שאג שחבל על הוויכותים, וער היום איש אינו יורע איך, בכלל, מפעילים את המזגן. ותם

ורל דומה היה גם לחרר־המנוחה הצשר למשרדו של טדי. מרובר בחדרון קטן. ששימש עד לפני שנים את רפי רברה כשעקר רברה לחדרון סמוך, החליטו עוברי הלישכה להתקין לסרי מקום לנמנם כו במשך היום. אחרי הכל מדום בארם מבוגר, שעובר שמונה-עשרה ועשרים שעות ביממה; מרוע שלא ינוח חצי שעהן ואולי, השנו העוברים המסורים, ימנעו בכך את נימנומיו של סדי באירועים פומביים. ושוב, חיכו להורמנות שטרי נת גם כיום שני, עשרים ותשעה כספטמבר, פתח לחו"ל, מצאו ספה ישנה, שמו שולחו קטן עם קאיי ארמנית ושתי כורסאות־שוברות־גב, ואפילו לדי טדי את יומו כסיור-האשפה המפורסם שלו. העסק וטריז אפילו פעם אחת לא ניצל את הספה הבה למנוחה. מדי פעם תופס בן נתגו מנוחה קלה, וכה וה

בחרר המנוחה הזה שוכנת גם הצירנית כשלה עם מיכסה לבן, נפתחת בקושי. לא, מנגל אין שם בתוך הצירנית יש קוכיית-קרח מלכנית גרולה כפה בקבוקי סורה וקולה, וצלחת מפלסטיק כתומה, וכחוכה ענבים ותפוחי־עץ. כל יום מגיע האיש מן המונון, ממלא את הצידנית, וכאשר מגיע אורח שהפצים ביקרו, או כאשר ראשהעירייה צמא, ניגשים לצידויה ושולפים משם שתיה. כבר שנים מנסים לשכנע אוו שירשה להכנים ללשכתו מקרר קטן, אבל הוא בשלח

ברגע שהוא נכנס למישרד, הוא מתנפל על הניירות. השנה החדשה, למשל, מכתיבה מישלוח של יותר משלושת־אלפים (ו) איגרות־ברכה לאנשים נותבי העולם והארץ. רשימת הנמענים יכולה לספק חום לשלושה ספרי "מי ומי". כלולים כה נשיאים וראשייממשלות בעבר ובהווה, פרופסורים ידועיישם בכל התחומים האפשריים, סופרים, שחקנים, כמאים מחואים, מוסיקאים, ומי לא. ועל כל אחת משלושת־אלפי האיגרות חותם טרי בעצמו, ולרבים הוא אף מוסיף כמה מלות ברכה אישיות. לוה הוא כותב ברכה ליום־הולדתה של אשתו, לוה מוסיף מלים חמות להולרת הנכר. כך הוא כונה את קשריה הענסים של ירושלים בעולם כולו. הטקם הזה של משלום איגרות־ברכה חוזר על עצמו פעמיים בשות (המשך בעמוד הבא)

יום עם טדי קולק, האיש שמחובר לעיר שחוברה לה. בין סיור האשפה המסורתי, לטיילת חדשה, רבני העיר והתורמים. בקר"רה הזו החל רק כדי להחזיר מעט מהכבוד האבוד של בן־גוריון. עשרים שנה אחר־כך – טדי הוא ירושלים. לטוב שבחדר יש מזגן. למה הוא לא פועל בחמסין הזהו וככן,

שלנו לירושלים. חייבים להספיק ולפתח את העיר

מתנהל כך: טרי יוצא את הבית לפני שש, אוטף כדרך

את רפי דברה, עוזרו הנאמן ודוברו זה שלוש עשרה

שנה, ויחר הם נוסעים כדרך־האשפה, מחפשים בנרות

ליכלוך שיש לפנותו. סיור־הבוקר הזה הוא הקפה עם

הקרואסון" של הבולרוזר הישיש (בן שבעים וחמש),

שבשביל לא לאבר אותו, מוכרחים כל הומן לרוץ. מה

יש לו להתרוצץ כשש כבוקר כחוצות העיר, כעקבות

מכוניות־חובל? איפה ההנאה הגרולה בעניין הוה? קשה

להבין. אבל כסדר יומו הרחוס, נרשם סעיף זה בצד

"אני עייף, אין לי זמן

נימוסי. אז מה? אני אף

פעם לא נרדם איפה

שיש ריבורים."

employees and analysis of the control of the contro

שיש עשייה. רק איפה

לישון, או אני לא

כשבע, בערך, הוא מחנה את ה"סיירה" ליד הכניטה לעירייה ושועט למעלית. חררו ממוקם בקומה

כמה שיותר מהר".

החוכות שהנאה כצירן.

מאת יעל פז־מלמד צילומים: שמואל רחמני

אגי אוהב". הוא יאמר: "זה חשוב: טובת העניין דורשת; נות, גוער כסוכבים אותו. כמו הר־ חייבים לעשות". ככר עשרים שנה כמעט שירושלים געש הוא מתפרץ קדימה, במירוץ תובעת ממנו את כל זמנו, כותו וחזונו, ועריין הוא כמעטרנואש בעקבות הזמן. סדר-יומו מסתער על הרברים כאילו רק התחיל. כל הזמן הוא העמום אינו מאפשר לו סטייה, תהא מאיץ באנשיו: מתי יהיה נמור מגרש החניה כמרכז קלה ככל שתהא. ואם יש סטייה כזו, הוא דואג להבהיר העיר: מתי הכביש כטלביה יהיה מוכן, וכמה זמן יעבור את מורת־רוחו, לא תמיד בערינות. כאשר חולפים ער שיראו לידו ספסל ועץ וגיגה לילדים: את המתנ"ס ברחובות ירושלים חיילי גולני במירוצם מרן וער הזה כבר חייבים לסיים, ופה צריך להשלים בניית אילת, אומר לו אחר מעוזריו היושב לידו במכונית: בית־כנסת. העולם ישפוט אותנו רק עליפי מעשינו, "אתה חייב לומר להם שלום", וטרי עונה בקול נרגז: לא עליפי הריבורים. וככל שיראו בעולם שאנחנו אני לא חייב כלום. אני חייב רק להספיק, ואני כבר בוגים את העיר, מטפחים אותה ושומרים ומשקמים את המקומות הקרושים, כך יבינו טוב יותר את הקשר

איש של ניגורים: אימפולסיכי מאך אבל גם מחושב מאוד. והכל, אבל הכל, מכוון לדבר אחר -לירושלים. אהכת חייו, משוש ליבו, תמצית כל אמונתו. והסובבים אותו יורעים שכך הם הדברים, וזה עוזר להם לעמור בהרכה רגעים קשים שמזמן להם המיפגש עם האיש הנריר הזה.

סיפור מהחיים: כאחר הימים, כצהריים, ירד טרי קולק לפגישה עם אנשי המגבית־היהודית־המאוחרת. בכיכו הקטנה שליר בניין חעירייה צדה עינו פחיות־משקה זרוקות על הרשא. התחיל לנקות את הכיכר. עכר במקום תייר, הסתכל על פועל-הנקיון החרוץ, ונדמה היה לו שהאיש מוכר. כחן שוב ושוב, והחליט לשאול ליתר בטחון. "כן, אני טרי קולק", ענה לו ראש־העירייה. ראה התייר שיש עם מי לדבר, והחליט להסב את תשומתילב האחראי־מיניסטריאלית־על־הנקיון כעיר לעוד כמה מקומות כירושלים, שבהם ראה אשפה מושלכת ברחוב. לא חלפה רקה והאיש היה מגוייסילשעה. "מחר בשש בכוקר אני בא לקחת אותך מן המלון, ויחד ניסע במכוניתי לאותם מקומות", הודיע לו טדי. כך היה.

התגובות מהירות, ההחלטות מהירות, ואם זה היה תלוי רק כו – גם הכיצוע. הית רוצה שהכל יקרה מהיום להיום. הקרובים לו אומרים שאף־פעם אינו נח באמת. אין מצב שהוא רגוע. גם כשהוא לכאורה שקט, בפנים הכל עונר, רותח, מכעכע. עד שלבסוף כל הלכה הרותחת הזו מתפרצת, ואז אוי לו למי שנמצא בסביבתו. אבל זה קורה לעתים רחוקות, בדרך־כלל כאשר מישהו דורש ממנו לווחר על רברים שהוא מאמין כהם בכל ליבו. טרי לא יוותר, יאמרו עליו מה

כותו ועוצמתו כאים לו מן האיזון הפנימי שבין

धाव्यवात १०

(המשך מהעמוד הקודם) כראש־השנה של היהודים ובראש־השנה של הנוצרים. גוחן לו האיש כבר־הגוף ליד השולחן הכהה, מרכיב את

משקפיו ושולח לחמו על־פני כדור־הארץ. אחריכך הוא נוסע לשבועיים לחו"ל, וחוזר עם שמונה מיליוני דולר תרומות לקרן ירושלים. עכשיו, למשל, צריך לסיים במהרה את כניית הטיילת בארמון־הנציב, וצריך להקים את קריית־העירייה ולסיים את פרוייקט בינוי השכונות בדרום־מערב העיר. אילו כל זה היה צריך להעשות מתקציבי העירייה, היה המשיח מגיע הרכה קודם לכן. וכבר אמרנו שלטרי אין זמן. מה גם, שהוא טוען שהמשיח יבוא רק לעיר נקיה ומסודרת וכנויה לתלפיות. גם זו

שמונה ורכע כדיוק מגיע המיניכוס הצהוב של העירייה ונעצר ליד הפתח. ארבעה גברים מזנקים לתוכו, החמישי, ראש־העירייה, נע כיתר כבדות, תופס את מקומו ליד הנהג, שנראה קצת מכוהל מן המעמר. הארבעה: מנהל המחלקה להנרסה ובינוי, אלי שגיא; שני העוזרים, רפי רכרה ו..... ומנהל מחלקת הכבישים . נוסעים להראות למפקד העליון את השטח. תחנה ראשונה: חניון תת־קרקעי במרכז העיר. מגיעים תוך חמש דקוח, ומזנקים לאתר. טרי מרכיב משקפי-שמש, עומד על גבעה קטנה וחוקר את אלי שגיא. גיש בעיות מיוחדותו" אין. -או מתי זה יהיה מוכן, יש תלונות כברות מצר תושבים כקשר לבעיות חגיה". מכטיחים לו את אשר מבטיחים, והוא לוחץ: גאתה בטוחז אפשר לסמוך על המועד שבקכת? לא יהיו איחורים?" לאחר שנחה כמקצת דעתו, חוזרים למיניכוס. היעד הכא: שכונת וילות חרשה בתלפיות, שבימים אלה מקימים

מונולוג כמיניכוס: "הקונצרט אתמול היה נפלא. לני (לאונרד ברנשטיין) אמר לי שכבר מזמן לא נהנה כפי שנהנה בניצוח אתמול בערב. לא נרדמתי אפילו פעם אחת כמשך הקונצרט. לני רצה שנלך אחרי הקונצרט לאכול, אכל היה כבר אחת כלילה, והייתי

"יקלק: "אני אומר שהם היוים יהודים יותר וועים מאתנו. כי הם לא משרתים בצבא ואנחנו הרבה

מאד עייף. דוקא חבל. דרך־אגב, אלי, העברתי לכם

מכתב של קורא שהודפס כג'רוסלם־פוסט, שבו הוא

מתלונן על קשיים בכניסה לירושלים. כדקתם אם הא

צודק, ומה ניתן לעשות לשיפור המצבו עוד לא

הספקתמז למה אתם מחכיםז חבל על הזמן. צרק

בכביש מעורר אותו לחלוטין. שוב מתחיל הלחץ.

איישביעות הרצון מקצב ההתקדמות: "כשאחה איני

שתוך חודש מסיימים, אפשר לסמוך על זהר, מא

מציק למנהל מחלקת ההנרסה. שניא מהנהן נואש.

-מה אתה אומרז", מתרעם היושב בקדמת המינינוס

-לא שמעתי". שאר הנוכחים משתרלים לפתוק

מדברים רק אם צריך. סדי רוצה שבית הכנסת נני

יהיה גמור, שיהיו כבר עצים, שחשכונה תראה כאים

נכנתה לפני שנים. והוא לא מוותר על שום פרט. ככה

הוא בונה את ירושלים: לוחץ, מנרנר, מתרנז, נורק

שהתושכים יקבלו את המגיע להם. התכורה המקיפה

אותו צריכה עצבים של ברזל, אבל התוצאות של

הנרנוד מבהיקות לאור השמש הירושלמית. וזה מה

הוא מתרחק מעט מן החבורה, משקיף על הדרים ונושה

שהוא אפילו מחייך. זה שכרו. מאות־אלפי אנשים

יהלכו על מררכת הטיילת הזאת, יריעו לירושלים

ולנופה, ילדים יתרוצצו, תיירים יספרו עליה בשונם

לארצם. וכל זה לא היה סיים אלמלא סרן ירושליה.

שגלגלה עד היום מאתיים מליון דולר, מימנה 950

פרויקטים כירושלים. וקרן ירושלים הזו לא היחה

קיימת, אלמלא טרי קולק ראש־עיריית ירושלים

האיש הנכון, כזמן הנכון, לעיר הנכונה, אמר מישה

מו העוזרים.

ערך בתשע מגיעים לטיילת התרשה

בשכונת ארמון הנציב בירושלים.

המראה עוצר נשימה. מוקפים כהרי

ירושלים והוואדיות שביניהם,

עומרים חמשת הנכרים ושותקים

הרוח פורעת את שערו של טדי קולם.

בתלפיות הוא מתמלא מרץ כפול. רעש המקוום

לברוק את הדברים האלה מהר".

וצ'רצ'יל הכין לו יורשי

שרים שנת של עבודה, עשרים שעות ביום למען ירושלים. מה המחירו איבוד הקשר עם חברים. אין לי זמן לר-

אות אנשים שאני אוהב". יש רגעים של חדטה, שאתת אומר לעצמך, מוז אני צריך ארו זת:

אף פעם לא. חדור שלי חתחנך לשרת אידיאלים, אז אני גם כן הרוחוכתי כך. אני לא מרגיש שחקרבתי שום קורבן. אני חי את חיי כמו שאני מאמין שצריך לחיות".

יש היום אנשים שאומרים שקשה להם לחיות בירושלים, שהמתוחים בין חילוניים לך-תיים ובין ירודים לערבים, המכן לבלתי נסבלים.

אני רואה בוח תבוסתנות איומה. אם היה קורת דבה כוה בכל שטח אחר, אפשר היה לאדוז את החבילה וללכת מכאן. מי שעוי וב את ירושלים, גרוע בעיני כמו מי שיורד מן האהץ הבעיה של החילוניום, לדעתי, היא חר קר בטחון עצמי בצידקת דרכם. איכשהו, כש-הם עומדים לפני והודים חדדיים, חם חושבים שצרוך לוותר להם כו הם אולי יחודים יותר לובים. ואני אומר שחם יהודים הרבה יותר גרועים מאתנון, בי הם לא משרתים בצבא, ולא משרתים את הכלכלה, ואנחנו הרבה יותר טו: בים כורם, וככה צריך גם לעמוד בפניהם".

אחת ידוע ביונח בדעותין חמוליטיות. לא מפריע לף שיש שכונות בירושלים שובנות מעבר

הירוקו אין לי שום בעודו עם זה. קבעו שירוש: לים החוה מאוחדת וזה מה שאנחנו עושים מה שמפרוע לי זו החתישבות חיתודית בקדח אני חושב שזו ממש סכנה לבטחון שאוחנו

החקירת שהתנחלה באחרונה כנגד אי־סד־ רים ב.,קרן טדי", גרמה לך נדודי שינהו

מה יקרה אחרי שתלךו טוענים כנודך שא־ תת לא דואג לחכין יורש שיישא בחסקיד אח

כבר יהיה מי שימלא את מקומיי.

עברו כבר עשרים שוחי.

עושה. אני חש שנעשה פה אייצדק מוחלט, ואילו רק היו יודעים לאן הלכו הכספים מקרן טדי, חיו מדברים אחרת. אבל אני התחייבתי לשתיקת, ואני ממלא את חובתי. נראה מה יחי ליט חיועץ־חמשפטי לממשלה".

לקחת פעם חופשה במשך עשרים חשנים

בפעם הראשונה חשנה לקחתי חומשה, הסעתי לספרד עם ארגון שורשים. קראתי וישנתי, ואני רוצה לחגיד שהעירייה בכלל לא חטרה לו"

מי הבין לו יורשו צ'רצ'יל חבין לו יורשו ויווולט חביו לו יורשו בן גודיוון. בבוא היום

חלום חייך הית להיות ראש עיהיית ירושי

יתשבים שם, מיליון ערמים בשפיטותיון זו סכן באת הזדחות עם בן לוריון, אמרתי, אני אנסה. נת חכבה יותר גדולה מאשר גבול כע לכור חים. לעמוד בראש רשומת של יוםי בבחיות לעני צביך לבנות את מעלה אדומים, למי זה החוץה. היות ובכך להחזיר מעט מן תכבה הכמום של זש לכל היחודום שיושבים שם מקום בירוש. האוש תוה להנע לא חשבתי שאבחר, (מאז

אמילו לא לדקה. אדם שמצפונו נקי, ישן טוב בלילה. אני חושב שבענין קרן טדי פשוט חיפשו אותי, חיכו לי בפינה. למהז אני באמח לא יודע. אבל ואת המדינה שלי, כאן ביתי, ואני מקבל גם את הדברים האלה".

חשת כמיותיטובת: "בהחלט. אבל אין מה לעשות".

בטוד. אכל זה לא משפיע על מה שאני

1017 בכלל לא. הכל התחיל בצורה מקרית.

יותר. רק תשע והצי ככוקר, עוד חמשיעשרה שעות עם הרכנים הראשיים של ירושלים. הללו שומעים עבודה לפניו, והוא עייף. אתרים היו מתמוטטים מזמן. כל הדוך כונים פועלים ערבים את ירושלים. מפריע לךז גודאי שמפריע לי, אכל יותר מפריע שמשלמים תמיכה למחוסרייעבודה, כאשר במשטרה, למשל, חסרים מאות אנשים. טוב, הם לא רוצים להיות פועלי־כנין. לא צריך. אכל למה הם לא מתגייסים למשטרה, ומקבלים כל מיני תמיכות".

וזרים לעירייה. הוא רץ לחררו, המזכירות נכנסות, עוברים על ניירת. בחדר הסמוך מספרים הקרובים לו: העבורה אתו דורשת קודם כל אהכת. 🛭 ירושלים. הוא משוגע על העיר הואת, נשוי לה, מאוהב כמו בחור צעיר. וצריך גם כושר עבודה אדיר. עשרים שעות ביממה צריך לחשוב על ירושלים, ולעשות דברים בקצכ-מטורף. זה הקצב שלו. הוא חי בתחושה שבירושלים צריך כל הזמן לרוץ מהר וליצור עובדות נכונות לנצח. אסוד לפספס אף רגע, אסור לדחות. לא כירושלים. האיש הזה הוא כמו מכונית שכל הזמן עוברת בטורים גבוהים, אינה נחה לרגע. אבל לפעמים, ככל־זאת, חייבים לתת לה מנוחה. את זה הוא עושה באירועים שבהם יש כל מיני נאומים. או הוא נרוים לו, צובר כח".

וטדי אומר: גלשינה שלי במאירועים ובמקומות פומכיים אין שום קשר לגיל. כבר שלושים שנה שאני עושה את זה. אפשר להאשים אותי רק ברבר אחר: תוצפה, הוסר נימוס. אכל למה אני צריך לשמוע את כל הריבורים האלה, שאהי יורע בריוק מה האיש הולד להגיד, עוד לפני שהוא פתח את הפה. אני עייף, אין לי זמן לישון, אז אני לא נימוסי. אז מהז אני אף־פעם לא נרדם איפה שיש עשייה. רק איפה שיש דיבורים. ואני קם אחרי נמנום כזה רענן, ויש לי כח להמשיך את

בשתים עשרה נוסעים בסיירה הלבנה למרכז הנופש ביער ירושלים, לברך את עובדי מחלקת החינוך של העירייה לשנה החרשה, ולהגיד גם כמה מלים על

וה.מצב", מספרים עובדים בכירים בעיריית ירושלים, ככי רע. טרי, מסתבר מדבריהם, איבר קצת שליטה על הנעשה בעירייה. הוא עטוק ברברים הגרולים, ואינו נותן דעתו ליום־יום. מאו שאיש־אמונו, רוני פיינשטין, עוב את מנכ"לות עיריית ירושלים, שוב אין הרברים כשהיו. וזו אחת הסיבות, מצטרפים לרעה חברי אופוזיציה, שטרי נרגן כליכר. הרכרים אינם מתכצעים לשביעות־רצונו.

ווו טונים מהם וככה צריך

וצורה של צעידים מתקהלת סביב טדי. פתאום

מתר לו שהם מרמת־גן. -מסכנים", הוא אומר בעצכ.

אה כאמת חושב שמי שגר בתל־אביב הוא מסכן? "מה

ש אמרת חישבו אני בטוח. אתם מטכנים". אין שום

אי היתי הראשון שראיתי את הפסל חוה. אגם רצה

אני לא רציתי. גם משום אני לא רציתי. גם משום

משי מושב שהפסל אינו מתאים לירושלים, וגם משום

שני לא אודב מתנות שאוכלות. תכף הבנתי כמה זה

ששים סיבוב קצר בשכונת ארמון-הנציב. כל

מה ממרים יש תוכורת לקרן: מתג"ס, מרכז

פייסומי, שני בתייכנסת ומקווה שמשרר הדתות

ותול לננות, נגמר הכסף, השאירו באמצע. טדי השיג

שנה בלי בית־כנסת. ואי־אפשר גם לשתול עצים

שי שותים. מנינו נגליל אלפיים עצי־ויח כרי

אול נירושלים. היה צריך לשתול אותם רק בעוד

ורשיסת וצריך היה למהר ולהספיק. אז זה עולה

דים ומה יגידו הגויים, ואיך לא לפגוע בקרוש

ו הונה יותר כסף, כי צריך כמויות אדירות של

פת. עיד הקודש. צריך כל הומן לחשוב מה יגידו

לה ונקדוש ההוא. ובין קורש לקודש מגלה טדי

פייפה משקה את העצים, והוא הרי הוציא הוראה

ביש למי שצריך, לא ינום ולא ישן שומר ירושלים.

לשרות שפה ושם הוא קצת מנמנם, מוריע

מרשמעית, שאם לא היינו אתו במכונית היה ישן

שלושה חודשים, אכל אנחנו עומדים לפני

ימה להחויק את הפסל הזה, וויתרתי".

משד במשפט הוה אבל לנו הרי יש פסל של אגם.

מ לעמוד בפניהם."

בשתיםיעשרה ורבע חש ראש עיריית ירושלים רעב. "זה לא יילך ככה", הוא אומר, וגעלם. אתרי חמש דקות הוא תוור עם מגש ועליו בורקסים חמים, מחלק לחבר'ה. זאת ארוחת חבוקר והצהריים שלו. השיג אותם בפרוטקציה, במטכח של מרכז הנופש, אחרי

שנבר קצת בסירים. רצים לכנס גננים ושחלנים במשכנות שאננים. מרכרים על אפשרויות הגינון בירושלים, וצריך גם שם להגיד מילה טובה. בדרך לשם, על בטן מלאה בורקסים, הופך טרי קולק לשעה קלה, לאיש אחר. איש סיפור, מלא קסם וחוכמת חיים והומור. כמו שהוא נראה בטלוויזיה. הוא מרבר על יחסי פולה ודור וכן־גוריון, מבטל את האפשרות שלבן־גוריון היו מאהבות. עמה שקרה הוא שהיה נתק אידיאולוגי בין פולה ורור. הוא התקרם, והיא נשארה עקרת־בית, וזה קורה במשפחות הכי טובות. פולה אף פעם לא היתה לפק נפרו גם את זה. אי־אפשר להקים בירושלים שותפה למחשבותיו, ולחזון שלו, ואת זה הוא קיבל מנשים אחרות. אבל זה הכל. אני חותם על עשרות מכתבים לנשים: 'באהבה, סרי'. אז זה אומר שיש לי רומן עם כל הנשים האלו. ככה גם מצאו מכתבים של ברְגוריון. אם היה לו רומן משמעותי, אני הייתי יודע

על זה". באחת בצהרים מנסה טרי לשכנע את אנשי המפר"ל להעכיר את מרכז מפלגתם מ-הקסטל" לירושלים. העיקרון: מרכזי כל המפלגות חייבים להיות בירושלים. ה.אני מאמין" שלו: לא רוצה ריבורים. רוצה מעשים. "אנחנו מקכלים הרבה של השקות רק בלילה, כדי לחמוך במים, ושוב הוא הבטחות, יש הרבה דיבורים נשגבים על ירושלים נינו חשות הרבה בייבורים נשגבים על ירושלים ניגן השם בפנקס: לבדוק למה משקים בבוקר. בדרך משוש תבל. זה לא כליכך מעניין אותי. בכלל הכרוות שמולה הבבנס: לבדוק למה משקים בבוקר. בדרך שמלים מכונית נשושה, ומיד הוא דואג להודיע פחות מעניינות אותי. אני לא מולול בברכות פרס נוכל לשלום, וזה אינו חלום. קבוצה של ברכות משוה, ומיד הוא דואג להודיע פחות מעניינות אותי. אני לא מולול בברכות מרומרנים דעלי שם רעולם. המליצה עליו כפני ובתפילות, אבל אני רוצה לראות תוצאות". מכטיחים

לו לנסות. בשתיים חובש טרי כיפה שתורה, וממהר לפגישה . הנאומים בטקס.

ממנו דברים קשים: "התפישה שלכם מרחיקה את הצעירים מהרת, לא מקרבת; ...אני רוצה לראות הפגנה של אלף חררים על קבר הרצל, מבקשים סליחה על חילול הקבר. חייבים לעשות את זה: ...במשך שנים חזרתי ואמרתי לכם, שאם לא תדעו לרסז את הקיצוניים, יום אחר זוכל יתפרץ, ואתם תאברו שליטה: ...אני רוצה שבירושלים יתייחסו לזרים כמו שמתייחסים ליהודים ככל העולם. אני רוצה שתהיה לי הזכות לצעוק בעולם על מה שקורה ליהודי רוסיה, או סוריה, מבלי שיגידו לי: 'תראו איך אתם מתייחסים לערבים, או לכל זר אחר'. ובזה, לצערי הרב, אתם לא עוזרים לי. להיפך".

באותו יום שני, 29 בספטמבר, עור הספיק טרי קולק להפגש עם תורמים מגרמניה: להיות בכניף מפלגת־העבודה בירושלים; לעכור על ערימות של חומר: להשתתף בככורה החגיגית של -אותלו" בתיאטרון ירושלים, לעשות עשרות טלפונים לחו"ל בקשר לתרומות שהוכטחו לו להשלמת הטיילת: להיפגש עם אנשי בטחון לדיון סודי.

וככה זה כבר עשרים שנה. האם זה יסתיים בעור שנתיים, האם גמלה כליכו ההחלטה לפרוש לקראת

הכחירות הכאות, ב־88'ן .לא יורע עור אם אפרוש. אבל העסק הזה להתחיל סרנציה נוספת בגיל 77, זה דבר מאר אחראי. צריך להתייעץ עם רופאים, עם אשתי, עם עצמי. היום אני יודע שיש לי אותו המרץ כמו לפני עשרים שנה.

עו"ד רובי ריבליןו טיפש מי שינסה

ורך־דין ראובן ריבלין, יו"ר תנועת מחרות שניםן חוא מועמד חליכוד בבחירות הבאות על ראשות עיריית ירושלים, אם טדי אבן יפרוש. מת הוא חושב על עדי קולקו בעניונו המקרן, אין ולא היה ראש עיר'

בות לורושלים. מאז תמלך הורדום, לא קם איש שרואג כך לבניינת ולוופיר של ירושלים. הרו אין רבר מצלים יותר כון החצלווה, ולטרי יש את כל אקבלות למצלתה וכל מי שמנסת להלל נלשבתי אותו, מועמד למכת אישיות ומעשיו. הצעיה שלו היא כמיקרה בניתול חשוטה

של מעור חוא נותן לאחרים לנחל את חעיר של היני הוא נותן לאחרים לוחל את העיד במקומן זה בעוברין ביוון שהוא למעשה שת לצוניוני יודעלים הוא נותן לאחרים לוחל את העיד לציניוני יודעלים הוא לא היבר לשאת הן בעימין ביו שבעולם החותיל הדבר לשאת הן בעימין ביוון אוניון לענה את הרברים המחות הגוניים של מייני היע ביוול לדותן לתו שיאפור ביוול אי הושיים בביית יודעל לווע אורגע עם זה בעימין ביוועל לווע אורגע עם זה בעימין ביוועל לווע אורגע עם זה בעימין בעול לבורה ושראלין ממן ביוועל הוא אורגע עם זה בעימין ביוועל לבורה ושראלין ממן ביוועל לבורה ושראלין ממן ביוועלים אור הוש ביוועל לבורה ושראלין ממן ביוועלים אור הוא נוכן לבורה ושראלין ממן ביוועלים אור הוא לבורה ושראלין במן את שואר הושבי נירושלים אור הוא במן את שואר הושבי נירושלים המשוונה מסוונים.

שום דבר לא השתנה. אני לא מרגיש זקן ולא מרגיש

ואולי הוא עוד יספיק, לפני שיפרוש, לקבל את פרופסורים בעלי שם בעולם, המליצה עליו כפני חוועדה כהלסינקי. רק שהוא לא יירדם בעת השמעת

१३ साम्रह्मां०

#126910 12

בעובי החוט

מומחי תג הצמר הבינלאומי ראו ונדחמו. איכות בינלאומית חדשה נולדה בשטיחי כרמל, שטיח קלאסי, צפוף יותר, עמיד יותר. שטיח איכותי, הנחשב לאחד תטובים ביותר בעולם - קינג דיווד ורושלים.

קינג דיווד ורושלים ארוג מ-100% צמר ניוזילנדי טהור וסרוק, העבה בכ-25% מהצמר הרגיל. עוביו, מעניק לו צפיפות מירבית ומראה עשיר. לאיכותו הגבוהה הצבעים העמידים והגימור המושלם. שטיח קינג דיויד ירושלים מיוצר ב-10 דוגמאות קלאסיות מקוריות. תוכל להשיגו בצבעים מסורתיים או בצבעים חדשניים - רק ברשת בית כרמל.

י מתנה -טינת זהב 14 קראט

הקינג דיויד ירושלים שקנית. כמו חדש.

את הבטחון והאמון היא מוכיחה בתעודה

אחריות שלא נודע כדוגמתה: -50 שנות אחריות

הכרמל הטוב ביותר בעולם

לקינג דיווד ירושלים

משרתבחר בשטוח היוקרתי שלך, קיוויויד ירושלים תקבל בנוסף לשטיח יאימתי ום מתנה: סיכת זהב 14 קראט

סוף שבוע זוגי חינם במלון קינג דיויד ירושלים למאה הקונים הראשונים

הזדרז והיה בן 100 הקונים הראשונים ותזכת גם בסוף שבוע זוגי חינם במלון חיוקרה קינג דיויד בירושלים (החל מגודל 2מי× 3מי).

רשת חשיווק חישיר של שטוחי כרמל

רחונודיעין 13

קניון אינדן, דרך אנא חכל גרעונברג 28

רחי שמואל המניב ז וכמסכן * ראשון-לציון: ותשך רון חיצל לבוש מית ונון . עפולה:

ייביתילויי כעל אצעדיון רייג ברוכים, דרך יפו גן

Dina.

ג'ל למון: בצהגעכל של הבמה

מלנו נ.וה יכול לקרות לך".

ג'ק למון, שחקן שפונק בהצלחה ובתפקידים. עכשיו מגיע לתל-אביב בתפקיד שונה לחלוטין מהטיפוס הנוירוטי־קומי שכה הכרנו. טיירון האב ב..מסע ארוך לתוך הלילה" של או'ניל - דמות טראגית וקשה. הוא מכיר את האיש היטב – יהוא מזכיר לי את

מאת עירית שמגר

להוזה. אלוהים, איזה עץ מזויין זה. ג'ק למון.

למון יזרקק לכל יכולתו היה להיות מלך. כמה חבל." לקרכנו אל האב הרודני והממורמר מזון ושחקנית שוויתרה על

מזכיר לי את אכי. הארם שעשה זאת ג'ק למון, כוכב סרטים, מצחיקן. בעצמו, שטיפס מלמטה, והפך לקשה כל בנזוגו המוזר של וולטר מתיאו מתחיל כך כדרך הזו. אני זוכר את עצמי כילד היום את "מטע ארוך אל תוך הלילה" – מבקש דמי כים מאבי ומקבל הרצאה על בתל־אכיב. הפקה ניו־יורקית, בימוי: חסכנות והזמנים הקשים שעברו עליו. ג'ונתן מילר, פרופסור לרפואה כריטי, כמה היה גאה כשהצליח לפרוש שהיכרנו מסידרת הטלוויזיה גוף לגמלאות בגיל ששים, כשידע שהוא משאיר די כסף למשפחתו. בשבילו זה

כמו עין, לא ניתן מישהו שיכול להיות כמותר. כמוני, כמו

למד באוניברסיטת הרווארד היוקרתית לצופים יתגלה כאן לא רק ממד אחר כדי להמלט מאביו הרודן, שראה בו'

תפשטתי בשביל לשחקן, אלא פירוש חדש לדמות. לא רק התפקיד הזה ולכשר מענה – גם קרבן. גבר מודקן, חולם תי כתונת משוגעים מיואש. לא (רק) רורן מתנכר, המתעלל קשוחה, כי ג'יימס כאשתו המכורה למורפיום ובשני בניו, טיירון הוא קשוח השחפן והאלכוהוליסט – אלא כל־אדם.

ניקיתי את המניירות שדכקו כי עם "מצאתי בטיירון את החלקים שלי השנים, ויצאתי למסע ארוך לפגוש את - אחרת לא הייתי יכול לגלמו, אך טיירון. גיליתי שהחיים אינם טרגיים שחקן אינו צריך לשחק את עצמו. הוא לגמרי או קומיים לחלוטין. ככל שהמצב צריך לגלם את הרמות. אני מביר את טרגי יותר כך הוא יותר מצחיק. הכעיה ג'יימס סיירון, למרות שמעולם לא היא, שמי שנמצא כתוך הסיטואציה אינו ראיתי את ההצגה לפני שהתחלתי מבחין במצחיק שבה. רק עם חזמן לעכור כה. אני מכיר אותו, משום שהוא

האינטלקטואלית וכשרון משחקו כדי למון, בנם היחיד של מגכ"ל חברת במחזהו האוטוביוגרפי הקשה של יוג'ין (והתמכרה לאלכוהול וכדורי שינה, או'ניל. את האירוני, או המצחיק, יאלץ כמעט כמו מרי טיירון מן המחזהו, נולד לחשוף מתחת למעטה ככר מאר של בבוסטון בשם ג'ון אוהלר למון השלישי, כשביל למון זהו אתגר אמיתי, והגיע לקולגוע ולמשחק במקרה, וגם

מפשיר דרכו בחברת הסופגניות וויין או קלינט איסטווד, אלא שחקן חברי, הם תמיר נשמעים לי מטומטמים". משפחתית). אחרי כמה הופעות המחליף דמויות מסרט למרט. הוא שמר "עכשו בני החליט להיות שחקן. מספרת והרבה הסכיתי רדיו וטלווייזה על רמות אחירה למדי במשך הרבה מאד אני מביט בו וחושב: כמה קשה יהיה לו. החם אתו הרי כוהן, המנהל הכל־יכול זמן. אנחנו זוכרים לו את התפקידים וכמה קשה כפליים יהיה לו להופיע בכל של תברת כולומביה לשחק לצד ג'ורי שבהם חרג.

הנוירוטיות העצבנית שלו, הדיבור בורי - סיפר לימים למון - בלא השקט והמהיר כל־כך הפכו למנייריזט את טירשך היחיד (בכיכוכו של זולטר בליח להתאושש מן ההלם איך נפל שפתר בעיות בלי לנגוע בהן. הגישה מתיאו) יכוטצייי? מוש שחקן בוגר הרווארד. גיליתי האינטלקטואליסטית במקצת שמרה ... זה היה ניסיון נחמר, אך אני פנים נו החתים אותי הוא טילפן עליו במרחק צונן ובטוח. הוא העדיף שחקו. אני נורא אוהב לשחק. באמת. אני במאים קבועים (עבד עם כילי ויילדר, תמיד מחפש תפקידים טובים. אך גיליתי בוליוור לא מצאה חן בעיני בכלל. ריצ'רד קווין, חייד סוויפט ובלייק שגם הצלחה היא מוקש בשביל שחקן. ותר מחפשים משהו יותר מחבל ג'ורי גרלנד. אני אדוארדס) – למזלו היו אלה כמה מן אחרי סרט טוב, מחפשים משהו יותר קשו היתו מעריף ודאי להמשיך לשבת הטונים ביותר, ועשה סרטים כמו "חמים טוב, ואין די דברים טונים. ככל מקצוע מיו מפערה בניו־יורק ועם שחקנים וטעים". יחד עם טוני קרטיס ומרילין אתה עושה לפעמים דברים פחות טוכים, שנסלים אחרים ללעוג לכוכבנים מונרו הוא יצר את אחת ההרפתקאות אך במשחק זה פוגע מייד בפופולריות במרכז: ג'ק למון, עם פיטר הקומיות המקסימות ביותר על הבד. שלך, ווה כל מה שיש בסרטים: כמה גאלגאר, בטל לסלי וקווין הסרט פתח את יריעת הפחרים המיניים אתה פופולרי ולא עד כמה אתה טוכ. הא לא נשאר באותה מסעדה 🛚 וכפל הזהויזת בשכיל למון. הוא לא נפל 💮 בולכן, היום, כאשר אני מכיר ככר "מסע ארוך לתוך הלילה"

גק למון – הארם המודרני של אך למון הוא שחקן מפונק שה פחני, קצת חרד, תמיד נמהר בהצלחה. כמעט שאין נגרו טענות או ושומל. קומיקאי אמיתי שירע איך ביקורות רעות, וגם אלה כאילו רק

מו פור ב-1955) הוא כבר חלק מן בירת הסרטים הוא הרדי. מערה ההוליוורית, לג'ק למון הביא ונדט צת האוסקר לשחקן המשנה וזה ויה סכור, רק שנה אחרי בואו

> אפשר לומר, כי מאז ניתב עצמו למון אישי בסרטים. וכניסוח פחות משיצ הור וגילם אותו טיפוס עצמו.

לאון את המבוי הסתום, הטרגי מבקשים: יכולת לתת יותר. כשרונו לשרוד בהוליווד כמשך יותר משלושים שבחר, כנראה, בדרך שנה מוכיח שבחר, כנראה, בדרך מסים קבל תפקיד לצד הגרי פונדה, הנכונה. שני האוסקרים שלו (משנה על ה וושב להרכה מאד באותם זמנים. .מיסטר רוברטס' וראשי על שימרו את פתד ווברטם" (שביימו מרווין לה־דוי הגמר") הם סימן, כי הרומן בינו לבין וא עכד עם במאים חשובים וגם עם שחקנים מעולים. עם שירלי מקליין עשה את

הדירה", עם ג'יין פוגרח. את אחד מתפקידיו הדרמטיים החשובים לקלשן, אינו גיכור קולנועי נוסח ג'ון ב.סינדרום הסיני". פסטיבל הסרסים בקובה נתן לו פרס מיוחד ("חשכתי שוה בזכות 'הסינדרום' שהזהיר מפני כורים: גרעיניים דולפים או 'הנערר' שרמז להתערכות אמריקנית בהפלת איינדה בצילה, אך הם ניקשו לראות דוקא את 'חמים וטעים', זה הסרט האהוב ביותר על פיויל קסטרו".)

יותר מאחרים קשור שמו לזח של וולטר מתיאו. שותף וגם ידיד אישי. לפני מסמר שנים הצטרף למון למתיאו למסע של נוצצי הוליוור מטעם המגביה וביקר בישראל. הביא לכאן גם את כגו מנישואיו הראשונים, כריסטופר, שהוא שחקן מתחיל. למון התרשם, צילם, נסע וטייל כאוטוכוס תיירים ממווג וכל הזמן היה לחוץ: הוואספ הכוסטוני חוה גילה דאגנות יהודית ביותר. ברגע מסויים איבד את סולו ולא יכול היה לרכר

אני טיפוס לחוץ", אמר לי בסופו. מוזיאון־תל־אכיב, ראש־העיריה, שכונת מנשיה, התקווה. אני מסוגל להתראיין רק כאשר יוצא איושתו סרט או הצנה משלי. אחרת קשה לי להבון מה בכלל מענין כי. שחקנים מתבטאום על הכמה אין להם בשורות גרולות על החיים, וכאשר אני קורא כל מיני ראיונות עם

מקום כבנו של."

- מדוע אינך דוור לכיים. אהבנו

נירחת, אך שמר לעצמו בפח הקלילות שכנה שם הכמאי ויילרד את טעט ההצלחה, ואני הופך למטה: בתל לסלי עם למון: רק מעט מן הליגלוג והאירוניה וידע להציג דמות מתקדמת, חצויה לרינוזאורוס מזרקן, מענין אותי לעשות עם הזמן מתגלח האבסורד. העצמית. בתפקידיו הטובים ובעייתית, שתחזור אל המסך רק רק תפקיד אחר: זה שאיני יודע כיצר משמאל: למון בחפקיד טיירון: השכיל להעביר את המתח בסרטים הנועוים יותר של הוליוור לעשותו כאשר אני קורא את הטכטט." ב פירוש חדש לדמות

ספייסי בהפקה המחודשת של

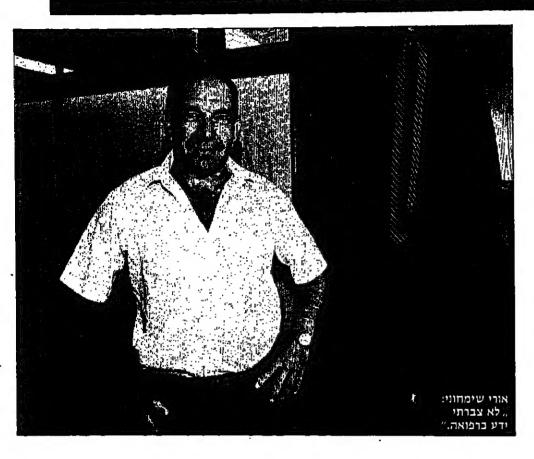

17 8122210

כבר פתחת ער"ש משופו נשט מדים

משמע שעבר השתחרר מה"ל אורי שימחוני, האלוף הכייפחות שרסם. כמעט מונה להאש אמ"ן, ולא חלם להיות רמטכ"ל. הניוגופיה שלו כוללת את השטורמנים, גדוד שנהמאות־ותישעים חצניחה במיתלה, ייות אגוו וכהונת

711711, 1117/11/11

שיו הוא מתחיל יוה שנייה: מה "וק? "עובר קשה".

אני רו ומים: שמואל רוחמני

מרומי הקומה החמש עשרה בבית חטקסי טיל משקיף אורי שימחוני, גנרל בן חמי-שים, על ים תל-אביבי כחול ואל האופק שמעכר לו נמצאת חקריירה השנייה של חייו. שימחוני, חייל ותיק, קטע כשבוע שעבר הנושת שיחרור, הכוללת משכורת תרה לארגן את הקריירה השנייה של החיים, לפי די מאורגן. ביום רביעי שעבר, ללא שום שימועני מטוכות־ההנאה הצה־ליות הללו,

ענותות והמתצה על עירום הקירות בנוף נכשיו בחרר גדול, מרווח מאוד, משקי שבער לחלונות הגרולים. אין בחרר שום לפרים וחמש שנות צבאו לא תצלומים שיים המשפח שוברים רק מיקטורן כוווע לאתי עניבות מפוסמקות וסולידיות, הית לראש אמ"ן.

התלויים על קולב המוחוק ברלת הארון שבפינת

מה שאני הולך לעשות", מפרט שימחוני לאחר.

שימחוני, מה אתח והחברה שלך עושים, לכל הרוחות? אני עובר קשה מאור?, מתעקש הנגרל, גומנסה אמעל הוא מערכת הקשרים שניון ישראל

מאור מקווה שהחברה שלי תשגשנ."

את המישרד הוה שכר אורי שימחוני לא־מזמן,

מעט אחרי שסיים את תפקידו הצה"לי האחרון, ניספח־צבאי כוושינגטון, ושב הכיתה. כרגע, אגב, הוא שוב בוושינגטון, שם פתח לאמככר מישרריתאום, הזר לראשיהשנה למשפחה (חופית) ונסע שוב. בבית־הטקסטיל נקבע הסניף התל־אביבי, ובוושינגטון קם הטניף האמריקאי של חחברה החרשה שלו. העניינים זוים, איפוא: הקריירה השנייה מסתדרת ושימחוני מתארגן.

נו, אז יש חברה, יו־אָס־אַי־טַק שמה, ויש מישררים ויש אַפּילו מזכירה מצוררת ויעילה. בטרר. יופי. ומה

הירהור ארוך, .זה לעבוד קשה. לעכור קשה, ולהשתמש בכל חירע והיכולת שיש לי כדי להמשיך ולתפקר בהצלחה במחזור השני, שהייתי קורא לו הקריירה הפרטיה." הבנתםז לא כליכך. ובכן, עוד ניסיון: אלוף

להשתמש בכל חידע שצכרתי - לא צכרתי ידע ברשואה – ובכל הקשרים והכישורים שיש לי, על מנת להצליח בשלב הזה. אני מתחיל. המרחב שבו אני וארצות-הברית, כיוון שפה אני סכיא, זי עי יו יחסי בירע, כהכרת האנשים ובהפרת התואיכים, ואני

יותר הוא לא מוכן לספר, ובשלב הוח כבר לא ליכר עד הפיחמש שנות צבאן לא תצלומים מבד בעים בכלל לראות את אורי שיבחבר, בעי בליכר עד ליסי של שימלייחידה מצוייצים ולא אותן פיסות פח קיבוצניק ואופי של אישימוריעין, מתפתל כליכר עד מעודת מציייצים ולא אותן פיסות פח קבועות שנחלץ מפני הגיפוף המעודפל והסתום. בקיצור, ושוכרחים בעוד הביסוף בקודה ושוף כמעט א'אפשר לרבר איתו על העתיה, או ההחה, ומוכרחים השוף במעט א'אפשר לרבר איתו על העתיה, או ההחה, ומוכרחים לשוחות על העבר, למשלן איפרום: מוריעיון איר כמעט היה לראש אמ"ן.

שהורח אלוף יהושע שגיא מראשות אמ"ן, בהתאם להמלצות וערת־כַּהָן, היה שימחוני מועמדו של רפול, הרמטכ"ל באותם ימים, לבוא במקומו של שגיא. משה ארנס, השגריר־ראז כארצות־הכרית, נקרא לחזור ברי להחליף את שרון, שסולק מלישכת

שר־הכיטחון לפי המלצתה של אותה וערה וכלחץ ציבורי גרול. מוושינגטון עצר ארגס את כל המינויים בצה"ל עד לכניסתו לתפקיר, וכשנכנס לתפקיר היו מי שיעצו לו בענייני המינויים: וכך, לא מונה שימחוני

אי־המינוי לראש אמ"ן", אומר אורי שימחוני. וָהַ מֹה שהוכיל אותי החוצה, כסופו של רבר. אכל אני לא נפגעתי מזה. ראיתי קצינים טוכים ממני שנשארים מאחור ולא מתקרמים. וראיתי קצינים גרועים ממני, שמתקדמים."

"למה להוכיר שמות. אין לי חשבונות אישיים עם אף ארם. אכל, בסך־הכל, תהליך הקירום בצה"ל הוא צורק. אני חושב שהאיש שמונה במקומי, אהור ברק, הוא (היה) ראש אמ"ן יותר טוכ ממני." דאם לא חלמת לחיות רמטכיל?

אני לא רוצה תפקיר כוה."

חושב, אובייקטיבית, שיש אנשים שיכולים לעשות את זה יותר סוב מכני. תסתכל על זה ברמה של אחריות לאומית: אנשים שיש להם נתונים יותר טובים "לתפקיר. אני מאחל להם שיקבלו את זה" מרכריך עולה שאתה נפול אמביציה.

אלא הייתי מטורף אמריציה אף פעם. אמריציה לא העבירה אותי על דעתי אני חושב שלכל ויבר יש מחיר, ויש מחירים שאני לא מוכן לשלם אותם כשביל (המשך בעמוד הבא)

19 613E310

לא הייתי מטורף, מחיר, ויש מחירים שאני לא מוכן

> (המער מהעמוד מקורם) להשיג רכרים מסויימים." איזה מחירים?

כנחוייבויות אישיות? "בוא נשאיר את זה ככה: מחיר. יש מחיר." מאוד: אתה, כנראה, האלוף הכייםחותימסורסם.

אורי שימחוני, רקע ארום לכנפייהצניחה שלו, השתחרר כעבור שנה וחור למשק. תמה התקופה, שאחרי כשלושים שנה יאמר עליה כי היתה היפה שכתקופותיו בצה"ל, ואף החשובה ביותר. או נקבעו נורמות הלחימה של צח"ל. כאותה תקופה התקבצו

בגדוד מפסדים וחיילים שהטביעו את הותמם על מדינת־ישראל ועל מערכת הכיטחון ועל המערך המוצגח, עד ימינו אלה. המג"ד היה ארים שרון. אני חושכ שלתפקידים בצמרת יש, יווסית, מחיר. ואחריבר החליף אותו רפול. אריק, מבלי להיכנס לזה שפוליטית אני נמצא בקצה המנוגד לעמדתו כיום, מה סירוש "מחיר"? ליקוקים? סתגלנות? הצליח מעמרת מג"ד להשפיע לא רק על מה שקורה

של אנשים, כמו מוטה ורפול ורווידי ורגי מט, ורבים אחרים, ששמותיהם ידועים פחות לציבור הרחב אבל בקצין בכיר, הצטיינת ביחסייציבור גרועים שהיו בהמשך מ"ם־פ"אים ומג"דים ומח"טים ומפקרי אוגדוה. עד כה, נתן הנדוד לצה"ל רבע מהרמטכ"לים האם ייתכן שזה פגע בקידום שלך? שלו. אני חושב שהאווירה כגרוד, או תחושת השליחות

אני מורע לכך שלא עסקתי ביחסי־ציבור והם. חלשים כמיוחר. הרבה פעמים יעצו לי ירירים טובים להקדיש קצת יותר תשומת לב לתחום הזה. אני תושב אוני מרכר בהשפעת המרחק והזמן." שהם צרקו. אבל קשה לי גורא להיות מה שאני לא. זה

> ואיל ולא יוצא לו, נחוצים מקורות־מודיעיניים אפילו בשביל גילוי נתוני־הפתיחה הכיוגרפיים, שגם אותם מסתיר שימחוני, משום מה: כן קיבוץ גינוסר. שם נולד ושם התחנך. הורין מנהלל. מצד האימא, הוא נצר למשפחת שטורמן האגרית, שהסתעפויות אחרות שלה הצמיחו לוחמים כרן פקר, הטיים (תא"ל מיל"), ומוקי בצר, איש הכוחות־המיוחרים (אל"מ מיל"). מצד האכא, הכן־רור אסף שימחוני, אלוף פיקור הררום במערכת קרש. ומצר האחות רותי, פניה היפים והשפויים של ישראל החרשה: הגים פרופסור שלמח בןיעמי, עכשיו היסטוריון באוניברסיטת תל-אביב ובקרוב שגריר ישראל כספרר.

שימחוני התגיים לצה"ל כשנת המישים וארבע והלך לצנחנים, גדוד שמונה־מאות־ותישעים. השתתף ברוב פעולות התגמול. בהמישים ושש סיים קורם קציבים וכסוף אותה שנה - לפני שלושים שנה בדיוק - במערכת קדש, צנח עם הגדור של רפול במיתלה. אחריכך הועבר הגדוד לאיטור ושם נחת המטוסיהקל של אלוף הפיקוד. האלוף, אסף שימחוני, שלח לקרוא לסגרימישנה אורי שימחוני, בן־דודו הצעיר. "ריברנו שלוש־ארבע דקות. החלפנו כמה מלים, איך היתה המלחמה, והוא עלה על המטוס". האלוף המשיר לשארם אַ־שייח, למיסרר הניצחון. בטיסה חזרה התרסק המטוס, ואסף שימחוני נהרג.

אמביציה אף פעם. אמביציה לא העבירה אותי על דעתי. אני חושב שלכל דבר יש

בתוך הגרור אלא על צה"ל כולו. בגדור היתה ניכחרת

ואולי אתה משוט כותרסק על הנעורים שחלפון

ותרומה. מה שקרה בגדוד נתן לצה"ל את הניצחונות

את תקומת שמונחימאותיתישעים לא בגלל

חניצחונות ולא כגלל התרומות הערביות

ובפעולות התגמול, ואיכוד חברים, ככיף. החשיכות של

החקופה היא לא במרכיב ההרפתקה שבה, כי אם

בחוויה של וויים במחיצת אנשים שללא ספק היוו את

הגיבחרת הלאומית באותה תקופה, ולהיות שותף, אם

כי זוטר מאוד, למעשה שמשפיע על ההתפתחות של

תורת הכיטחון ושל צרכי הלחימה של צה"ל עד הְיזם."

ואתה רוצה להגיד לי שהיית מודע או לכל זה?

לא. ללא ספק יש פה תערוכת של פרספסטיבה

וזיכרונות עם המציאות כפי שהיתה או. אבל רק טיבעי

שכד יהיה. אני חושב שפרספקטיבה מסויימת הכרחית

פני הפרספקטיבה ואחרי השירות הסריר

בצפון. חרכה אקשן. שוכץ בתפקירי מודיעין בפיקוד

צפון: בין השאר, קמ"ן חטיבת גולני. לחם

בששת־הימים ובמלחמת־ההתשה שבאה אחריה,

בעמקיהירון ובעמק בית-שאן. הרכה חדירות מעבר

הטתחרר שימחוני, והפליג במשך שלוש

שנים כמַלַח באוְניותיה של חברת־הספנות

הקיבוצית ששייטו אל נמלי אירופה לצבא

הוא חזר אחרי שבע שנות אזרחות, בשנת

שישים־וארבע: המוכיל־הארצי, התקריות

כדי לשים דברים במקומם הנכון."

...קשה לי היום לקכוע לְמה היינו מודעים ולמה

שמשפיעות עד היום. היה לך כיף אז, לא?

זו תשובת של גנרל. אכל אתה חרי חבייאהבת

-לא ניתן להגדיר את הקשיים כאימונים

עד היום."

מבחינת חרירות, גם בגבול לכנון וגם כנטל רמת־הגולן. שם התמקרה פעילות הגדוד. עם כוחות קטנים לפי כל קנה מידה, ללא גדר מערכת וללא שכבות ביטחון, ביצעגו הרבה מאוד פעילות, גם התקפית. פשיטות, תרירות. למעשה, רוב המשימה מסוג זה כפיקור צפון הוטלו עלינו, ואני חושב שעשינו את זה טוב." אלוף המיקור היה או מוטה נוד: בעיני, נחלתו

פיקור צפון.

היתה בכך שידע להפריד בין עיקר לטפל, להתם בעיקר, ולתת גיבוי מוחלט לכשופים לו. יחסי העסה בינינו היו יוצאים מן הכלל, ואני נהניתי מאון שת החופשית שהוא נתן לי ביישום תפיסת הביטתן שנו לאורך הגבול עם לבנון." שימחוגי הוביל: את מוכח הפעולות של "אגוז" מעבר לגבול, בוודאי אח התשוכות והגרולות, ושמו ושם היחידה יצאו לתחלה שימחוני, אפשר לומר, התגלה כ..אגוו".

לגבול. כשנת שבעים סיים את המיכללה הבין תועים לפיקוד ומטה, ומונה למפקד אנוז", הסיירת של

בסיגנונו החסכני, מתאר שימוצני את תקונת

אנוז" שלו – ער שבעים ושתיים – כך: "תקפה ושה

כמיצעד הגעגעועים הפרטי, מדורגות השנתיים ב"אגוז" מייד לאחר הערגה לתקופת שמונה־מאות־ותישעים: "זה היה גרוד נפלא. אנשים נהררים, אווירה יוצאת מן הכלל. בכלל, תפקיד מגד הוא, לרעתי, התפקיר הכייטוב בצבא. למהו אולי בגלל שהגרור הוא הרמה האחרונה שבה אתה עריין בקשר ישיר עם החיילים, עד למטה, וכבר יחידת־ביצוע עצמאית. עריין נשלטת, אבל משינה הישנים. עונדה שיש מושג שנקרא 'מלך בגרוד', ואין 'מלך בחטיבה' או 'מלך באוגרה'."

מלכד הגיסותים הענייניים והיכשים, שימחוני אינו מנרב אינפורמציה על מעלליו. לא רק שאינו מספר, אלא אף מנסה לשדל שלא לפרסם. למשל, למה לכתוב על אותו סיור־אלים שסירב פעם לבצע מחשי לחיי אנשיו, כגלל העדר מודיעין.

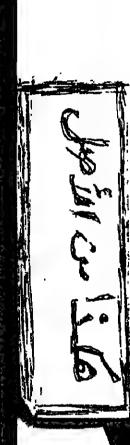
צי לא מלאן פקורות טוב בכלל, מגיב לבסוף שימחוני, ושסכים להוסיף עוד משהו על הצד העקרוני: "ממקד נבל ושה והנכונות לעשייה – זו תופעה חר־פעמית, ואני לא אחראי אחריות מלאה למה שקורה בתחומו, אפילו אם אה הפקורה הוא מקבל מלמעלה." ועורו הציווי הראשה אני חושב שוו לא התרפקות על נעורים, אלא. העליון, של מסקר, הוא להשיג את המטרה ולהחוק שנרוד שמונה־מאות־ותישעים של אמצע שנות את אנשיו בחיים. אתריכך, בסדריעדיפות יורד, כאים החמישים עומר בכל כחינה אובייקטיבית של עשייה הרכה ערכים אחרים, שטוהריהבשק הוא ללא ספק את החשובים שבהם. אבל אם כגלל טוהריהנשק אנו במיבצע־קרש ובמלחמת ששת הימים, ומשפיע ערכית מאברים אנשים, זה לא סוהרינשק. אין שום ערך פתא עליון לערך החיים של האנשים שלנו."

בתה אחר של המילוסומיה השימחוניה שחש מפיו חיילים צעירים במיבצע־ליטני, שנכנסו לכמי פינתרג'פייל. לאחר הקרכ הקצר ובריחת המחבלים רוכוו התושבים טביב בריכתיהמים שבמרכו הכפי. הרבה נשים וילרים, והרכה בכי והתייפוציות העוא היה קשה, ותחיילים הישראלים, נערים בעוב הורעזעו, וכצרק. הועזוע ניכר כהם היטב. שיפועני, א אוגדונר, כינס אותם ואמר: מלחמה, זה רבר מבוער ככה היא נראית. תמיר. תזכרו רק, שהברירה חואו א שאנחנו נשב סבים הבריכה והם – תוא הצביע פל תושבי הכמר – יעמרו מסכיב, או שהם סביב הבייה ואנחנו מסביב

בבינת ב'בייל, הספיק שימתוני למלא שורה של תפקידים: החילה, קציךאג"ם של פיקוד צפח, בתפקי וה שימש כמלחמת יום־הכיפורים, עד יומה האתרו כיום האחרון, בקרב על החרמון, נפצע מחים גולב אמיד ררורי, ושימחוני וחליף אותו ומנית. את המיסה הקבוע על החטיכה, שבעבר הרחוק פיקר עליה הבן דור אסף שימתוני, קיבל אורי תורשים אתים אחריכך. מנולני המשיך לכית הספר לפצינים הפש כמפקר, ובקיץ שכעים ושש נחשר שמו לראשונה הא מונה לקצין בנחבים וחייר ראשי, קצחיה כשבעים וחשע נסע לוושינגסון והיה עמיתימוס במכון ללימורים אסטרטניים של אוניברסישת ג'ורג'טאון. כשנה שמונים מונה לעוור ראש אנים (חמשך בעמוד 15)

בין אגוז" לבין מיכצע־ליטני והאירוע

ג׳ילט, היו הראשונים

בפיתוח סכין הגילוח הכפול,

הראש המסתובב של קונטוד

ואחר כך, את

כדי לגלח קרוב יותר.

ג'ילט מציגים.

חידוש עולמי נוסף –

העושה את הנילות חלה

את פס הסיכה הייחודי

על הפנים בעת הגילוח.

כל הקרבה של קונטור,

פלום רכות מכסימלית.

המפריש חומר מרכך,

רק ל"קונטור פלוס" יש

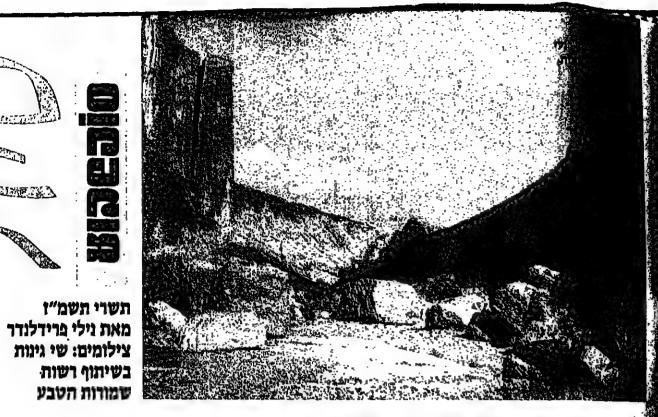
העוזר לסבין הגילוח להחליק

"קונטור פלוס" החדש

סכיני הגילוח "קונטור פלוס"

מתאימים לידיות "קונטור" הדנילית

'קוגטור פלום"

15. אל מכתש רמון

גיאולוג צעיר שעבד ברמון ונפל בבד לחמת לבנון. משפחתו תרמה כסף לשילוט ולהגנה על האוצר. בכניסה

ה"נגריח": שרואים בשיקופיות

לא עוד טיולים קשים, החת האבקים, אלא טיול נוח ור יש א בקים שבו עדיין נמשכת טיאופשם, האווי צלול ונקי והי באביב תשי"ג. לאחר פריצת הדרך, לוחת שפורות הטבע, במיצפה הוא יצו בכל ימי וחנו מ־18 עד 25 הרשמי – מעלח העצמאות – ניתן ביש חיונה זו לדרך המרבזית לאילת.

בו הטיול שעושים באוטובוסים

יש ארנו מישוש ובתוכו מינסרות שתורות שכל אחד יבול לגעת בחן ייתה במעלה העצמאות ששינה בין מלומת העצמאות, בין מלומת העצמאות, בין מלומת העצמאות, בין מלומת העצמאות, בין מלומת העצמאות בין מלומת הבין מעלה היו בין מנומת בין מנומת בין מנומת בין מנומת בין מנומת בין מנומת מנומת מנומת מנומת מנומת מנומת בין מנומת מנומת מנומת בין מנומת מנומת מנומת בין שהדין זו היותה מנומת בין שהדין זו היותה מנומת בין שהדין זו היותה מנומת מנומת לעוד להיות בין שהדין זו היותה מנומת מ מעלה העצמאות ששינה ברצונו. עולים בשביל העץ שהפקידו להגן על האתר, ומגיעים אלוו. כוגיהאוויר בסוף מהדורת "מבט" בט" לוויזיה. תופעה גיאולוגיה נדירה שהתנבשה לסדרת עמודים מצולעים. סימטריים ויפים. פעולת חבלייה כוטטה את העמודים במורדות הגב עה השתורה לערימה עוקית של מי־ נסרות, ומכאן הכינוי שהודבק למקום - "תוגרית". אוצר טבע ייחודי בקנח

ס כמה סיבות טובות כדי לולות ביוג הסוכות אל הר תנבולדת למכתש ובון.

גיילט משנה את פני הגילות!

ממרכז המבקרים שייות בינו בצחרים אוטובוסים מנה ניקחו את המטיילים לחמש שת של סיור בנפלאות המכותש, לנ-שתושליבות קצרות וקלות.

משלת בו ברבב פרכיי. נוסעים שישים ובודכי עפר טובות המובי שוא מקומה יפים ומדהיבוים הם משאם משם ומדורמים ושל משלים מאום בנוף הקדמוני של משלים מואום בנוף הקדמוני של משלים ושל משלים ושל משלים ושל משלים ושל משלים ושלים משלים מש מנחלה ביותר של מריבת ישראל שנות תימון. השמורה משתרעת ל מי ששון של יותר ממיליון דונם, מלא מלבד המכחש גם חלקים וחנים מד הנוב. הנכוחה במסגותיו. הומן, מתופאת למבה 1035 מכור! מחום־אפרפר של גיר קשת, שחוא שיות מים, נופש וטחלות מהא" קומשום, עו העתר של בירת חו הקלימה של תמכתש. עד לאכן תחול הצבעונית. לאודך כל הדרך יש של הוב, מצפח רמון שהוקמה בשנת 1911. אורד מסנות וקוי, צלול וקריר טים קטנים של האוניברסיטה הפתר לה אוור מטנה וקי, צלחל וקריר מדם האץ – כבר יש כאן. מרכז מדם האץ – כבר יש כאן. מרכז מדם הקץ – כבר יש כאן. מרכז מדם הקץ – כבר יש כאן. מרכז מדם מבורטה לכל מטלולי הוגב, מחותה יש פה עו ביודטפר שדה. משפח מרכז ומבכך מוצא מחותר המכחש כדי לפתוח ומוצאבן לטיול מיוחד במינו. מוצל מחול במצפה רמון, במרכז ושול מוחל במצפה רמון, במרכז מול בן תמש שעות, בר חח ללימוד עצמי של חגיאולוגיה במכתש רמון. לאחר חירידות, כ־2 ק"ם, מגיעים לשלט כתום עם סמל חיעל של רשות שמורת חטבע. הש־ לט מפנה אנוזנו ימינה, לדרום־מערב, אל אתר הנגריה. נוטעים או חולכים בדרך עמר של 700 מטרים עד מגרש חחניה באחר שנושא את שמו של סרן גדי ערן ז"ל,

אנות מיי לבכל החדני, היפשו דון אות פאי שבע לאילות, ואו הניעו

אל נחל אפור ומיצד מישחור: הקיר הצפוני של המכתש. זה היה ציפו את חכביש בחומר קאולין מח־ מכתש וקראו לו כביש הקאולין. השם מאוחר יותר. מתנה העובדים בסלילת הכביש היח בראס ראמאן, וכאן חוק־ מה מצפה רמון. עם גמר סלילת הכ־ קור פרנסה לתושבי מצפה דמון.

ב־1967, עם פתיחת כביש חערבה לאילת, ירד המסך על מצפה רמון כתחות דדכים חשובה בוגב. רק לפני ארבע שנים, געם ההיערבות החדשה מישחור ונחל אמר שכשמו כן הוא. של צח"ל בנגב, שיפר מע"ץ את מעד

יורדים בדרך חעפר שחיא באופן דורסים. מחלונות הרכב רואים איך שכבות חסלע משנות את צבען

לשמור עליו למען המדע והמטיילים הים התיכון. גיעה עד ל־ג ק"ם לפני המכחש, פרצה תבאים.

יחידת חיל תחנדסה של צח"ל את דרומה. במחלך הנסיעה רואים איך המכתש זהו הנוקום היחידי שבו מד שכבות הסלע משנות צורה וצבע. תר למטיילים ללון במכתש, לבד יורדים למפעל הגבס. משני צידי הדי מבורות לוץ, במערבו. אין כאן מים. רך מתגלות שכבות של גבס שנוצר לכל מי שלן במקום, מזומנת הפתעה: לפני כמאתים ועשרים מיליון שנה. זו היא ארצן של חיות הבר. אפשר לר בעבר כרו את הגבס והוא שימש כמ" אות כאן צבאים ויעלים, ובלילה יוצי

מון־מזרח, משמאל לכביש, אל מיצד הצפוניים מאגדת כיפה אדומהו לה העצמאות והוא כבר לא דומה כללי טובה לכל רבב. חדרך מסומנת ומשולטת. דרך נחל אפור מקיפה את שילוט. גוסעים לעין סהרונים – עד למעלה המקורי שחיה כביש צר ומסר איזורי חכריה של בפעל חרסית וחול זך. נוסעים בתוך המכחש ועוד מעט הנחל לרוחבו. לבעלי רכב פרטי, לפים נוסעים במעלח העצמאות ומשמ־ אל, מצפון, מחפשים במצוק יעלים מגיעים אל המיצד. לפניו מקור מים לב: יש לכם דרך סוליוג שנעשתה ע"י הנקרא בערבית אל ביאר. בסמוך לו נוער תנועת המושבים כדי לסייע שרובצים על חצוקים. מדצמבר עד אפריל יש כאן קינונים של עופות

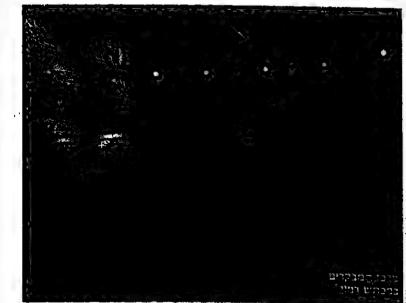
> ההגנה ששמרה על דרך הבשמים הני נות כאן ולהמשיך ברגל. אבטית שחצחה את הר הנגב מפטרה

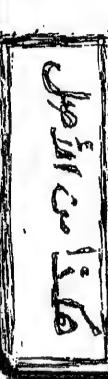
לדרך עפר שסללו תבריטים מירותם מידה עולמי שכבר נגרמו לו נזקים בעכר חירדן, דרך קצְרָה ומואה אל לכיוון מערב מכתש רמון. בדרך שהדר רבים מידי מטיילים, וחשוב מאוד עבדת ונמל עוה, וממנו באניות לנמלי

פט בכיוון כללי צפון. משמאל, שלט חוזרים לכביש הראשי וממשיכים המודיע על חניון ללינת לילה במזרח אים לפעילות שועלים, ומרים וגם זא־ כקילומטר אחד לאחר מכן יש בים. זאבי הנגב קטנים ורזים ככלבי שלט כתום שמפנה את המבט לצ' זאב. בשום פנים ואופן אינם הואבים

אל הדייקים בהר ארדון: מהחניון יוצאים להצטלבות עם

לאפיקו של נחל רמון. הדרך חוצה את חפרו אנשי רשות שמורות הטבע עוד למעבר רכב פרטי. שמוליק שפירא, שתי בארות מים שישמשו את חיות מנהל מתוו דרום ברשות שמורת הטי בע, ממליץ לנסוע בדרך חול שצמודה מיצד מישחור הוא חלק ממערכת אליו, אבל לא לשקועו ואמשר גם לח־ נחל רמון מנקו את כל המכתש,▶

מעריב

ר גגריה במכתש רמון (צילמה שי גינות, רשוח שמורות הטבע)

unealo

ובחמשך וגיע עד לפיחחו, במקום שהוא מתחבר אל נחל נקרות. גוסעים בגדה הצפונית לכל אורך הדרך. מגיי עים למולג דרכים. מונים שמאלה בש־ לט "דמת סהרונים, נחל ארדון". עו־ לים על רמה לא גדולה שממנה נשקף וופו של הר ארדון, ובשעות אחה"צ – זה הומן ליהנות מיופיו. בשני קצוות מי של המכתש, הפתח הטבעי היחיד הרמה מבחינים בערימת אבנים מסות תות. שרידי "נוואמיס" – תופעה שמ־ כירים מוואדי חודרה בסיני. לפי מסו־ רת הבדואים בנו אותם כני ישראל

בַדרכם אל הארץ המובטחת כדי

להימלט מהיתושים. הארכיאולוגים

חושבים ששימשו לקבורה. מחנים את הרכב בקצה הרמה ומ" תארגנים למסלול הליכה קצר, לא קשת ומומלץ ביותר. לוקחים הרבה מים. מכסים את הראש ויורדים במו" רד השביל שיביא אותנו אל נחל אר דון. בתחילתו, עץ שיטח שנותן הרבח צל. עולים אל ההר שלפניו. זוחי גב׳ עת חרוט שפעם קראו לה הר גבס. יש שביל ברור מצידח האחורי. שביל לא קשה למרות שהוא ניראה כר. לאתר עשר דקות מגיעים אל פסגת חרוט ממנח נשקף נוף נחדר על פני כל מזרח מכתש רמון. יורדים בשביל שמושך

ישר כלמי מטוח. חלקו הראשון קשה, ובסיומו ~ מגיעים לעין ארדון, עין גבס, מעיין שיכבה קטן שכרגע הרב. כאן צומה סמר וצומח סוף. מעין ארדון ממשי־ כים במעלת הנחל וצופים בתופעת הדייקים - סלעים שחדרו מבעד הסדקים לשכבות הסלע והם ניצבים לעומת השכבות המאוונות.

מומלץ להמשיך עד הרייק הרכיעי שהוא היפח ביותרו חוורים באפיק הנ־ חל אל חניית הרכב. זו הליכה של עד שמגיעים לשלט: מעלה דקלים. שעה, הלוך וחזור.

אל-עין סחרונים וחפראים: חוזרים ברכב עד למולג דרכים. פו־ נים שוב שמאלה. בדרך המוליכת לעין סהרונים. נוסעים לאורר הדרר כ־2 ק"ם, ולמרגלות הגבעה מחנים את הרכב ועולים למיצד מוחילת. זו היי תח אחת האכסויות בדרך הבשמים פט, פונים שמאלה (דרומה) על ציר

אשל, קנה וסָמֵר ליד עין סהרונים. מסביב לכתם הירק יש גדר המ־ שמשת כמיכלאת איקלום לפראים שהובאו משמורת חי בר ביוטבתה למיכלאה ברמון, ושוחררו לטבע. הפ־ רא הוא חמור בר תנכ"י שלא ניתן לביות, ומכאן נולד המושג -פרא אדם". יש כאן 24 פרטים, שישה מהם ילידי מכתש רמון, וזה מוכיח שהני־ סוי הישראלי הצלית. בחודשים הק־ רובים מתכוונים לשחרר בטבע קבו־ צה נוספת, לעיבוי העדר, ולהעביר הנה גם ראמים. כשצופים מלמעלח לכיוון מערג מבחינים בקבוצות אג־ נים – "מַקברה" – בבית־קברות בדו־ אי עתיק, ויודעים שהצטלבות דרכים

ומקור מים זהו מקום שבו נוודי מדבר משאירים תמיד משמו. בתצפית לכיוון דרום מבחינים במורד עין סהרונים גם בשער רמוו. הפתח שפרץ לו נחל רמון בקיר הדרו"

במכתש כולו. מכאן הוזרים באותה דרך עפר (צירי הנפט), פונים שמאלה ונוסעים לאורך ציר הנפכו עד סופו. נוסעים עד שמנו' עים אל מקום בו רואים את הקיד הד" רומי של המכתש, ושם שלט המכוון את הגוסעים דרך נחל גוונים אל הכ" ביש הראשי. לחפש בדרך צבאים, ולחזור ולעלות על הכביש המרכזי הממשיך דרומה לאילת, וימינה, צפו־

נה, חזרה למצפח רמון. אל פַּרִסָת נְקרות: הליכה יפהפיח בת שלוש־ארבע

שעות לבאים ברכבם הפרטי, אל קטע קניוני העובר בין מצוקי גיר לבי נים. נכנסים אליו בשער טבעי דמוי האות הלאטינית V. נקיק צר ועמוק שהמים חתרו בקרקעיתו סידרת גבים גדולים, מכתשים טבעיים בסלע שַמצטברים בהם מי גשמים. מגיעים לעין סהרונים כמו שתואר קודם. מש־ אירים כאן את הרכב. יורדים במורד נחל ומון. עוברים את שער רמון וממי שיכים עד שהמקום שנחל רמון ממ־ שיך לנחל נקרות.

ממשיכים במורד הנחל, בתוך קטע

הנקרא פרסת נקרות, בתוך מעוק – עמק מצוקי – שנוצר כתוצאה מהתוז־ רות המים בסלע גיר קשה אתר כך נפתח נחל נקרות ונהיח רחב. הולכים בו כ־400 מטרים על הגדח הצפונית במקום הוח שובר נחל וקרות בתשי עים מעלות לכיווו דרום מזרח, לעבר חערבה, ואילו המטיילים פונים בכיוון ההפרך, צפון מערב, בדרך ג'יפים שמו בילה למיצד מוחילת חוזרים לרכב באותה דרך. ושוב חוצים בנסיעה את אמיק הרמון עד שמגיעים לדרך הנ־

ל תקבר של טרומפלרור בגליל יש אריה שואג מאבן. באחוזה מקבר של בל תקבר של בנב. ניראה לאחרונה ומר בשר ודם. הקיץ ניראו הנפרים לא רק במידרשת שדת בוקר, אלא גם במיצפה רמון. מספרים אנשי רשות שקורות תטבע שלמה פניאט וגיורא אילני:

"פעילות חומרים בחר חנגב ידועה ומוכרת לנו היטב מאותו זמן שבו נודע לנו על שיומם במדבר יתודח. אך בעוד שאוכלוסיית תומרים כמדבר יחודה מוכרת לנו ונחקרת מאו אביב 1978, המידע שבידינו על ומרי חר הנגב הינו מסוטע ואר פרט משם לא מוכר לנו באופן אישי. אוכלוסית תר חנגב נאמדת בכ־10 ומרים בוגרים לפחוח, והמעקב אחריהם קשה משום שמרחב הנועתם גדול לאיו שיעור מזה של נמרי מדבר יתודת". "אף על פי כן, בשוים האחרונות נחקלו בומרים בהר הנגב עובדי הרשוה.

מטיילים וחיילים במספר רב של מיפגשים. פינוי הבדואים משטחים בתדיוננב גרם להמסקת המגיעה בנמרים, לעלייה קלה במספרם ולהמגת חששותיהם מבני אדם. כך גבר וחלך זרם התצפיות, שבהן גראה נמר שליו אן מוומנם שלא בדת מיד בהתקרב מטיילים למקום מרבצו. ביוני 1986 נראח ומר חודף למדרשת שדה־בוקר, בלילה, בדילוג מעל חומת אחוות חקבר של בן־מריה לאחר שלכד חתול בית, שב ויצא מהמדרשה ואכל את טרמו במדרון נחל צין": "בתחילת אוגוסט 1986 ראתת תושבת מצפת רמון, רחל מרציאנו, ומר

מחלך בין בנייני המנורים ביישוב. בהתחלה מיקפקנו בויהויו אך לאחר ימים אחדים תתברר כי ומר חדר מדי לילת לפינת חי בתתום בית־חספר תיסוד וטרף ארנבות, עיזים וכבשים. תושבי מצפח רמון חששו־פחדו אך גם הביעו או ההפעלותנו ממראה הנמר. הם חודו שבשיממון חשורר במצפה רמון זהן אירוע מלחיב שמפיג את חד־גוניות חחיים. הצבגו ליד פינת'החי שתי מלכודות. ולמתרת מצאנו באחת מהן וכר צעיר כבן שנתיים וחצי שמשקלו כ־37 ק"ג. תומר שומן במשדר טלמטריה ושוחרר ליד מצפח הכוכבים במצפת ומון. שמ נקרא רמון, והחלו במעקב אחריו. הוא שוטט בצוקי הרמון, ירד לנחל צין ובחחילת ספטמבר ניראה ליד קבר בן-גוריון. סמוך לחצות תוא נתגלה כשהוא רובץ על חומת חקבר ואוכל בשלווה התול ביח".

כאן גנמר הדיווה, ומתחילה האגדה: נמרי הנגב עולים לקבר בן גוריון במלאת מאת שנח להולדתו.

כתובת להזמנות ת.ד. 29 מצפה

• מזון ומשקה: בשבון ובחג - לחי

אם לנים בנגב אפשר לשלב שיוק

מס. 2). • • שפר – מנחם מרקום: זור הגגל המרכזי ומכתש רמון, סקו-נון

ומסלולי טיול – הוצאת ישון שמרות הטבע, ספרית במערב:

אל גן וממלים המהש: "ובץ ממרכן המבקרים לכיוון צמון: "ן חורשת קק"ל בצד ימין ישום עמר ובשלט כתוב המעלה (ח)

דורגל מבחינים בחלק מהפסי

רום למטיילים לנחוג על 100 שיולו המדבר: לחומשת המכקרים ולחצטיוד 1993 שת. לאדם מנוב הדושום 2008

עולים על הדרך ונוסעים ל

הושנים ובשבעה מסלום שהוקמו באחרונה ע"ל מהמכון לאמוות בכאר שבש למטיילים ברגלו אגשי (שנ שכורות חטבע נחול און

משאבי שדה

• לקוראים הקבועים:

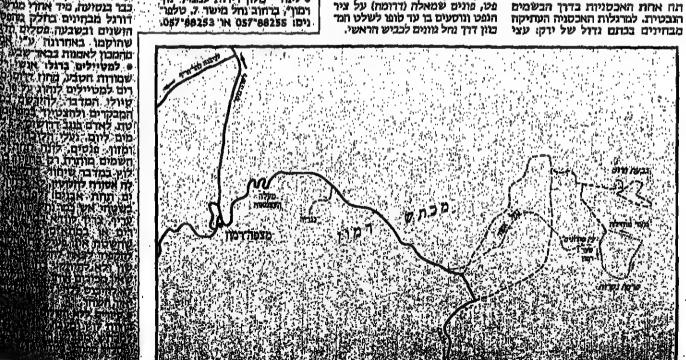
ם טיולי "יונייטד טו" e רס" בסוכות – חמש שעות ממיצפת רמון למזרח המכתש. מי 25'18 באוקטובר יוצאים האוטובוטים בשעח 12 ממרכז המבקרום, המחיר – 18 שקלים למבונר, 12 שקלים לולד. הרשמה ותשלום מר אש, עם מקומות בטוחים, בטניפי

• מוכז המבקרים של רשוו"ט במצ" פח רמון פחות בון 9.5, ובימי שוי שי וערבי מג – בין 2.9 מלבר חתר צוגה, יש גם חדוכה עשירה ומידע על אתרי הטיולים במכתש.

יונייטד טורס" בכל הארץ. • כדי לחניע למצפח דמון ב־12, צריך לצאת מאיזור המרכז, ברכב פרטי או באוטובום אגד, לא יאר חר משמונה בבוקר. לנטוע למצמה ַלָּמוֹן דֶּרֹךְ עִבְּדוֹת וֹשׁדְּוֹן בּוֹקְרְּיּ

• לינה – מלון זיירות עממי. "נוף רמון", ברחוב נחל מישר 7, טלפר

מלסידו דומינגו. טנוד. נולד לפנו אברה במדריד. בגול 7 עברה המשפחה למקסיקו סיטי. את ה"טירונות" שלו עשה באומרה

נשים שואלים אותי איך אני מסוגל להופיע אחרי טיסה טרנס־אטנלטית מכלי להיות עי-יף. ככה זה כשאתה יודע שמעבר לאוקינוס מתכת לך משהו שאתה אוהב. אני אוהב מה שאני עושה, וזה מקור האנרגיה שלי. לשיר זה הרכר שאני הכי נהנה לעשות. הקול הוא מתנה מאלוחים, ואתה צריך רק להשתרל ולעשות כמיטב יכולתך. אם אלוהים יאמר מחר – פלסידו, זהו זה, יותר לא תשיר – אהיה מוכן. כמובן שהייתי רוצה לשיר עוד שנים רבות, אבל אם האל ירצה לקחת את קולי, אהיה אסיר תורה על השנים הרבות שיכולתי לשיר. אולי אני לא דתי במובן המקובל; אינני הולך לכנסיה ככל יום ראשון. אבל אני מאמין ואני הולך לכנסיה כשאני מרגיש שאני רוצה ללכת. ראני מעדיף ללכת לכנסיה כשחיא ריקה. אז לא מפריעים לך, אתה יכול להתייחר עם תמחשבות שלך, עם התפילות שלך. הרי להתפלל זה בשאססיק לשיר, זו העיר שלי. לקיים שיחה פתוחה עם הבורא, ואני מעריף לעשות לישראל יש לי יחס מיוחד. אשתי ואגי התחלנו זאת כשהכנסיה ריקה.

אנחנו נודדים בין מדריד, ניודיורק, לונדון ווינה. חבל שמעולם לא למדתי עברית בצורה מסורנת, אבל בכל אחד מהמקומות האלה יש לנו דירה. אשתי נודרת אני בטוח שאם אשתה פה וצדש רצוף, העברית תחוור אתי. הילדים לומדים בשווייץ ובוינה. פלסירו, בני אלי אהבתי את האווירה של תל אביב בתחילת שנות הבכור, לומד מוסיקת בוינה. הוא מלחין ויש לו גם קול ה-60, את ההרגשה של אנשים החיים את חיום במין טוב. הייתו מעריף שיתיה מלחין טוב ולא זמר. ואם שמחה של אי־יריעה מה יהיה מחר. זה מרבק. ווה למר – או שיחיה יותר טוב ממני, אחרת זה תמיד באמת טעם החיים, לא רק בישראל של לפני 67 בכל ישניה אותה ממש בכית אני מרגיש רק במרקיר. שם מקום צרור לחיות חוק בשמחה באינטנטיביות, כי . השורשים שלי, זה המקום בו אגי יודע שאחית גם אינך וודע מה יסרה מהך מצד שני אטור לחיות בלי

חישראלית (הופיע ב־280, הצגות בין 1962 ל־1965). חיום תוא מוסיע בבתי האופרה הגדולים בעולם ומככב בסרטום ("לח טרוויאטח", "כרמן", "אותלו"). הקליט למעלה מ־50 אופרות וגם מוסיקה קלה (תקליט עם גיון רנוור ותקליט של שירי טנגו) בשנים האחרונות החל גם לנצח. נשוי, אב לשלושת.

לחלום עליהם. כאן את חיי חגישואים שלנו ואת חיינו המקצועיים. יוונר דעווו

אחריות, כלי הגיון, כי אתה עשוי לחיות עד גיל 95. הריהוט ברירות שלנו מאוד פשום. פונקציוניו וספורטיבי. הייתי רוצה שיחיה לי בית רוק והרבה שן לבוצר כל רהיש והפץ לחור. לומר – הנה, זה בריוק מה שאני צריך לפינה הואת. והשטיח הוה מתאים לתיד השני. אבל זה כלתראמשרי, אני צריך תדד שיהיו כו וידאו, טייפרקורדר, התווים שלי, הניירות שלי ופסנתר. כשיש לי חרר כזה - אני מרוצה נבית

במדריד יש ציורים של ציירים יספרדיים שאנחנו אוחבים, אשתי מעריפה לנלות שמות כשרונות חדשים, לא אוהבת ללכת על בשות: ישן כמובן מורטרטים שלי שציירו כמה ציירים ידועים, למשל ארנסט פוקס, האוסטרי, שצייר אותי בתפקיד "שמשון". ואני אוהב את הקלסיקה המסררית, נויה, אל־גרקו, ולסקו, וגם את מיקאסו ודאלי - אבל אין כאפשרותי לרכוש אורגינל שלהם, ולבן מוטב נק

החפצים שאני צדיך נוספים אתי במחודה ממקום למקום, מוסיקה שאני לומר, הספרים שאני קורא באותה תקומה, ובגרים. אני אוהב בגדים מפודטיביים נווןים, שאתה נראה בהם משורטיבי ורגוע ובכל שה הם מתאימים לגילר, שלא הראה מנחוף ויש מעובו הימרים": סמוקונג, ויקם לבן וברומה לפעמה היות רוצה לחיות כמאה סקורמת לשגבהים מתלבשו גף

וול לאחיית ומר, מה היית רוצה להיותו <u>ומר.</u>

מת בתור כותרו <u>העובדה שאני אוהב כל מה שאני עושה.</u>

מש הושמה את החלומות והשאיפות שהיו לך כילדו <u>כן, ויותר מזה: אף פעם לא חלמתי</u>:

<u>וה לביך, כשלון: כל דבר שעשיתי ולא יצא טוב כמו שחשבתי ותיכנותי. אם זה לא </u> <u>שם ביוחות שלי, ואפילו המבקרים והקהל אומרים שהייתי מצוייו, בשבילי זה כשלוו.</u>

החייה תצח לעשות שניתו <u>היום, כשיש לי רמרטואר של למעלה מ־80 אופרות. אני</u> <u>תהי להחרכז בשיפורו מאשר לבצע עבודות חדשות. אני רוצה שכל ביצוע של "אותלו", </u> מל היה הטוב ביותר שעשיתי עד עתה.

וו התלשה שלוו <u>העובדה שאני סבלני. לפעמים זה נהפך לחולשה. יש אנשים שאסו</u>ר <u>אות הסך אליהם, שצריכים שתנהג איתם בגסות רוח כדי שיתנו לך את מקומר. ולי זה</u>

שוקשח לך לסלוחז <u>על אי־צדק ועיוות.</u>

אוה פתעבו <u>עתוואים שמטלפים את דברי, מוציאים דברים מהקשרם ויוצאים עם בח</u> <u>שע סוסציוני של משפט שכלל לא אמרתי</u>.

אה בפחד: מחוסר המודעות להתפתחות הטרור וחדירת הסמים. אי־אפשר להשאר תישים לבעיות אלו גם אם אין להן השפעת מיידית עליר.

משד לך להתרכזו <u>כבוד, הערכה והתחשבות באנשים המעורבים במה שאני עושה.</u>

מקופה היית רוצה לחיות: <u>בתקופה האחרונה של ורדי ובתקופה הראשונה של</u> אניו. או הושב שהיותו מסוגל להשתתף בבכורה עולמית של אחת מיצירותיתם. מצד אי באו, עכשיו, ואינני יכול להתלונן על כד.

שש היות רוצח לפגושו <u>את ורדי ואת נפוליאוו.</u>

ין נעוור, גדול הזמרים: <u>קרוזו, ללא כל ספק. וחבל שמת 20 שנה לפני שנולדתי.</u>

ווו ויבורי נעורידו <u>שחקו כדורגל של "ריאל מדריד". חטוור ג'וופה דה סטפאגו והומר</u> בשלקני חורחה מגרטה. רציתי לגדול ולשיר כמותו, בסרטים מקסיקניים.

ק תוברם שלךו יש לי חברים הרובים במקומות שונים בעולם. לא כולם קשורים למוסי ש.יש כאלה שעבודתי לא מעניינת אותם במיוחד, אבל חם חברים אינטימיים.

מהמאכל תחביב עליך: בישראל אגי מת על טחינה וחומוס עם פיתה ועל גריל רומני. אני אווב אכל איטלקי וספרדי. בכלל, לצערי אני זללו. השנח חולקת אצלי לשתיים: התקופה שאי מחבונו לסרט וצריד להוריד 8־7 ק"ג, ואחרי הסרט – כשאני יכול לולול

ול יכולה. מה חיית משנה במראך: <u>תחיה זו התרברבות לומר שאני לגמרי מרוצה מצורתי.</u> אווי יכול לחתלונו במיוחד, אבל הייתי שמח להיפטר מהסנטר הכפול ומהמשקל העודף.

לבמו אתה מיטב להסתדר, נשים או גברים: <u>טבעי שקל יותר ליצור קומוניקציה עם המיו</u> מנדי, לאן קל יותר לשוחח, מיד נוצר קשר מסויים. להי נעתיך אשה יפתו שילוב של אישיות, כותיקות והרבה טמפרמנט: ורזה. אני אוהב

מהאוה רוצה להיוח כשתנדלו <u>מוצח וראש עירית מדריד.</u>

ינופיו יש לי כמוחדה ספר על הצייר נויה. השירה או המשחק אני מכקר מאור קשוח של עצמי יים שום כותב בשבילי אופרה על הצייר נויה. השירה או המשחק. או ביי כמוודה מעצמך ואומר – אחרי שם כותב בשבילי אופרה על חייו. הבכודה שה מקשינים בשבילי אופרה על חייו, הככורה יוה שוב, כי אם אוטי בילא השתמה. הבל, זה לא היה כליכן דע לומר את המוסיקה הבל, זה לא היה כליכן דע - לא השתמה. הנותה בי שו משר מו מוסיקה. יום בשאיי קורא קשורים מים מוסיקה מוסיקה בשאני עושה את פעם אינני מנותק ממוסיקה. יום בשאינני מאוין מייונר אני ערא את תומר, את וירניל. כשאני

מוסיקה בורגיעה אותי או מרגשת אותי למשת, בראשי תמיך מתנגנת מוסיקה בשאינני עוכך ייני שומע מוסיקה מכל מיני למשות בראשי וומין או שומע מוסיקה מכל מיני או מסיד אני שומע מוסיקה מכל מיני או מסיד אני שומע מוסיקה מכל מיני או מסיד אני שומע לא רק את המחוה של על אופרה מסידימת אני שומע מוסיקה היא און של אוי קורא לא רק את המחוות של על אופרה מסויינת המחור למשל לדעתי היא שנו על המחפכה הצרפתיה. בשאני סוגים, הרבה ברברה סטרייסנד למשל לדעתי היא

מה של על המחפכה הצרפתית. בשאני סוגים הרבח ברברה סטרייסנה להשקי הלכך לליכך רחוק וכל כן מתקבה על מוני נורונים אני סודא על הצארים אתה הומרות השובות ביותר בעולם והרבה סימשוניות. אלא לחוור לאחור, לנקי ולרוטנסי ואני שוני מודא על הצארים של בראומם. אל בראומם בעים של בראומם בעים של בראומם והיום והיום והיום מסני שות עורר בעבורה אילו ניתן הייתן רדבה בהם הלומי דרום ובעול האובר בעבורה אילו ניתן הייתן היום בעים אותלות ברצקי בעורה ארבע הוצי שנים לשיה בסקט היום את אותלות ביום לאובר קסטרו הייא של אותרות ארבע הוצי שנים לשה בפות משרה לשיה אותלות הייא של אותרות המסקה האותר עלי ביותר משקר את התמקור האותר עלי ביותר משקר את התמקור האותר עלי ביותר משרה הייא לואות איפה ברי בשקר את התמקור האותר עלי ביותר משרה הייא לואות איפה ברי בשקר את התמקור האותר עלי ביותר משרה הייא לואות איפה ברי בשקר את התמקור האותר עלי ביותר משקר את התמקור האותר עלי ביותר בשקר את התמקור האותר עלי ביותר בשקר את התמקור האותר עלי ביותר בשקר את התמקור האותר עלי ביותר הייא לואות איפה ברי בשקר את התמקור האותר עלי ביותר הייא לואות איפה ביותר בשקר את התמקור האותר עלי ביותר היים ביותר בשקר את התמקור הייא ביותר בשקר את התמקור היים ביותר בשקר את התמקור הייותר בשקר את התמקור הייותר בשקר הייותר בשקר הייותר בשקר את התמקור הייותר בשקר את התמקור הייום ביותר בשקר את התמקור הייותר בשקר את התמקור הייותר בשקר את התמקור הייותר בשקר את התחום ביותר ב

ולשחק והמישחק חשוב פה לא פתות מהשירה. שלושה ימים אח"כ הייתי רוצה לנצח על תוכנית שתחיה בה מוסיקה ספרדית, אולי הסוויטה "הכובע משולש הקצוות" של דהיפאייה, סימפוניה של ברהאמס וקונצרט לפסנתר בכיצוע מריציו פוליני או רניאל ברנכוים. אני שמה שכשנים האחרונות האופרה שוב אינה מריום המעניין רק קהל שמרני או תוגי עלית. האופרה זוכה לפופולריות עצומה גם בין הצעירים, ואני מרגיש שגם לי יש חלק בכך.

בשבילי, הרכר המרגיע ביותר הוא ספורט: כרורגל, כדורסל, מירוצי מכוניות, טנים, גולף – גם לראות וגם לשחק, זה גם בילוי משפחתי. עם ילדי אני משחק באולינג, "סופטבול" (משחק ברור), שוחה כים או בכרכה, נהנה מחשמש. כשאני יכול, אני משחק בדורגל. בעיקר באוסטריה, שם גערכים משחקים שמשתתפים בהם כל מיני אח"מים מעולם הספורט והכידור. ההכנסות הן קודש לומרים ושחקנים שיצאו לגימלאות. אני משחק חלוץ מרכזי. מספר 9. אינני יודע אם אני טוכ, אכל אני משתדל ומאוד נהנה.

"צריך לחיות חזק, בשמחה, באינטנסיביות, כי אינך יודע מה יקרה מחר. מצה שני, אסור לחיות בלי אחריות, בלי הגיון, כי אתה עשוי לחיות עד 95".

כשאני בארת"ב, אני אותב לראות את החרשות בטלוויזיה. דם נותנים מידע שלם ואמיתי ואתה יודע מיד על כל דכך חשוב המתרחש בעולם. האמריקנים יורעים גם לכקר את עצמם, לפעמים יותר מרי במקומות דבום בעולם יש עוינות כלעי ארהיב בגלי מלחמת הכוכבים", הנשק חגרעיני וכ"ו. לרעתי אסורי לבקר רק את ארחיב או רק את בריח"ם. שני הכוחות מתנתנים בחוסר אחריות וצריך לדרוש מהם שיפסיקו לשחק בעולם כאילו אנחנו לא קיימים.

לקולנוע אין לי זמן ללכת, אבל בטלוויזיה ובוידאו אני רואה גם סרטים, ישנים וחרשים. שאור אוהב עכשיו את ג'סיקה לאנג, מריל סטרים וקלי להיברוק. שלושתן נהררות. אני הולך לראות כל סרט: שוורי אלן מעורב בעשייתו. יש מבחר עצום של שחסנים טובים שאני אוהב, למשל רוברט דחינרו, דיצרר גיר, דוברט רדפורד, פול ניומן. אלך לראות כל סרט שעשו קארי גרנט וג'יימס סטיוארט ואת הקומריות של דורים דיי ורוק הדסון, זו היתה האמריקה שכולם אהכו לאהוב. סרטים רבים שעושים היום ממש מסוכנים לדור הצעיר. אני מתכוון לסרטי הזוועה, לסוגי הפשע המפלצתיים שמבצעים כסרטים האלה. הפורנוגרפיה פחות מטרירה אותי. צריך להפעיל צנזורה כרי להגן על הצעירים מפני אותם חסרי מצפון המראים להם עולם של סמים ופשעים מעוותים. אני חושב שצריך קצת לנקות את הקולנוע, זנרמה לי שבאופן טבעי המעגל נסגר ואנחנו חוזרים לחקומה של סרטים רומנטיים ורכים יותר.

כמה מהסרטים שאני עומר להשתתף כהם יהיו באלה - "מיפורי הופמן" ו"האלמנה העליוה" (עם ברברה סטרייסנר), למשל, למעטים יש אומץ לעשות י סרטים מסוג זה, אכל נדמה לי שעכשיו הקהל מוכן לזה – לרכך מחשבה בקייה יותר, רומנטית יותר. הכל הלך כל כך רחוק, כל כך מפלצתי, עד שאין פתרון אלא לחוור לאחור, לנקי ולרומנטי ואני שמח על זה.

29 MJR240

שם המשחק: אהבת ילדים

סוכטיות: תל-אפיב ברהיטי שחר רחי דיזנקוף 201 טל, 03-227817

אשכנזי יוסף דחי פלורנטין 50 טל, 19068-33

חרתיטים שלנו אוחבים ילדים. אנו לעולם לא שוכחים שחדר ילדים זה חדר משהקים. את טדרת האיכות בדרך אליד, מחר ככל האָנשו תרחיטים החדשה של כל גיל מאפיינים חידושים: צירים חדשים וקנטים עבים ועגולים מפלסטיק, בצבעים שוניכו, חנותנים לרחיטים את תגימור האיכותי, ומעניקים את מבטיחות התיונית לילדך. הכנס חיום לאחת הסוכנויות שלנו, תווכח

לאור תביקוש תרב שנוצר, זמן תאספקה למעיכה ריחוט חינו עד 5 שבועות. אנו מצידנו נשונדל לקצר את משך ההמתנה כדי שילוך יחנה במתה חמערכת בנויוז בצורח מודולרית, צבעונית ובעיצוב שהאחבה משתלמת מיד.

מקורי ורענן חמותאמת לרוח חילד וניתנת

לשינויים ולתוספות עם תגיל ובמשך השנים.

רהיטי ייכל-גילי - קיבוץ גבעת ברנר

חנות המפעל: קיבוץ נבעת ברנר טלי 1-443920

משהו:

וויכוח הנורא בטלוויזיה

הדלפתי את הטלוויזיה הרומאית שלי, מלוני לתוך ויכוח בעניין אנרגיה גרעינית. שלושה אנשים ישבו שבו, מתווכחים ביניהם,

שלושת האנשים המשיכו להתווכח ביניהם, משה המשיך לשתוק. עברו עוד עשר דקות, מושו האנשים דיברו ודיברו, והמנחה לא אמר

השתה הזה קנה את לבי. מנתה אידיאלי: בקשונהל כלי שתא מציג אפילו את השאלה

צי מניה שהמנחה שלנו לא התערכ כדיון מנישהא הבחין שאין ככך שום צורך. שלושח ששש שלו אינטילגנטיים ריים, לפחות שב, כדי להעלות את כל הנקודות בצורה תוינו, והויכחו הדי כיניהם הוא דבר שאסור ופיעלו, לעובת השידור.

ועיון מהפכני מסוג זה דורש המון בטחון יעולם, כמובן, לעולם, מובן, לעולם, דמו של מנחה ישראלי. כי אז – איפה הוא? וו יתכן שתריון יתקיים ללא ההדרכה שלוז מושה - איך יגיע הדיון לסיכום שהוא רוצה: זן עם יעריע למי שדעותיו לא נראות לו, ושר לפי שתושב ככו הוד תבונתוז

מידוד נמשך בערך שעה. כאותה שעה חקר ומנחה פעמיים או שלוש כלבד. בשאר של הצ ישב כשקט כצד, לא מורגש, כמו עין ותחוז מצויין.

נבשו שלא תחשבו שכל-כך פשוט להרדם מקס בעת ויכוח איטלקי. הרבה אגרגיה פשקעת שם בוויכות, אפילו אם וזוא רק על. שתיה גרעינות כשנות ה־2000. אם אתם פשנים שאצלנו מתערבים איש כרברי רעהו, בי נציפליה עושים את זה פעמיים ככל משפט ועו שלוש אותיות כפולות מתגלגלות בכל מנג השיחה מתנחלת בהתלהבות שנראית כמו תפיצות ועם משולכת כחיסטריית ככי, ותויבר

תי ושוב - הדיון מכיל הרכח תנועות ידיים. ששר טוער בטלוויזיה הישראלית נראה שללה בוצד הילדים לעומת שיחה בעניין שלי נפלחיויה האיטלקית, ותבועות חיריים ששת לכך שמי שלא מבין את השפה טועה למשין שהוא מבים בשיעור שחיית. היריים משמות לצדרים, למעלה ולכיוון חלב בלי ואיך צדנוביל מוכיחה שאני צורק".

שנת ספיצה גדולה

מאחלים

צפרדע ונסיכה קווה

פינת השלולית

הרף, עד שצריך מרחק מספיק בין המתווכחים כדי שלא יכנימו סטירה איש לרעהו בשעת

הרצאת טענותיהם. כמעט נפלתי מן הכסא מרוב תדהמה כאשר ראיתי, נדמה לי, בתוך כל שלל תנועות הידיים, איך אחר המתווכחים הנככדים מושיט את ידו קרימה והאצבע האמצעית זקופה וזקורה. בארצנו, כמרומני, נקרא דבר כזה תגועה מזרחית. כואו נא למערב ותראו אותה בפעולה. תארו לעצמכם עימות ב.מנט", ותוך כדי הדיון – מודעי עושה תנועה מזרחית למוטה גור.

אכל כואו נגיע למחשבה העיקרית שעורר בי כל הוויכוח הזה. מחשבה עצובה. הוויכוח היה נלהב, כאמור, כטונים גבוהים, בהרבה יריבות, אפשר אפילו לומר – בשנאה בין הרוברים. הנושא לא היה גורלי או רחוף ביותר: אנרגיה גרעינית לאחר צ'רנוביל. נו באמת, שום רבר שייאמר באותו ויכוח לא יויק לאף אחר מחר

לא כמו אצלנו, שהוויכוחים הם על ענייני חיים ומות, תמיד דחופים, ותמיד הסכמה לאמונות צד אחר תביא נזק פאטאלי לאמונות צד שני. טוב היה אם היינו נוהרים קצת כוויכוחים בינינו, אכל להוחר ולהתווכח הם דברים מנוגדים. מפני שכויכות, ככל ויכוח, נגדרים ליריבות, עד כדי שנאה לבן הזוג, ללא קשר לוויכוח עצמו. השנאה נהפכת מהר מאור לחיות העיקר, ואז הוויכוח טפל לשנאה, שהיא הענייו האמיתי.

כשהסתכלתי. בטלוויזיה האיטלקית בלי להבין בדיוק כל מלה, ראיתי רק אוייבים בנפש. ללא קשר לנושא הוזיכוה, ואפילו ללא קשר ליחסי החברות ביניהם. שנאה כזו תתקיים תמיד כששלושה אנשים תושבים נמצאים יתר. ומה שאצלם עויינות, אצלנו – ארץ אלופי השינאה – היא משטמה שחורה ואפלה ללא תחתית.

המשטמה חזו אצלנו, עלי לומר, איננה קשורה ככלל לאמונות השונות. היא דבר העומר בפני עצמו. האמונות באות לשירות המשטמה, ולא להיפך. ביריבות חזו מעורבים נאמנות למזנות, נאמנות לסגנון; קליקות ובעיקר אגו.

והקנאה שלי, אם כן, היא באיטלקים. שאצלם כל מאגרי השנאה האלה מתפרצים רק בשטויות לא חשובות כגון בצ'רנוכיל, עד אנא עד מתי,

אם מישהו מספר לך 90 אחוז אמת, דע ששמעת 100 אחוז שקר.

פעם כשהתאמצנו להגיע לשלום ולא הצלתנו, הסבירו לנו: "עליכם להבין, העם שלהם רוצה שלום. הבעייה היא עם המנהיגים".

ון היתה אמונה מאוד סימפאטית. ובכן, שילמנו וויתרנו, ויתרנו ושילמנו. ועכשיו, כשאנחנו מתאמצים להגיע

לשלום ולא מצליחים, מסבירים לנו: "עליכם להבין, המנהיגים שלהם רוצים שלום, הבעייה היא עם העם".

תרבות נהיגה

אי שם בארץ מסתוכבים אנשים המבינים בנהיגה, והאחרים נראים בעיניהם כחגבים. בזקים, זאת אומרת.

לאנשים המכינים כנהיגה יש תרבות נהיגה. אני, שקשה הבנה הנגי מטכעי, געשה ממש אטום־שכל בהתנדבות כשמדברים אתי על תרבות נהיגה

האנשים המכינים בנהיגה נוהגים כמכוניות שאנשים המכיבים בנהיגה נוחגים כהן. הנהיגה בשכילם היא הנאה. לא כמו אצלך, שסתם נהנה מן העוברה שאינך נוטע באוטוכוס, שיש לר רריו, ושתגיע למחוז חסצך כלי בעיות.

האיש הנהנה מן הנהיגה יושב במכונית שלו. מתניע אותה, ומתחיל בתענוגותיו. הוא מקשיב רעש המנוע, ורגש מתוק ממלא את ליבו: למנוע שלי יש רעש נפלא", הוא אומר לעצמו, "והמנוע שלי נולקם.

אחרייכן הוא מכנים להילוך ראשוו. ומשם מעביר לשני ושמח ער בלי די. "נסעתי רק 12.3 מטר בראשון במקום 12.8 במכונית ממוצעת. את זה לא יכין הישראלי הממוצע שנוהג במכונית יפאנית עלובה ולכנה. טפו, איכס, איך אפשרזו". אחרייכן הוא עוכר לשלישי, ואומר לעצמו "עכשיו אני בשלישי". מחוץ לעיר הוא עובר לרביעי, כיף שלא זה המקום לתארו, ולעיתים אף לחמישי, וזה מאיץ את הלמות ליכו ואף מגיר

דמעה מעינו. תרבות נהיגה. כשהוא נוסע בדרך הוא אומר לעצמו: "אותו, אחיות הכביש שלה משגעת". כשהוא פונה, הוא אומר: "וואו, איך שהיא לוקחת סיבוב, איך שהיא

עיניו על מחוג הטורים. אחר הרברים המברילים אותו מן הפלבאים הוא מחוג הטורים. והוא ממלמל: יופי, יופי יחס הטורים־קילומטרים ממש נהבר. מותק של מכונית". ככה עובר זמנו בנעימים בעוד אנחנו נוהגים כמו טמכלים זלא מכינים מה אנחנו.

כשאני עוקר, אז אני עוקר. כשהוא עוקר הוא נוהג הוא מכין את המכונית, והמכונית מכינה

האוטו שלו עולה כמו שנים שלי, אבל איכות אף פעם לא היתה עניין לעניים. האיש עם תרכות הנהיגה.

וכעבור שנה וחצי, כשמונה לראש מה"ד (מחלקת ההררכה) במטכ"ל, הועלה לררגת אלוף. בשמונים ושלוש לא מונה לראש אמ"ן, אלא נשלח לוושינגטון, כניספח צה"ל. תפקיד אחרון: סוף קריירה. מתי הבנת שזרורות שהקריירה הצבאית תמה.

קשה לי לציין נקודה מסויימת שכה ידעתי שאני הולך להשתחרר. אכל אתה קולט את המסרים הללו כשאתה רואה שפוסחים עליך במינויים. לדעתי, קור־הכבור של הקצינים הוא שעליהם להבין את הרמו וללכת הביתה מבלי שיתבקשו לכך, ולא להיות לנטל

י, אישית, זו היתה הפעם הראשונה שוה קרה. ככל דרגה לפנייכן התקדמתי תמיד בגל הראשון של כני מחזורי וכפרקי־הומו המינימליים האפשריים, ובלי תפקירי רוחב מיותרים. אני חושב, בהסתכלות לאחור, שכשיצאתי לארצות־הכרית הערכתי שזה הסוף: וכאשר כסככ המינויים הקודמ, לפני כשנה, אף אחר לא דיבר איתי, לא שאל אותי, הבנתי שעלי להסיק מסקנות. וזה מה שעשיתי. היום,

בריעכר, אני חושכ שהעוברה שנהנתי כך מאפשרת לי

לסחת את הרברים הרבה יותר קל."

או מה עשית? בעצם, מעכר לעיכול היריעה על הפרישה. הקרובה, לא עשיתי כלום. בטתר ליכי אולי ציפיתי שיציעו איושהו תפקיר אתר. לאו־רווקא כצכא, אלא במערכת הממלכתית. כשראיתי שגם זה לא כא, הכנתי

שאני צריך לדאוג לעצמו." חשבת על כך שמעם, לפני חמשיעשרת או עשרים שנה, לא היתה לאלוף שמשתחרר שום בעייה למצוא תעסוקה? האם חל מידאת במעמרו של

"עובדתית, כיום משתחררים יותר אלופים מאשר פעם. היום יש יותר היצע. אלה שתפסו ג'ובים טובים לא זוים: לא עוזבים אותם. ואם מעמך הגנרל נקבע לפי יכולת ההשתלבות כתמקירים ממשלתיים, או כן:

ולכן מתרבות באחרונת חסרשיות של סדר־ינשק עם מישטרים מתועבים, שבחן משורבכים שכנות של קצינים ישראלים?

אני חושב שכזמן האחרון היתה יותר חשיפה ולא... יותר עשייה. רוב סותרי־הנשק אינם אלופים או תתייאלוטים במילואים. לדעתי, הקצינים שעוסקים בזח, זה הרכה פחות מהרושם המתקבל, מיספרית והיקפית. יכול להיות שהגיעו לזה כמיפלט תעסוקתי

פעם היה עוד מיסלט תעסוכתי לגנרלים משתחרים: סולוטיקה. חשבת, אולי, על חביוון

"לא. חס וחלילה. מס וחלילה. אל"ף, אני תושב שאני לא מתאים לפוליטיקה. בי"ת, אני לא מביא איתי שום גכם אלקטורלי. ו...בחייך, פוליטיקה ישראלית זה

"עזוב, תשאיר את זה ככה."

של שימחוני הדוגמה העגומה של הגנרל רפול שנכנס פיקדו האנשים הכי־טובים שצה"ל יכול לשים, ולא לפני שלוש שנים לפוליטיקה: כפוליטיקאי, פחות טובים מבמלחמות לפנייכן - קשורה לאירוע כחבר־בנסת, רפול הרי מעורר־רחמים. שימחוני: רפול הכללי של מלחמת־לבנון: אופי האירוע, שבגללו לא תוא ארם שמאמין אמונה מלאה כדרך חייו ובמה שהוא הזרהה חלק גדול מהאנשים עם המלחמה. עושה, ומשלם את המחיר כעבור אמונתו. פוליטית,

graenio 32

"מלחמת-לבנון היתה, לדעתי, שגיאה יקרה... יש פיחות במעמד הגגרל... ללכת לפוליטיקה? לא. חס וחלילה. חס וחלילה."

על הערכים שבהם הוא מאמין, אני מבין בריוק למה הוא מתכוון. אני חושב שרפול הוא אדם שהתיקשורת גרמה לו עוול קשה בכך שציירה אותו בדמות כל כך שונה ממה שהוא כאמת ומבלי להבין, לדעתי, מה באמת מניע אותו. אני אוהב את רפולו" זה לא הפריע לך למתוח ביקורת תריפה מאוד

על מלחמת לבנון. מלחמת־לבנון היתה, לדעתי, שגיאה יקרה, אבל רפול הוא לא רק מלחמת־לבנון. רפול הוא דרך־חיים. דרך־חיים רצופה עשייה כיטחונית ולאומית, ובתוכה גם השגיאה של מלחמת־לבנון. אבל הרכה אנשים עשו שגיאות ביטחוניות. ולא כראי לבדוק את תרשימה, כי

כמה מהם נחשבים כתולדות המדינה לאבני־דוד." אבני דרך", אגב, הוא שם אחר מספריו של משה

חכר המטח־הכללי, התנגד אורי שימחוני "לאותו "מיכצע" שהנו שרון ורפול, חבריו לתקופת שמונה־מאות־ותישעים. חודשים אחדים לפגי המלחמה הוא אף ניהל מישחק־מלחמה אשר ניבא את רוב התוצאות המחרידות של התרפתקה הצבאית בלבנון. ומישחק־מלחמה, יש לדעת, אינו מישחק אלא תהליך־חשיבה יסורי ומסודר. אז איך קרה, לעזאול, שנתנו לנבואות־הועם להתגשמי

אני לא חושב שצה"ל התייחס כשיוויורנסש ולתוצאות של מישחק־המלחמהן", אומר שימחוני. ואני רוצה שתרע, שרפול הוא אחר האנשים הפתוחים כיותר לדיון שאני מכיר. הוא גם אחד האנשים היחירים, כרמות האלה, שמוכן להקשיב לביקורת ולהעמיד את הרעות שלו למיבחן."

במיקרה הזה הוא חשב אחרת. רבר שאני רואה אותו לגיטימי לגמרי."

על המלחמה עצמה מעריף שימחוני שלא לחרחיב את הדיבור: "לדעתי, נעשו טעויות גדולות במיבצע של"ג. אבל, לדעתי, הדברים האלה היום מוצו בתחום הריון. הכל נכתב." אלא שבדברו על נורמות הלחימה כצה"ל, נוחת שימחוני ככל זאת כביצה הלבנוגית: המלחמה היחירה שהשאלות הן לא רק על החבונה. המדינית אלא גם על־ הביצועים הצבאיים היא מקחמת לכנון, ואני חושב שהסיכה שבמלחמת לבנון זה קרה אחרת, אוי־על־פי שהאנשים נשארו אותם ייתכן מאוד שכאומרו זאת, ניצבת לנגד עיניו האנשים – אין לי ספק שבפלוגות, בגדורים, בחטיבות,

הטבר אפשרי אחר לאטון לכנון אפשר, אולי, דעותי שונות לחלוטין משל רפול. אבל כשהוא מרכר למצוא בתשובתו של אורי שימתוני על השאלה: איך

ן אשר התפכחה ישראל והלכה מן האמונה כי ניתן, כלבנת, לפתור בעיות באמצעות כון כבר ישב אורי שימחוני בניות ארצות־הברית, כניספחיצה־ל. זמן קבר לאחר שנכנס לתפקידו החצידיפלומש סיבל פתק ממזכירו הצבאי של שר הזונון האמריקאי, גנרל־שנ־כוכבים (מקביל לאלון כצהל) המבקש לפגוש אותו. מופתע, הלך שימחוני לפנישה ומצא זיכרונות: כשבעים ושבע גילה את אמריקה לראשונה מא היה או קצח"ר ונלקח באותו ביקור לצפוח בתרגיל של חטיבת צנחנים. כשהסתיים התרגיל, התבקש גם האות לסכם אותו. אוצר־המלים כאבגלית של שימחוני כאותם ימים היה, איך לומר, די מצומצם. הוא המושק אפוא בדברי־סיכום לקוניים ביותר: ביוטיפול וונדרפול, גריים, אקסלנט. ברור שהמח"ם, קולוול שחור, היה מרוצה מאוד מן השבחים של הפולנה

הקולונל המבסוט ההוא. פאואל שמו. היה

לגנרל־שני־כוכבים, מזבירו של שר־התננה. בין שימחוני וגנרל פאואל – גנרל־שלושה־כוכבים (רב־אלוף), ומועמד רציני לשמק הרמטכ"ל הכא של הצבא – התפתחה ידירות שהתחוקה והלכה. הידידות הואת, מותר להניה לא הניקה במיוחר לעבורתו של הניספח הישראלי שימחוני אסף בוושינגסון עוד כמה ידירים בעלייחשפעה, כמו רוצ'דד הרמיסז', אחר מעודיו הבכירים של שרההגנה, מפקר המרינס גנול פיאקה סלי, מזכיר הימיה ג'ון להמן, ואחרים. שימחניו -אלה פטריוטים גדולים של אמריקה, אבל נשאר להם מקם להיות אוהבי ישראל."

כניסטודצבאי עסק שימועני, מלבר כחברים, נה כייצוא ביטוווני. יש עניין מיותר ברכריו בנושא זה כל קרוב לוודאי שתוכנם אינו מנותק לנמרי מעישקין עכשיו, כאזרת, כאישיעסקים: היכולת ליינא לארצות־חברית היא בבחינת לחיות־ארלמות לתעשיות הביטחוניות הישראליות, כאשר השוק המקומי מצטמצם, כגלל צימצוצי תקציב הביו יישרד רק מי שיוכל לייצא. השוק הנדולן למערכות מתקרמות, זו אדצות הברית. לנו יש תנה מה להציע לארצות הברית בתחום הזה, כי אולם מצטבר, לרוע המזל, ניסיון רב בהפעלת מערכותיוש אמריקאיות, בשיפורים שלהן, וגם במערכות מקורות שלנו. הרבה מהבעיות הן דומות, כי אנחנו נלחמים נו אותו הימוש, ולכן גם חיפושי הפיתרונות המים אות מביאים, כין היתר, תהליכים מקוצרים של פיתח שהוסכים לפעמים שנים רכות, וגם הוזלה רבה של התהליך. אנועו וולים יותר, גם במיכיב כוהאדם וגם

במרכיב לוחדומנים." בניל חמישים, ממשיך אורי שימחוני לחי המישה קילומטרים מדי בוקר. אבל עתה, כאלוך ק"? הוא יוצא, לראשונה כחייו, לחיים עצמאיים נאמע בלי כל אותן שכבות מגן המרפרות את הכחנות ודמות כלי המנגנון התומך והצוות של עוודים ועורייפורים השוני תוה אינו מראיב אותי", הוא מבטית לא מוצא בו אפילו נוחיות מסויימת.

-פעם ראשונה בחיי, אני לא חייב לאי את יוד מאשר לעצמי. אינני הייב לראוג לחיקם ולב של אנשים אתרים, אן לביטחונם הכלכלי כמיעה ש חברה גדולה עם הרבה עובדים, הבעיות שלי ת קשות בכל קנה־מידה. אני מניח שהקשיים העיקריים פוד לפנק כלומר, עוד לא נתקלתי בהם. בוולאי יבוא אכל במריהכל אני רואה את והיברים כמו שהם. ושעם אחרונהו מה אתה עושה בדיוק! אמרתי לדו עובר קשה"

יי יצרני מוצרי עץ זרהיטים בהתאחדות התעשינים בישראל. ף הקרן להיטל ומחקד והכשרת כוח אדם מקצועי בעגף העץ

תערוכת ההישישראל 87'

מועדי התערוכה שעת יונו שעונ 24.06 אכת צאת חשבת 25.10

משעוד 10.00 עד 23.00 משעוד

"הישירה מהיצרן

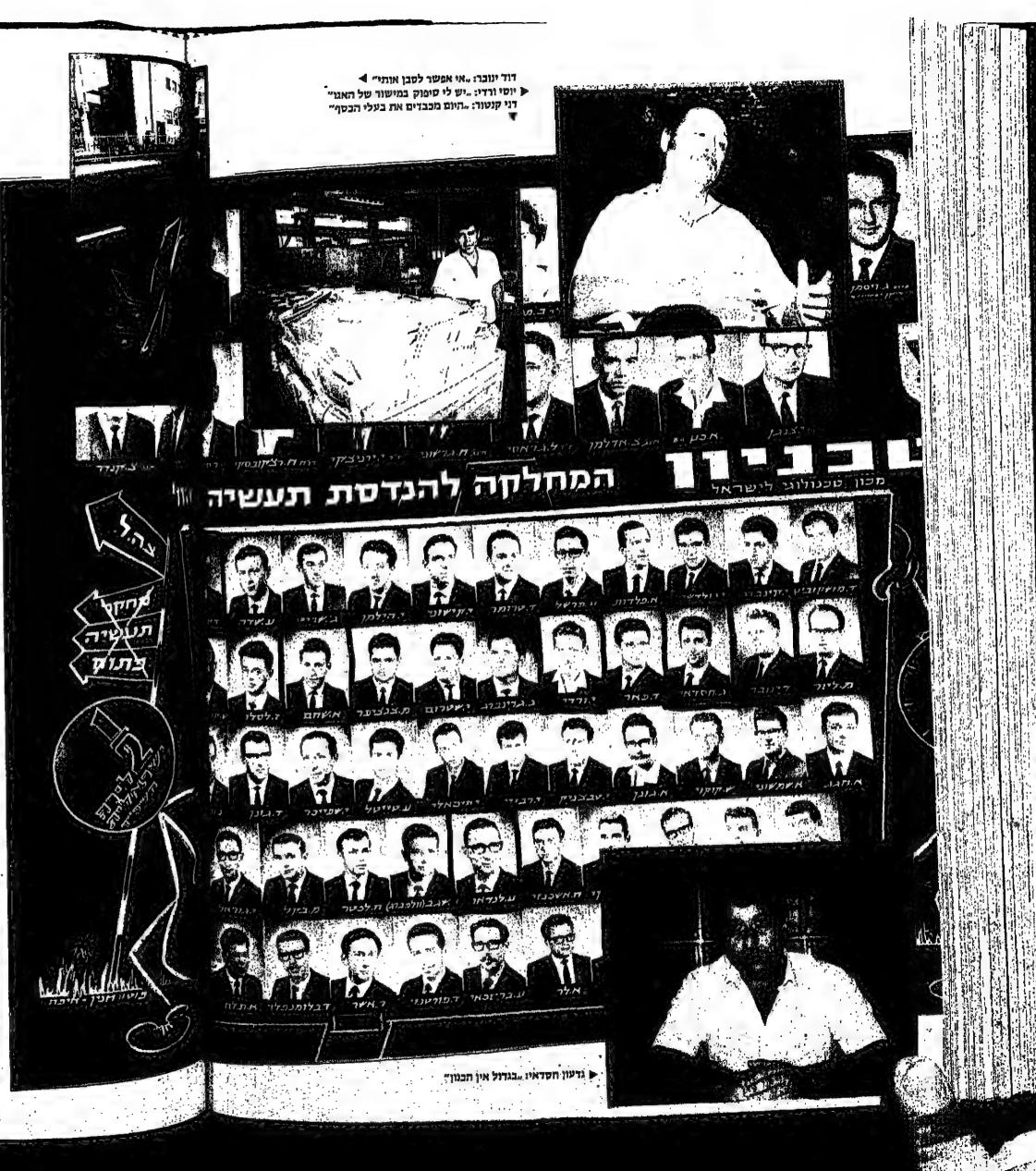
תחנות ייעוץ של אדריכלים יועמדו ללא תשלום לרשותכם. הצטיידו במידות חדרים. התערוכה תקיה פתוחה גם בימי ב', ג' ו-ד

איגוד יצרני הרהיטים בהתאחדות התעשיינים בישראל מאפשר לכם להתרשם

לראשונה מדגמי 1987 (לרבות דגמי ייצוא) שעוצבו ותוכננו במיוחד לקראת

בתערוכה זו תוכלו ליהנות מתנאים מיוחדים המתאפשרים בזכות הקניה

לפני כעשרים שנה סיימו שלושים וארבעה צעירים את לימודיהם בפקולטה לתעשייה וניהול בטכניון. כמעט כולם נשארו בארץ והחלו בדרכם הבטוחה לניהול המדינה. יש ביניהם חבר־כנסח, מנכ"לים ואפילו מנכ"ל לשעבר, שמוכר היום משקאות קלים וחריפים. הם מקטרים אבל מפני שאיכפת להם מה קורה כאן.

> מאת עמום לבב צילומים: שמואל רחמני

> > חצי לירה (כנראה כדי לרמו שהחבר'ה האלה, המצולמים שם כעניכה ובוקט זהים שהצלם תפסתם את ההומור של הצלם, זה בא כנראה לרמו שהלירות לא יבואו להם כקלות). בשורה למעלה, רציניים כמו מלאך המווח (שאגב פקר כבר כמה מהם) ובאותו ז'קט ועניכה – המרצים. ומתחת כתוכ – הטכניון, הפקולטה לתעשייה וגיהול. 1967. 34 ה.יורמים" שכתמונה נראים מאוד רציניים, מרוכעים,

היום, עשרים שנה אחרייכן, הם המנכ"לים של המדינה. על שכמם מונח העול. כלומר, על שכמם של אלה שנשארו כארץ. הרוב, מתברר, נשאר. הרוב נישא, לרוב יש ילדים, וילה ברמת השרון או פנטהאוז ברמת־אביב. וכולם, כן כולם, מקטרים על המדינה. אינם מבינים איך כל כך הרבה חכמים, כמו אלה מהמחזור שלהם, מקימים מרינה שעושה כל כך הרבה שטויות. כולם, אגב, אשכנזים. רובם יועצים. מספרים לך את הבריתות החכוטות על היועצים, מרברים בלי קנאה ואולי גם במרירות על דן מוסקוביין, שהיום הוא יועץ כאמריקה, על יורם קינברג שהוא מנהל או סגן־נשיא או משהו כזה כ"צ'יים קפיטל מרקט" כניוריורק, על אלכם פלרות שהקים חברה בשם "סיטו". הסתבך ואין יודעים היכן הוא היום, על גור שבים שהקים איזושהי חברה בפארים וקופץ מרי פעם לביקודי מולדת ועל פרוססור הורסקי, המלמר חצי שנה כתל־אכיב וחצי שנה כאוניברסיטאות כחו"ל.

אבל הרוב המכריע, כפי שאומר יוסי ורדי (גם יועץ, אבל בארץ), הט "אורחים טובים ומקטרים" של מדינת ישראל וכולם זוכרים את הצופר במכונית של ינובר שהיתה מותקנת כו צפצפה שעשתה קול של

דוד ינובר גם זוכר, וצוחק. הוא יושב בקיוסק שלו - סליחה, חנות למשקאות קלים ונוחריפים, וחריפים", הוא שכ ומתקן אותך) – ברחוב המסגר, ונזכר בימים היפים ההם. "היה כיף לחיות מחוץ לבית", הוא אומר.

כמו כל חבריו למחזור הוא בן 44, יליד תל־אכיב. לי היה אז אוטו. רק לי ולעוד סטורנט אחד. מדרום אמריקה. היינו רביעיה שיצאה מתל-אביב ביום ראשון כבוקר וחזרה ביום חמישי". הנא היה עשיר, דור ינובר, כי עבד קשה מאור תשעה חורשים ער ששנת הלימודים החלה. בגרוש לא לקחתי מהבית", הוא מעיד על עצמו בנאוור. "ב־300 לירות נמרתי את החורש. אוטו, בילויים והכל". ווא היה תלמיד טוב: בטכניון קשה להעתיק בבחינות".

אחרי הטכניון התקבל לרפא"ל, ותוך שנה היה עוזר למנכ"ל, ישעיהו לביא. ער היום הוא מרבר עליו בהערצה. זה היה בית הספר לניתול הכי טוב שהיה לי

מונת מחזור רגילה. אפילו שגרתית. קמוטה בחיים". במקניל עשה תואר שני במינהל עסקים בפינות. מצהיבה פה ושם. מימין מצויירת באוניברסיטת תליאביב ובהיה קל. אחרי הטכניון הכל קל"), אך הוא מתעקש ואומר: "לימודים זה טוב בשביל כרטים כניסה לג'ובים בכירים, אבל צריך גם הרכה נתן להם, עוד יעשו פעם כסף. כלירות). מרעי הרחוב". זכמו לאשר את דבריו, נכנס להנות אהד משמאל מצוייר שעון נוסף־זיעה (אם כבר לא־מגולה, מבקש את עורתו של ינובר כפתרון בעיה ביורוקרטית. זהו שכן, המנהל מפעל סמוך ברחוב

לפני שהגיע לקיוסק וסליחה, "חנות למשקאות

קלים וחריפים"), היה סמנכ"ל לשיווק ב"יפאורה". אחרייכן ניהל את השיווק במפעלי הבירה, ואו פתח את העסק העצמאי. -בהתחלה הלך שגעון", הוא אומר. עכשיו פתחו לי פה את הנתיב המיוחר לאוטובוסים. והרסו לי את העסק". לנתיב הוה עוד נחוור. רוד ינוכר לא יתן לנו לעזוב אותו. הוא ימשיך לרבר עליו, ככאכ אמיתי. איך הלך לו פעם שגעון – הוא לא רוצה לפרט, אבל חבריו מוכנים להסביר. "הוא מכריק, הבחוך הזה", הם אומרים. "הוא היה קונה סחורה באשראי של 60 יום, גניח ב־100 לירות. מוכר אותה מיד ב־95 לירות, ואת הכסף שם במניות. אחרי חורשיים היו לו 130 לירות, ולמרות שבמכירה היה מצביע על הפסד של חמש לירות, היה לו למעשה רווח נקי ממס של 30%

יפור שגשוגו הכלכלי של דוד ינובר מקביל לסיפור "שגשונה" הכלכלי של המרינה כאותם ימים. היום השתנו הזמנים, אך לא נראה שינוכר רעב ללחם. "לא התכיישתי להיות בעל חנות למשקאות", הוא אומר. -אני יכול לתלות גם כאן את כל התעורות שלי".

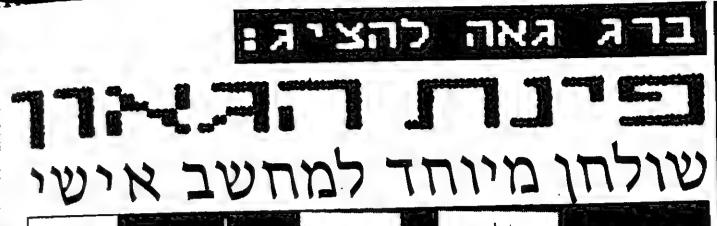
הוא מומחה לשיווק מאין כמוהו. ההיום, בכל דרגי השיווק, אי אפשר לסבן אותי", הוא אומר. אבל הוא גם אדם מאוד ממורמר. "החנות נרפקה עכשיו בגלל שעשו כאן מסלול מיוחד לאוטוכוסים. משאיות לא יכולות לפרוק סחורה, ומכוניות פרטיות לא יכולות לעצור כדי לקנות סחורה. רציתי לעשות פה עסק לתפארת, וכא המסלול הזה ושבר את גב הגמל".

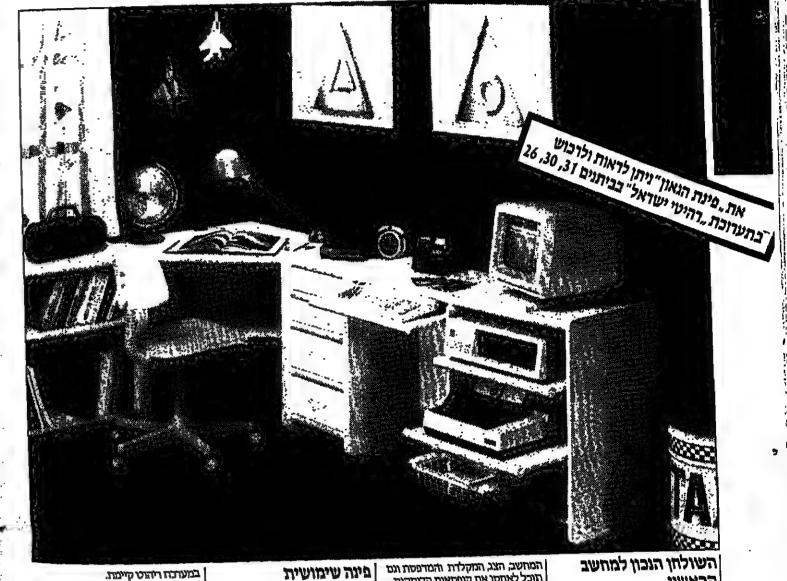
רור ינוכר, פרא אדם ממולה, מסתוככ בגופיה וכמכנסיים קצרים מאו טיים את לימוריו. הוא שמח בחלקו, נהנה מהחופש לעשות ברצונו. עובד לכר. מעמים סחורה לבר. "אני מכיר חברים שככר נפלו. רצו מהר מדי. זו לא חוכמה לנהל עסק על חשבון מישהו

חברו למחוור, ערזי לנדאו, היה מנכ"ל משרד. התחכורה בשנים 84'־1981 ומהוגי רעיון הנתיכים המיוחדים לתחבורה ציבורית. נתיב כזה הרס לחברו ינובר את העסק. לנדאו מכיר את הסיפור. הח"כ - הסימפטי הוא האחרון שיעשה עוול לחבר. כומנו הציע לינוכר לכקש צו מניעה נגד המסלול עד שתיפתר בעיית העסק שלו. גאבל ינוכר כחר ללכת בדרך שלו", אומר עוזי לנראו. הוא גא כנתיבים הללו. "אפשר (41 המשך בעמוד (41)

35 ชเฉยอโด

מערכת משולבת המותאמת במיוחד

ב. בינת הגאון" השולחן המיוחד למחשב | ועודו לרשותך סלסלה מיוחדת לאיסוף אישי של והיטי ברג תוכל להציב את הנייר.

תוכל לאחסן את קופסאות הדיסקים, הסרטים המגוטיים, ספרי ההדרכה, קיבלת מההודים מחשב אישיז בהצלחה. הניירות, חומרי המחיקה והניקוי,

מינת הנאון" של ברנ היא גם פתרון... אידיאלי לך, איש העסקים במשרד בעסק. בבית ובכל מקום שצריך מחשב

דשת תנויות המפעל: ת"א: מטלון 11, בן יחודה 108. ירושלים: שלומציון המלכה 9, פייד קניג 37 ותלפיות): חיפה: מפרץ חיפה שד ההטתדרות 84 (ק"מ צפונה מהצ'ק פוסט). אשקלון: הרצל 57. בארשבע: טרומפלדור 32. בנרברק: ירושלים 18. חולון : סוקולוב 46 (פיות רח' הנשיאים). רחובות: אחד העם 22. חדרה: הגבורים 64. נתניה: פיוסקר 20. עפולה: הנשיא 17. פתח־תקות: ברון הירש 28. ראשל"צ: רוטשילד ו 7. רמת גף שד ירושלים 46. רעננה: אוסטרובסקי 9 (פיתו רמב"ם).

מפיצים מורשים: אילת: הוכמן ובניו, מדן 2. נבעתיים: מולה דוד, כצולסון 127. טבריה: רהיטי פאר כבר העצמאות. נהריה: בדריאן, הרצל 65 (ככר הדקל). נצרת עלית: בייבי מוקט, מרכז מסתרי תדש (ליד השקם). פתח תקוה: פינת הילד, מוהליבר 4. קרית נת: כליבו לילד, לכיש 7/6. חל אביב: זרובסקי, הרצל 37. כפריסבא: רהיטי הראל, דוטשילד 18. יעמב ברג ובניו

PASSAIC N.J. L.A.CA. Toronto Canada לים בתו"ל:

פינה שימושית במשרד ובבית

מינת הנאון" מאפשרת מינון של מצבים לפי צו כיך, ומתאימה למחשבי COMMODORE 7 APPLE, IBM PC וכל סוגי תואמיהם.

להשיג ברשת חנויות ברג.

שולחן מיוחד ב"בא א.בונתואמינ.

נפין אולי קצת קריר יותר. אבל באמצע תדש ספסמבר וצפונה הורידו עלינו מהש־ מם האפה רצינית של עומס תום, עם לתוח וכל השאר. ובאחד מאותם ימים, כשהניעה העת לסעוד פת צודיים אותה אין מחמיצים משתחונים של מוגראוויר כזה או אוצר, ידענו דבר

צה לג כו כוושבון אומצה או כךי סטרוגנוף, ואפילו ממעות נכש. רק משהו .קל". וכך הנענו למקום קוצים לו "זבית" (ת"א, דיונגוף פינת ירמיתי), עליו מום נפנינו כמקום עם פריטי מזון קלים, לא מציים בצינון רחב וברצה נאותה.

פית אויד לא מצאנו שם. אבל כל החלונות היו התונהקות הנכוהות הסתוצרו מאוורדים במלוא ושק אלה יחד עם משבי הדוח שהגיעו הבה מהים ק צצחן הצג ידמיהן, איפשרו ישיבה נינוחה גם שות ביומית של עומס התום.

ום ואשו, כדי לחשיב את נפשנו, הומנו מרק שת עד שוה הגיע כחנו את המקום הפינתי הזה שתם כית קפח וגם כית שתייה וגם מסעדה מחת שם נחבר. תפרים נדול, המשתרע על פני ים שרט לכריכה. הבטיחו לנו כי כל מה מוש - יש. בעמד הראשון מציעים לך -ארווזת ברס נשנון הבית" – שלוש ארותות שונות במחיד לקופעיינת שבוע היא ארותה לזוג בסגבון המורח מת וכולות מרק תירס, אגרול, איטריות מטוגנות פיקח ביצה, דג סול כרוטב חמרץ מתוק, משקה ל מה ש תה כל אלח, לשני סוערים – 25 שקל. אמשה פרור אתר בתפרים עוסק בתפודים – עם או עוד יש מרקים מומכת ועוד. עוד יש מרקים שיות שיחיות, מנות שונות מן המטבח התאילנדי, אוש פיני מפנטי, פוסטים, סלטינו, בלינצס, תשעה מיתים חריםר מנות קינוח.

ע סלפתו את ותפרים הגיע מדק הידבורם. מי מתה לועודם מהלב כבשים, יתאכוב. בעלי המקום שולם כי בתחילה אכן עברו עם יוגורט כוה, אכל לשתה התלוננו שחיוגורט .מקולקל" והנו נאלצו לפו לינות המפנדתי שאינו בעל ניוצח של חלב עצם השק עצמן, אחרי שפחטנו לתוך קצת לימון, פי שניין, האמצאה הבקומית – לזרות עליו שברי פו- שבו מאור. מולנו הומינו הרינו בשמנת וזה בין - ככל השנת האודות – בפאר רבי צלחת בדולה שנו, לשנה סביכיסביב ביויקות וענוכים, בכלל זה שנה בילות ודקות של בצל טרי. באחת מפינות שלות ניצב לו ברוח באה שתטבח בתקר" אותו משתיו, מוסיף הדבה חן לכל כבורת הצלחת. שנם, על גבי מצע של חסה, בחו פיסות המליח, חופת מנקת ועליהן עריפת" שמנת ומעט צלמים. בי עופו, למרות נקיונו וחיתוכו האסטטי, לא היה מות נמותר, תא לא היה המכויאס הדך והשמן לו דשותם. אל המנה הנו נילוו טוסטים חמים וחמאה.

מנה העיקרית היתה דג אמנון מטוגן ברוטב מציון פשום שהוא מניע אליך נקי מקוץ ואיררה תן לוחום הנוחים לסישל. אתה אוכל אותו ללא מה ולוא השם לפון בחיך או – רומבאיליצלן – שת שיפוס לשץ כחד או – רתמנא־ליצלן – לוישטן אים פחות. שת שיפוס בין הדב, התמאה ורוטב היין מתברד בהן, ויש קצת פחות. שת ניחור, נחנינו מכל נגיסה. כנ"ל מן התפוד השם סצ'ואן איו מת בתאל של מתכת המאה. ממחלקת לחבשיה לך מאכנים בשינים, כנהוג במסערות שוצים, איסריות בנוסה תאילברי. אלו ואריאגיות של מחוזות שונים, כנהוג במסערות

מרק יוגורט עם רסק אגוזים

קינחנו בגלידה עם פירות ועשינו חשבון כדלקמן: מרק יונורט: 4.2 שקל. הרינג בשמנת: 6 שקל. דג המושט: 17 שקל. סלסלת איטריות תאילגריות: 5.5 שקל. גלירה עם פירות וקצפת: 6.5 שקל. שתייה קלה. כל כוס: 1.2 שקל. המוזירים כוללים מע"ם, אכל אל תשכח את המגישות הנחמדות.

האיטריות הדקות והדכות, עם בצל ירוק וגזר, נכטים,

אבוזים וביצים טרופות. נחמר לעין, נחמר לחיך.

הטעם של סצ'ואן בכפר שמריהו

שף פיליפיני. המלצרים תאילינרים. המארחת אשכנזיה" קשישה מכפר שמריהו שקוראים לה מרלין. לפני שנים חיתה למרלין מסערה ברחוב אבדינכירול בתל־אביב. קראו לה "מדלין", ובעצם ער היום קוראים לה כך. אלא שמדלין מכרה זה מכבר את המסערה שלה ומאז שפתחו בכפר-שמריהו את המסערה הסיגית "שייסט־אוף־סצ'ואן" חיא מקבלת שם את הניך מכניסה, מנתה אותך אל השולתן שהומנת, מתעניינת בשלומר ובתתרשמותר מן המקום והמאכלים.

"טייסט־אוף־סצ'ואן" שהחליפה בעלים וידעה עליות ומורדות באשר לרמת משכחה – נחשכת - כצלמת אובלית למסערה שכאים אליה להגוג. כשרשמריהו עצמו אינן ומששת בידקות (בולל אותו ברווז שגולף פריעריה מספקת לקיומה של מסערה כזו. כמסערה שות קת אנו ממליצים על הרג הזה כבל פה. שחוגנים כה היא אכן נראית הגינית למרי. כמה מן המנות שאתה מקכל לשולחגך מניעות בהירור רב, רושפות לכל עבר זיקוקין־ריינור. מה שמתחת לזיקוקין אינו אחיד ברמתו. יש מנות שראוי להתכבד

השם סצ'ואן אינו מחייב ואינן מתכוון בהכרח מים מדונים מכל נגיסה. כנ"ל מן התפור השם סצדאן אינו מהר מוצא בתפרים לחבשית שלים עם סינכת המאה. ממחלקת לחבשית לך מאכלים בנוסח חדיף, אתה מוצא בתפרים לחבשית שונים. כנהוג במסערות

ה-סיניות" שלנו. מרק הואן־טון שלגמנו כאן הרכה פתות מתון מאשר אותו מרק שלגמנו חודש לפנייכו במסעדה המתיימרת להציע מטבח קנטונזי. כמו ש"סוקי־יאקי" בת"א אינה מסעדה יפנית למרות השם ה"מפורש", כך "טייסט־אוף סצ'ואן" אינה מסעדה עם מטכח סצ'ואני מוכהק.

שולתננו התוגג הזמין (לאחר המרקים) פלטה של מתאבנים סיניים (19 שקל לסועד אחד). זו הגיעה רושפת וזוהרת, וכשככו הזיקוקין גילינו בצלחת ההגשה הגדולה, המקושטת בתגליפי עופות מפירות וירקות, כמה פריטים: ספאר־דיבס "מתוקים" וחריפים; חסילונים במעטפת שומשומין; שיפורי סאטה וערימה של סלט סיני עשוי צגון, גזר וכרוב עם רוטב מתוק־המצמק. רמת הכשרים לא היתה אחירה. היו פיסות גסות וקשות והיו סבירות יותר. הסאטה היה קצת אנמי לטעמנו. החסילונים היו משובחים.

במנה עיקרית קיבלנו מה שנקרא שם "ברווז באננס" – פיסות ברורו מטוגן, קלוף עורו, עם אננס, אפונה וגזר (21 שקל לסוער). אין מקום לתלונות, אבל גם לא להתלהבות יתרה. המנה הגלווית למנה העיקרית היתה איטריות סיניות עם ירסות ונכטים.

מנת הקינוח הגיעה שוכ הניגית וווהרת בשלל זיקוקין. אפילו אתה בוגר ושבע חוויות, אינך נשאר שווה־נפש למשחק הוה. בצלחת הקינוח הגרולה מצאנו בדורי גלידה, סלט פירות טרי וטעים, בננות מטוגנות, אננס מטוגן בשומשומין, ליצ'י (7 שקל לסועד).

אשר להדרו של המשום, לאווירה ההגיגית שהוא משרה על המסתופפים תחת קורתו ולשירות – אין מקום לשענות. פתח צהריים וערכ, בכל ימות השבוע.

37 Kiaeain:

חופש פרוע כמו זה המתאפשר להולכות בדרכי האופנה בסתיו־חורף 87'-86', כבר לא היה להן מזמן. מעט החוקים שעוד נשארו בו, נדיבים בהיקפם: צלליות צרות־צמודות מול רחבות־מתופופות, שלל צבעים אפרוריים מול עזים, מיגוון סריגים, אריגים נוקשים ורכים ומכפלת בארבעה אורכים אפשריים. הכתפיים, לעומת־זאת, נשארו כפי שהיו השנה, גדולות, רחבות ומרופדות.

מה ילך כחודשים הכאים?

פשר לפתות ולסד גור רשימה זו. בשתי מלים: הכל הולך – וזהו. אבל חופש פרוע כזה! יוסיף ולמכוכתן של התועות בדרכי האופנה בתקופה זו של השנה. מאחורי ה"הכל הולך" של סתיורוורף 87'86' יש שילוב טוב של ישן וחדש, יש שינויים – אכל אין מהמכות. אולי מפני שכמחירי הכגרים העכשוויים יקרים משהיו אי־פעם, ולא רק אצלנו, גם בחו"ל – אנשים אינם מוכנים למהפכות. אכל יש ככל זאת די חידושים שעושים חשק ללבוש מראה חרש, לקנות בגר, נעליים וארנק שיעשו את השינוי הגדול. צלליות: האנשים שעושים אופנה ממשיכים ללחוץ לכיוון הצללית הצרה והצמורה. ער עכשיו לא כל־כך הלך להם, כי נשים רבות מסרכות להיפרד מהבגדים הרחבים והנוחים. התוצאה: תיקר בין הצר לרחב, או פשרה של מראה משולב צרירות. מעל לגרביים מכנסיים, חצאית צרה או שמלה צמורה יש מקטורן או טוניקה גדולים שאפשר לכסות בהם את כל חטאי הזלילה של הקיץ. צבעים: אין צכע אחר כאופנת הסתיו, יש הרבה: אפור, מרדל, חלודה,

सावह्यांव ३८

מאת יהודית תנוך

כחול הולך טוב עם שחור (בצילום המרכזי), והחגורה טיפסה מהירכיים למותניים. הכתמיים עדיין גדולות ומרופדות. (רויאלה: צילום: סמי בן־גד). בצילום הימני: צמו זה יפה וגם צעיר

("בנטון").

לי שם ננוונים שהנים, סגול – וכגלים רגים (ג'ינס), צמר יבש ושטוח (גכארדין), מל קינט בה קצח אפר. אבל יש גם מוהיר ומעט הרפסים, בעיקר של עורות יור. מחוש לבן חופי, נקי וצת.

פינים אלה נמצאים .במקום סוב מופור ומוצעים בתרימו ייישיה שנות סריו סטרך שנמחוו שנה הנות היות האקארד שנראה שת הדבה פטיכים בחלים ומעניינים

פינים שילוב של רכות תוקשות. מיי מונג ממר וכים, בעיקר מריגים מין מודעים לאריגים נוקשים כמו

בעלי חיים ואברבורות של נמר, פסים של יוקט ואומיעובניה שלובשים עם ברדלט) משלבים ביתר הרפס, משכצות, סריג, אריג – וכל המרכה הרי זה משוכה. מעילים גרולים וארוכים, צרים

רחבים כמו חלוק רחצה או מעיל נשם, וגם מעילים כאורך שלושה-רבעים ושבע שמיניות. המעילים עשויים מרנים, כותנה עבה, צמר ופרווה סינתשית ולוכשים אותם מעל למצאיות קצרות. שבקושי מציצות מתות למעיל.

הליפות: מחוירות לאופנה את שנות ודיסכ" והדסט", מחנייטות, עם מקטורן צמוד לגוף ומצאית צרה והרבה כפתורים

בעיקר מזהב ומכסף סטייל שאנל. עדיין אכיורי מתכת מבריקים על עכשיו בגרים הולכות גם החליפות עם מקטורן רחב וחצאית צרה או רחבה. החליפות הפרוע, סיכות סטייל מדליות שמוצמרות הנוסטאלגיות הן החידוש של מתיו זה.

בתפיים: עריין גדולות ומרופרות בכדיות כל-כך גדולות שאפשר לנמנם עליהן. כמה מעצבים, ביניהם איב סאך לורן, מנסים לצמצם את מימרי הבתפיים ולחזור אל הטבע, בינתיים ללא

המכסלת: נעצרת בארבעה קווים ברורים. מיני, אורך־ברך (נעצרת סמוך לפיקת הברכיים), שאנל (בין הברכיים לקרסוליים) וקרסולית ונגמרת קצת לפני הקרסוליים). הכי צעיר – מיני. הכי חרש – אורך ברך, הכי קלאסי – שאנל, הכי נוה –

נעליים: גם פה יש מאבק בין סקס לגוהות. בין העקבים הגבוהים והלא כליכך נוחים – לנעליים על עקב נמוך שטוב ללכת בהן. התוצאות: חצייחצי. שני הסגנונות ירוצו בחורף על המדרבות.

ארנקים: קטנים יותר, עד לגודל תיק של גן ילרים, נוקשים או רכים זגם בסגנון מעטפה וילקוט שמחזיקים ביד.

אביזרים: קגורות, חגורות, חגורות. הן טיפסו מהירכיים למותניים ומרגישות אותה האנשים שעושים את האופנה – היא אותן. מעור בגוון טכעי לעורות דמויי מטופחת, אלגנטית ומבריקה, גם כשהיא תמסח ונחש עם אבומי מתכת. בכלל, בת 16 ולובשת ג'ינס כחולים.

רבים, במסמרים, אכזמים כסגנון המערכ לבגד ולכובע, כפתורי מתכת עתיקים ו"צכאיים" ואסליקציות של עור שמקשטות כגדי אריג רבים.

בגדי ערב: ממשיכים את הגיגת האריגים המכריקים בכרק מתכתי, משולגים בסטן, קטיפה רבה ומקומטת זאריגים של בדי ריפור ווילונות. גם פה יש ניגוד בין שמלת סטרפלס שחורה קצרה צמורה וסקסית בסגנון כוכבות הקולגוע של פעם, לחצאיות ארוכות וצנועות סטייל בלרינה שגולשות כמעט עד לריצפה באמצע, בין שני הקצוות הללו, חליפות שאנל שחורות ומרובעות מעוטרות בקישוטי זהכ.

תסרוקות: שיער משוך אל העורף בקוקו אלגנטי מקושט בסרט גדול, זגם שיער ארוך, בינוני או קצר שגזור כקו חד וגיאומטרי בסגנון ויראל ששון כמו בשנות השישים. הכיוון הכללי הוא שיער מבריק ומטופה. הראש המדוכלל והזרוק סטייל־אפרו – בחוץ.

אשתיחורף 86-87: כמו שרואים

שילובים של סיפור הסתיו הזה: גווני חרדל וזהוב מצורפים לקורדרוי מפוספס, וסריג עם מוטיב יחד עם אריג משובץ. ("מיס לאגוט").

39 Blaebio

תופעת טבע בטיפוח היוני

מי ים חמלה וחבוץ המינרלי שבקרקעיתו הם חומרים טיבעיים ששום מעבדה דרמטולוגית לא תצליח לחקות את יתרונותיהם בתחום טיפוח הצור. הכונותיהם הטיבעיות המיוחדות עושות אותם לחומרי גלם מעולים בתחום הקוסמטיקה. דרושה וק התערבות מעבדתית קטנה כדי להסכם למוצרים קוסמטיים מן תשורה הראשונה: מוצרי "אתבה":

סוד הצלחתם של המןצרים טמון בפעולה

הכפולה שיש להם על עור הפנים: פעולה כימית ופעולה פויולוגית.

הפעולה הכימית

מוצרי "אהבה" מכילים ריכוז גבוה של מינרלים, כיניהם ברום, אשלנן, מגנויום, נתרן ועוד. כל אחד מהמינרלים הללו פועל אתי העוד ומשפיע עליהם בתחומים

הרגעת העור, מניעת הצטמקות החאים, יצירת אנרגיה, העשרת החאים בנוזלים ויצירת תאים חרשים.

הפעולה הפיזיולוגית

מאת: מיכל פנקם

ברות הקוסמטיקה הגדולות בעולם, משקיעות כיום מיליוני דולארים בנסיון לחת תשובה הולמת לשלוש בעיות הנובעות מצוכת בשונה כמצור מאורח החיים במאה ה-20: דרישת הלקוחות לתכשירי יופי טיבעיים ככל האפשר.

זיהום עור - כתוצאה מהתנאים הסכיכתיים כהם אנו חיים. המחחים הפיויים והנפשיים בהם נחונה האשה המודונית.

בעוד החברות הבינלאומיות נאבקות וטורחות במעברותיהן, יכולה האשה הישראלית, להינות כבד היום מסירה הרישה של תכשירי טיפוח הפוחרת את כל הבעיות תללוו התכשירים המדשים עשויים מחומרים

טיבעיים ומתמציות חומרים טיבעיים. קם מעניקים לעור ניקוי עמוק בהשוואה לכל תכשיר אחר. הם מרגיעים את העור, מפחיתים את המתחים ומעניקים תחושה שלאחר

שלושת היתרונות הללו מצויים בסידרת הטיפול והטיפות החדשה "אהבה" -שמקורה כאוצרות ים המלח.

כך נולדה ה"אהבה"

לפני מספר שנים התארגנן ארבעה לפני מספר שנים התארגנן ארכעה קיבוצים, השוכנים לחוף ים המלח, במטרה ל"החזיר עטרה ליושנה" ולהפוך את אוצרות ים-המלח לתכשירים קוממטיים מובילים - כפי שהיו בימי קדם. מצפה שלם, עין גוי, קליה ואלמול, התארגנו בשותפות ששמה "מוצרי בריאות ים המלח", והחלו בפיתוח מוצרי טיפול וטיפוח המברססים על מי ים-המלח והברן המינולי,

פיזורו המוצרים החל משני כיוונים. האחד מחקר דרמטולוגי-מדעי לאיתור חומרי הגלם המתאימים והאפקטיביים כיוחר כתונת הבנתאימים בתחום הקוסמטיקה. השני - בדיקח הסיסרות והמימצאים ההסטוריים בנושא קוסמטיקה באזור ים-המלח, לאחר 3 שנות פיתוח ומחקר ים-המדח, לאחר ני שנות שיחות ומחקו נולדה סידרת מוצרי הטיפות "אהכה", העקרוני המנחה הית פיתוח מוצרים הקרונים ככל האפשר למקור, ואמנס חלק ממוצרי "אהכה" היום 2004 טיבעים, רשורית "אהכה" היום 2004 טיבעים, באחרים 85% מרכיכים טיכעיים ושאר המרכיכים הינם חומרים טיבעיים שעברו עיבוד מעברתי.

פינוז מעברתי. מדצרי "אחבה" נועדו כמקור לייצוא. לצורך זה זהם עברו בארחיב בדיקות מעברתיות ונסיונות שימוש, שהראו כי חומרי הגלם שלהם הינם מן האפקטיביים ביותר בשניה כיותר כעולם. לאחר שסידרת "אהכה" עברה את המכחן בארה"ב ובאירופה, החליטו בימוצרי בריאות ים המלת" לפנות אל וואשה

הישראלית. בימים אלה ככר ניתן להשיג את סידרת "אהבה" בכ-300 נקודות מכירה כרחבי הארץ, כך יכולה גם הישראלות להנות מאוצרות ים-המלח השייכים לה באופן

סוד פעולתם של מוצרי "אהבה". -פעולה כפולה

מוצרי "אהכה" מהווים פריצת רוך בחחום הטיפוח וחטיפול כעור. הקיבוצניקים מים-המלח מאמינים ככך ומחוקים את שעמם במכתבים: אישורים ומסמכים ממתחים שונים ביחבי העולם: חברות מסחריות ומעבדות, מציינים כולם את החשפעה הברורה שיש למוצרים על עור המנים - החל מהטיפול הראשון.

CHAPTE 14

גבוה מזה שבגוף האדם. ההבדל בדיכוזים גורם לחהליך אןסמוטי בעת השימוש במוצרים: הנחלים שבשכבות העור הפנימיות עולים מעלה וממלאים את התאים שבשכבת העור העליונה. כך מתמלא העור, חופת ומקבל מראה צעיר

ה עק. תקשירי הניקוי של "אהבה" סופחים אליהם זיתום ועורסים משכבות העור הפנימיות ומנקים אוחן ניקוי עמוק. ניקוי זה מרגיע ותורם למראה בריא של העור.

שמונה סוגי "אהבה"

סידרת "אך בה" מציעה שמונה מוצרים, העונים על צרבי הניקוי, הרענון, ההזנה וההחלקה, של עור המנים. המוצרים מיועדים לעיפוח יום-יומי של כל אשה דיינות למיטה אונה

"אחבה" מסכות בוץ לניקוי עמוק AHAYA-MUD MASQUE

"אהכה" מציעה שלושה סוגי מסכות: לעור יבש, נורמלי ושמן. המסכות מעניקות ניקוי עמיק, מורוות את תהליך יצירת התאים החדשים, מרגיעות ומחליקות אח העור. מסכות הברץ של "אהכה" מורכבות מבוץ מינולי טיבעי, 100% מהמסכה, 175 - 5%, מי ים-המלח ותערוכת עמחים.

"אחבה" קרם־לחות להחלקת תעור ותוספת לחות

AHAVA- MOISTURIZER

קרם.זה שומר על גמישות העור ומעניק לו מראה חלק וקטיפתי כבר כשימוש הראשון הוא מחאים לכל סוגי העור, הודוח לתכונתו להיספג בכל סוג עור

"אהבה" תכשיר לניקוי יום-יומי בעל פעולה כפולה

AHAYA-DAILY CLEANSER

חכשיר יוצא דופן כאיכותו וכאופן השימוש שבו. הקרם נמשח על הפנים עם מים ונשטף במים, כאשר הוא נמשח על העור הוא פועל פעולה כפולה: מושך את הזיהום הפנימי החוצה ומעלה את הלחות מהשכבות התחתונות לשכבות העור העליונית

כהוצאה מכך העור רענן. נקי וספוג לחות, הנקבוביות פתוחות ומוכנות לקלוט את חומרי ההזנה.

המקור להמרוקים בעולם העודוק

תעתיק ערבות רפים ניששר לאוור שולי גום מבס בלכלי השוב כל כן

"אהבה" מי־פנים להשלמת פעולה WAYA-FACIAL FRESHENER.

EXCIAL TONER

"אהבח" שמפו + קונדישנו ARAYA-SHAMPOO + CONDITIONER

שמפר המירעד לשיער שמן. פרל הסדיה ע טבעית משורשי החינה' (לי המשמשת כמייצב (קונרישנר). מוצרי "אחכה" משווקים בישיון קשו הבריאות וכן נבדקו על ידי תמכון לפני הזיים (פנס ציונת) ונמצא כי צינל מושס לגירוי העור.

לגיררי העור. ששנטת אהבת" לטימול וטיפתו פתויה לעור את הרעבות שלו כבר מן הנסל הראשון, בגלל יתורם של המציל ממליצים היצרנים לעיון היטב בתוח למני חשימוש, נסי ותראי מת עושה לן יל

אין תחליף

(35 מעמור 35)

משר נעיית תחבורה גם בלי לפגוע בעסקים". אין משום ונים כמותו לתחבורה. את תואר הדוקטור מו עול מכון הטכנולוגי של מסצ'וסטט (אם. אי. אנוסאו, נניתוח מערכות תחבורה. אחרייכן הרצה מש וה נטכניון במשך שש שנים, ועכשיו הוא ממה, מסעם חרות. את עוזי לנראו מביאים תמיר

תתה לפלעטר הגון. מנומם מאור. מרובע מאוד. ל שנויו כמנכ"ל משרד התחבורה הוא אומר מת ה שלונ של כישורים מקצועיים עם מינוי אינני מלק האן הוא רואה במינוי כזה כל פסול: "אינני שול שני של ארם על רקע פוליטי, כתנאי שהוא גם התדם לתפקיר. חשוב שהשר יכיר את האנשים מתו ותמוך עליהם". אבל הוא מסכים ש..המינויים מלשים חדוו אצלנו עמוק מדי". האשם, כמוכן, מקר. בוא יצר תשתית מאוד מעוותת", אומר משמד העיר. באשר בגין עלה לשלטון – הוא ש מואת לא לנגוע בפקירות הבכירה. אבל שוקם שתשכבה הזו האכילה כמה שרים בליכור מניולות, עד כי נוצרה אצלם תחושה שבעצם תקלמו מסיונם להשאיר את השרות הממלכתי קפיקלים פוליטיים". הח"כ חושב שתרבות לית לע התפתחה בארץ לערמה הדרושה". לדעתו ות שתנות בויכוחים פוליטיים (במשטעים את ונילן, לו מקשיבים לך").

ו מאכזב, הוא לא מראה זאת. גם את תמולו הוא לא מבטא. טכנוקראט קר ושונס, וזמר הומור. כל שאיפותיו מסתכמות נלעשות את העבודה שאני עושה כרגע, סוב יותר". הוא חושב שבכמה נושאים קיסיים איננו מטפלים, ואפילו לא הגדרנו מבקיה עצמאות כלכלית (.מדכרים רק מסביב"); מ" צין ישראל (בכעייה חריפה שאין רנים כה. לנו נול הולך סעויינותו למדינה גוברת. ואני פט על ערכיי הגליל והמשולש, לא יהודה שנון"ג בעיית הרמוגרפיה, או, כפי שהוא מגריר מצייח החתחדשות של העם היהודי" לילותנקות - החיבוך, זוהי, לרעתו, סוביה חשוכה א שהכלכלה, יותר מחבטתון.

עלינו להרגיש את השורשים", הוא אומר. "צריך. אנ אתנו אל המקורות שמהם למעשה שאכו יין את הכוח. ואינני מציע חינוך יהודי־דתי מורו לחרגיש. צריך להחריר כנער פרישראלי את היריעה ער כמה היה כן־מול ונצעיר יהודי שעלה לארץ – עד כמוז בוומל שעשה את הצער הנה".

שי לורא, מצר על כך שבעלי המאה, אלילי שוש והומניות צמרת תופסים היום עמדה כסולם מתר הוא מודאנ כשהוא רואה "תופעות מיניאת נמשפחה הישראלית, ומעורבות קטנה מבשפה נחעוך ילדיה".

לוא אהג לפשפש בחנויות ספרים ולחפש אין ימות לא מכנר רכט הפרון קטן של פרופסור קלותי ויל, בשם .יטראל לאן אתה הולך". של אנו מופטר קלויונר סהעם לא יכול לעבור שלים, של השנת מדינה, כלי שהחומר והרוח יהיו אלים ה כה. הייבות לבוא תשובות בתחום שו לנדאו. בשאין לך יהדות במרינת לושטין כוהירות: הייתי אומר שמרגע שקמה מו שאל זול התוליך הוח".

עמוק מדי". חברו, דני קנטור, עובר מדינה בכיר מגהל עם מוטיבציה מתאימה, אפשר להגיע להישגים במשרר התקשורת אינו מינוי פוליטי: כעובד מדינה טובים מאוד. בכל מפעל בארץ יש גרעין של 10-20 איז קנטור מוכן להרחיב את הריבור על התופעה, שבגללהטיכוייו להתקרם בהירוכיה קטנים.

קנטור הוא האיש שהקים מבראשית את בית־המיון של הרואר כתל־אכיב, עסק מרשים מהדור הצעיר. הכריחה הזו של צעירים לחו"ל, ומקצועי עם 600 עוכרים, עשרות כלי־רכב, ציור משוכלל ותקציב שנתי של מליון דולר. כשהוא נשאל על עתידו המקצועי ברואר, קשה לו להשיב. הוא גא מאוד כ"עסק" שהקים ורואה אותו כ-הזרמנות חד־פעמית שניתנה לי לעשות דבר כזה". לא, הוא לא רואה את בית המיון כ"בייבי" שלו. "בייבי יש לי כבית", הוא צוחק,

דני קנטור לא אוהב את הכותרת גדור של מנכ"לים" למחזור שלו בטכניון. .זה פשוט לא נכון.

ח"כ עוזי לנדאו: "חסרה אצלנו סובלנות"

רק שניים מאתנו ניהלו משרדי ממשלה". הוא מעריף לכנותו -רור של אנשי מעש".

מדוע פנה רוב חבריו לסקטור הפרטיז -היום הסטטוס הוא כסף", משיב דני קנטור. בהיום, בארץ, מכברים את בעלי הכסף". אתה מוראג מזה? .כן. הביוון של המדינה לא טוב. כארם פרטי יש לי דעות מוצקות על הסיפור של המדינה, שאיכפת לי ממנה מאוד. חיא הולכת בכיוון לא נכון. הצד הכלכלי ומאוו התשלומים), הצד החברתי והמוסרי. אני חושב שהסתרון טמון בשינוי השיטה הפוליטית. יש ליצור מישטר נשיאותי. לשלטון צריכה להיות יותר סמכות. צריכים לחיות יותר שיקולים ענייניים בקבלת ההחלטות".

גדעון ממראי הלך לסקטור הפרטי. הוא מנכ"ל קונצרן המפעלים של "פקר". אדם מלוטש מאוד כמשרד מקצועי מאוד. לא מפואר, בכלל לא. פשוט "פרופשונל", כמו שאומרים האמריקנים. "כדי להיות יצואן", הוא אומר, גאתה צריך להרגיל עצמך לעכור בשיטות העבודה של הלקוחות שלך". גדעון חסראי עשה תואר שני במינהל עסקים (עם רוד ינובר), עבר ב"ה.ש.ח" (ינוכר אומר שאת המצטיינים "ה.ש.ח" ממש מטפה) ומ־1974 הוא עובר כ"פקר":

ב־1976 קיבל על עצמו משימה לא קלה: להציל את -נגב קרמיקה" בירוחם,י אחד ממפעלי "פקר", מפשיטתירגל. התגורר בירוחם וראה את משפחתו והיום אשה והמישה ילדים) מעט מאוד. אחרי־כן הקים את בפקר אריוות תעשיתיות", ניהל את כספי הקכוצה (500 עוברים, מחזור שנתי של 50 מליון רולר) ומינואר 1985 הוא מנהל את העסק. כראי להאזין לביקורת שלו.

בנדול אין תכנון, הוא אומר. באין יר שתכוון לא יהודים מחו"ל". הוא לא את התעשייה ללכת בכיוןנים חשובים למדינה. ואו מין מא יהודים מחו"ל". הוא לא לא לא לכאן יהורים מחר"ל". הוא לא את התעשייה לקבת בכיוובים יוומות שצצות כאופן מיומות של מודרים, יוומות שצצות כאופן הכל בנוי על יוומות של מודרים, יוומות שבצות כאופן אינוסף מוציה מועד שבו הערכים הכל בנוי על יוומות של מודרים משגיאותיהם אינוסף מוציה בריים משגיאותיהם בריים משגיאותיהם בריים משגיאותיהם בריים משגיאותיהם בריים משגיאותיהם בריים משגיאותיהם בריים בריים בריים משגיאותיהם בריים ב רי מקרי. יומים ומשקיעים לומרים משגיאותיהם שבניתוח נכון ניתן לנצל את יתרונות נו, בביינות שבניתוח נכון ניתן לנצל את יתרונות נו, בביינות שבניתוח נכון ניתן לנצל את יתרונות נו, בביינות אלינו משריב לא שני ביינות של עבודה זולה יתסית או חומרי גלם שמגיעים אלינו של עבודה זולה יתסית או חומרי גלם שוא אינו משיב ישירות ביינות מוכים יתסית. גם תוא אינו משיב ישירות ביינות אינו משיב ישירות ביינות אינו שוארים בוכחתי במקום משניאות של אחרים". גרעון חסראי מאמין לפור משל המידור כמן יצחק רבין, נפולת של עבורה זולה יחסית או וששו האינו משיב ישירות מוכים יחסית. גם תוא אינו משיב ישירות מוכים יחסית. גם תוא אינו משיב ישירותי מוכים יחסית בים מוסור פגום. את מירב ומנו מות של שיש כהם משחו פגום. את מירכ זמנו במחירים ביה אופטימי, הוא רק אובי של צוות על השאלה אם הוא אופטימי, הוא רק אובי של צוות של אות שבראיה נכונה, בעבורה קשה ומסירות של צוות שבראיה נכונה, בעבורה קשה ומסירות של צוות

אנשים טובים, ואם יורעים כיצד לטפח את הקכוצה הזו, רואים גם תוצאות".

גם גדעון חסראי מאוכזכ מהמרינה, וכייחור ללימורים ואפילו לא ללימורים. כשאני רואה את החבר'ה האלה מסתוככים בניוייורק, זה מגעיל אותי". לגדעון חסראי טוב בארץ. "נעים לי פה. לא יוציאו אותי מפה. יש לי כאן איכות חיים טובה, אבל אני 'אופטימי מאוכוב'. אין לנו אוצרות טבע. יש לנו אנשים. ואנחגו לא כל־כך מצליחים לטפח אותם".

אילן שחם הוא בעל בית. ביחד עם עוד שני מהנרסי תעשייה וניהול הקים את "אמן" והיום זוהי חברת יעוץ מוכילה בארץ, עם 150 עוברים קבועים ו־300 זמניים. הוא עוזר גם למשרדי הממשלה להתייעל. החברה שלו השתתפה לא מכבר בחיסול הפיגור במסירת תוצאות בחינות הבגרות. הוא דווקא חושב שיש במינהל הציבורי אנשים טוכים. "חבל רק שלשירות הציבורי אין כלי התגמול ההולמים אנשים כאלה", הוא אומר.

אחד הרברים שכואבים לי, זה שאין כמעט. 'ואהבת לרעך כמוך". לפני 20 שנה היה אחרת? "נראה לי שכן. התאווה לצרכנות לא היתה אז כליכך חזקה. היתה יותר צניעות".

ד"ר יומי ורדי הלכנו בסוף. מזל. זה יתן לכתבה סוף טוכ ואופטימי. הבחור היה מנכ"ל משרד הפיתוח בגיל 27. כנראה שרק אריה דרעי ממשדר הפנים צעיר יותר. אבל בין המנכ"לים ששירתו שירות מלא בצה"ל. ורדי הוא ללא ספק הצעיר ביותר.

ליוסי ורדי יש חוש הומור. בפורים היה מופיע לעבורתו במשרר הממשלתי מחופש לכיפה אדומה. עם נעליים גבוהות, רגלים שעירות וחצאית מיני מסולסלת־תחרה. לכן הוא גם אופטימי. בטח שלכולם יש זכרונות טובים", הוא אומר. "הפילטר עובר. רק אם לא עברת חוויה שראומטית, המנגנון יוקק את כל השאר". מגכ"ל הוא היה אצל שר הפיתוח חיים לנראו ז"ל. כן, אבא של עוזי. ובשום פנים ואופן לא היה מינוי

פוליטי. ורדי הקים את כימיקאלים לישראל, ועל כך גאוותו. עד היום הוא יושב במועצת המנהלים ועושה צרות לאריאל שרון המנסה להושיב שם אנשים משלו. אחרי חיים לנדאו עכר עם חיים גבתי, וכ־1977 מינה אותו. יצחק מודעי כמנכ"ל משרד האנרגיה. אחרייכו יצא לשוק הפרטי והקים כמה חברות. ער כה הקים כשמונה חברות, וחוץ מזה עזר לחברות גדולות אחרות "לעשות קצת יצוא".

"אני מבסוט מאוד", הוא אומר. "יש לי סיפוק כמישור של האגו, וזה גם מאפשר לי להתקיים בכבוד. זו חבילה. אני שבעדצון. שנתיים חרשתי את הארמה עם האף. יצאתי מהחממה של השרות הממשלתי, עם נהג, מוכירה והכל. וזה היה תהליך לא סימפטי, מה אגיר לך. גם מכחינה כלכלית וגם מכחינה אישית".

בגלל שבאתי אליו בסוף, היה לו זמן, ליוסי ורדי. לחשוב למה גם הוא מקטר על המרינה. לא, הם לא למדו את זה בטכניון. "אני מקטר במסגרת הנורמה הכללית", הוא מודה. "למה מקטרים: לרעתי, משלוש סיבות. ראשית, הנעורים של המדינה ושל השככה שלי פחות או יותר חופפים, ויש מכט גוסטלגי על האיראלים של גיל הנעורים שחלף ואיננו. התכגרנו, נם המרינה, ומערכת הערבים השתנתה. במקום להפריח את השממה, כל אחר רוצה להפריח את הרשא ליד הוילה שלו. זה תהליך של התבגרות. ובהתמסרות הזו של המרינה, אנטים חשים שמשהו הלך לאיבור.

שנית - יס אכן כמה רעות חולות. כמו המעורבות של הכיורוקרטיה במשק. ושלישית, יש חוסר פרספקטיבה. אני ראיתי מה קורה במדינות מתפתחות בנות 200 שנה. ואני רואה מה בנינו כאז ב־38 שנים, ואין לי סיכה לקטר. מה יש לי לקטר? המדינה הזו נתנה לי למצות את עצמי. היא נתנה לי בשפע, מעל ומעבר. היטיבה עימי. כן, נכון, זו פריכילגיה לקטר. זה סימן שאיכפת לנו. אולי צריך לראות את הקיטור כתסמונת הראש הגדול".

עמום לבב

שעמומונים

ו אינה רשימה לספר השיאים של גינס. זו רשימה די פרטית של הדברים שכשבילי הם מסמלים את שיא השעמום:

שיחה על דיאטות או ביתוחי יופי. ● ● כאשר מישהי מתעקשת לספר לך, בפרטי פר־ טים, על החלום שחלמה בלילה. חלום ארוך ומסובך.

הסיפור על הנסיבות שגרמו לשלילת רשיון ◆ הנהיגה שלה/שלו לשלושה חודשים. השוטר, השופט, והלכתי בלי עורך-דין, ואני לא הייתי אשם בכלל ואמרתי לו, והוא אמר לי, וכן הלאה.

● תלונות על רמת הלימודים בבית־הספר של הכן שלה. המורות של היום, אני אומרת לך. ובזמננו זה לא היה כך.

● לקרוא ספר הניתן לי במתנה על־ידי המחבר בנושא הרחוק ממני ת"ק פרסה, ועלי לקראו מפני שברור לי שבקיאותי תיברס על ידג המחבר הניל.

לשתות עשרים בריכות במסגרת המלחמה נגד כל מיני צרות שהכיאה עלינו הנהיגה במכונית.

סימפוזיון בתקשורת האלקטרונית שבערך

התעוררה שיחה על הנושא (כולנו סביב אמצע שנות חשלושים, שני ילדים בממוצע, פחות או יותר אקדמאים העוסקים במקצועות הופשיים) שיחה, שחובילת לויכוח שבסומו התברר שאיננו מדברים על אותה רעית. הרעיה שאתן וצמדות אליה, מיושנת. עושה עצמה או באמת סובלת מדעות קדומות ומודעות עצמית ירודת. חיא נשמעת כמו אחת שלא שמעת מעולם כמה מכשירים

חשמליים עוזרים בעבודת הבית, ושאפילו לאור קטטטרופה כלכלית: ברברת עם חותם אקדמי

המותירה אותך בבורותך. שיחה עם חבר ילדות במסגרת פגישה מקרית • במסיבה; אין לכם רכר אחר לעשותו, אבל לאחר חמש דקות גם אין לכם על מה לדבר.

נסיעת לילה בינעירונית במונית כאשר הרדיו ● משמיע נעימות ערכיות.

ה בעצם קרה לדוד צמח ולדורה פרומה שעלו מפולגיה ונשארו פולנים? ולהיכן נעלמו כל השמלות "המרגיו־את" ("המרקיוט") עם הקומבניזונים המעומלנים, ואיפה שמת את הצאית הטאפטה הוורודה שלך, ואת גרבי המשי עם הפס?

גדולי הישוב והציונות?

אמנם זמן שוב לעריבת קניות, אבל אום עלולים עקדב (23 באוקטובר עד דג בנובאבר)

תיבת דואר / אני רוצה כעל

בפרובינציה שלנו אפשר כבר להזמין ארוחות אובר על הרשימה של ג'ודי וייפרס "אני מוכנות בטלפון כשפתאום נופלים עליך וואני מוכנות בטלפון כשפתאום נופלים עליך מצטט אותך ב "משום שאני מסכימה עם כל אורחים.

האפשרות השניה היא שהרעיה שאתו ישבנו בערב שישי כמה חברים, כשאחת מדברות עליה נשואה לאבא שלי (מעניין שאמא שלי כלל לא מבינה אח כל ה"שטויות" של הפמיניטטיות. לה זה נראה ברור ופשוט, כחלק מהשלטון הטוטאלי שלה בבית).

רעיותינו, לשמחתי, שונות לנפרי. הן גדלו לצידנו בעממי ובתיכון, והמשיכו לצידנו בצגא ובאוניברסיטה. ועם פה של צבריות שלא תשתוקנה כשתרגשנה מנוצלות או "פרייריות", ובלי זעקות-קרב פפיניקטיות. חשיגו תרבה יותר שוויון במסגרת המשפחה מאשר כל העולות על בריקדות.

י. ת., (פרטי הכותב שמורים במערכה)

מתנת־הפתעה

גנות שנכנסה לכניין אף לא נאלצה ללחוץ

ל כשתר האינטרקום. הרלת הראשית היתה

מַוֹחהַ כך יכלה להפוך את ההפתעה

זניה משימה בתחילת שנות ה־20 שלה, בעלת

מנינוף ממובני־ראשי־גכרים, חמוקים בולטים,

פותים בחולצת "טי" מיניאטורית, הדוקה. ג'ינס

שה מתניים דקים, שיער בהיר, גולש. עיניים

הלות שמנם ראשון גראות יפות, ורק במבט השני

מולושת נהו את הכסילות השלווה של גבירתן.

חהמילו צללת למימיו של אגם לחפש קונכייה

מי יומיים צילצלו אליה. קול של גבר הוריע

ות שוצה אל הבית המשותף כיום שלישי בעשר

פש. עפה שישית. עליה לבקש את מר יצחק

וף שלם שכנית טובת, אתם עלולים להח-

בשפח ביול שמאל. מוטב לא לעסוק עבי

ל נשיני עבודת, אלא לתפוס קצח מנותרו

שה שוב תומועו משוטטות בשכונות

חוושטיקה והבילויים לא ישמחו אתבם

משם אלה, אם כי יש חובה כוומת טוי

ליודם ואחובים עלולים להרגיו ולהבעים.

ת לפוץ מדיבות. מוטב לעסוק בפעילות

הנים מנוחשים כחוית חביתיה, אולם לא השתקל מי מנוחות, יש לכם רגשות מעור

ופן לקירם, ואתם מטים לחיות קצח יונע

משמש לוייו תלשפחה וחקריידה תוב

לו מכרהר עד 20 במארט) ליש שתשוורלו לשמור על מוצא סיבמ.

לחות לכם שעויות בשיפוט. חבר עשוי

חברתית שתבית. בעית בתחום

ו באמייכן אלולים השפוים מחזיכים לתשתפר. מונים בחום זה עצר עשורה להגיע לה עד חוץ אמנה מצא זה בעיניכם לה חות שמשת שקרוב אליכם אינו שו

ידות מו שהעלית לכסוף היה... נעל ישנה.

(מבונמבר עד 21 ברצמבר)

ושקה החרווקו מצרות.

(בינואר) אין פרצמבר עד 19 בינואר)

מביואר עד פו בחברואר)

HIM TOWN

ישיחה חברתית שתמית. בעי מוח שולו אתכם לחשקיע יותר.

מעלית וכדירה של שלושה חדרים, ויש להם אפילו עוזרת והם עושים כל יום אמבטיה ואוכלים להם לבו... והמחשבה כי כל כחור הלוכש מכנסי אריג אפורים הא גנדרן ללא תקנה... והמחשבה שכל צרפתי עושה דברים "גסים" וכל נערה עם חזה מפותח היא יפהמיה וכי נערה דלת־כשר ראוייה לרחמים...

> איפה הימים של הרוישית: – אני מציע לך חברות.

– שתהיי החברה שלי.

– אויש... באמת... – תתני לי תשובה סופית בעור שלושה ימים. – טוב, אז התשובה שלי היא לא, אבל ניפאר

● ליל סדר אצל אנשים זרים. • לאכול סטייק יבש.

● לקלף חמישה קילוגרם תפוחי אדמה.

● לשבת ב"סעודה־למען" בשולחן עם אנשים

שאינך מכירה ואינך מעוניינת להעמיק את ההיכרות

מחלקת הנוסטלגיה

אפורה, לאוספי תמונות השחקנים מהוליווד ותמונות

ומה בעצם קרה ל"רוגטקות" ולעפיפונים

(שקראנו להם "טיארות"), לשרשראות הסוכה שעשיתם במו יריכם הקטנות עם רבק מקמח ומים? והיכן הן "חמש האבגים" והג'ולות ה"יפות" וה"מעושנות (שקראו להן "פושטיות") שפעם שמרתמ אותן כשקית ולהיכן געלמו המשקולות במכולת הקטנה, אלה

ומה קרה לכל האזהרות והאיומים של: לא לבלוע את המסטיק כי זה ירביק לך את המעיים... ואם לבית־הספר... ואם לא תגמור את החלב לא יהיו לך. שרירים ... ואם יעכרו מעליך את לא תגרלי... ואם

ולאן נעלמו ארון הבגרים בעל שלוש הרלתות וחמראה האליפטית בדלת האמצעית, והספה הכפולה כסלון שהיו מותחים בלילה לשינה .מפני שחדר שינה

תחזית לשבוע שבין 17 ל-23 באוקטובר

מאוניים (22 בספטמבר ער 22 באוקטבר) לא חכל מתנחל לפי תמחובון, ובעוייני 50 עלולה לחוות נטיח למריבות ולחולוקים

תקומה עובה להתיכו נחקשבה לוחש! זכף א אחרים ולומעלה האינקואיניה במנעם עם ה לה. הניקר בצי את האנו, אני המושחה המני נות, והיו קשובים לינשות הקומבים אולבי מקרה, הימועו מחתורצון מניפוסעים:

פנטרארו באשר לכישוריה המקצועיים. בטלפון סוכם שתקבל 100 דולר, ועכשיו היא עולה במעלית לקומה השישית כדי להרוויח את כספה בכבוד.

אותה שעה ישבו כמה מידידיו של רבינוב שלא עשו עליה רושם מיוחד וניסתה לחבין איוו במשרד הפרקליטים שלהם והמתינו לעשר וחצי כדי לטלפן ולשאול את בעל הבית איך היה הטיפול. זוהי מתנת יום ההולרת שלהם. רבינוב היום כן 45. הם יושבים דרוכים, משעשעים את עצמם בתאורים ציוריים על המתרחש בפגישה בין רבינוב למסאז'יסטית.

בחור מרובע, הרבינוב הזה. גבר של אשה אחת, ווגאשה – אשתו – שולטת בו ביד ברזל. הוא אפילו אינו טורח להסתיר זאת, מקבל את הרין במין הכנעה

הגורמת לירידיו להסמיק מזעם.

ישבו צוחקים. פגרת כתי־המשפט הפכה את המשרד למועדון עליז בו הם מכלים מחצית היום בהכנת תיקים, שעשועים ושיחות על גברים ונשים. שעשעו את עצמם כתאור היחסים שבין רבינוכ לאשתו. לא חסכו בפרטים. ליא., הצעיר מכיניהם, הזכירו היתסים שכין רבינוב לאשתו קטע מאחר מספרי דסמונד מורים (בעל "הקוף העירום"): תיאור של רומן אהכים כין קיפוד אירופי שעיורוגב ובין קיפורת-עצים והמקצוע העתיק ביותר בעולם אינם רק חופפים, אלא

> הקיפוד האירופי חיור אחר האמריקנית, והגברת הזו – לא רק שנענתה לו אלא אפילו סידרה את קוציה בתנוחה מינית מזמינה. הצרה היתה שסידור הקוצים שלה היה שונה מסירור הקוצים שלו, ולכן נהפך המיסגש ביניהם לחווייה מכאיבה מאור. גם רבינוב ואשתו", סיים הכחור לקול צחוקם של חבריו, -למרות שאינם מתאימים זה לזו, חוורים שוב ושוב על החווייה המכאיבה הזו בעקשנות ראוייה לשבח".

כרי שההפתעה תחיה מושלמת בחרו את יום ג', אז יוצאת הגברת רבינוב מביתה למיפגש קפה של בוקר עם ידידותיה. רבינוב עצמו קיבל חופשת חג ואמור היה לפתוח ל"מתגה שלו" את דלת הרירה שלוועה, כפי שהוא מוגדר כ"דפי־והב": כשהוא נמצא כה לכרו. בסוף סוף יוכה לפגוש קיפורה משלמה הופעתה מעוררת ציפיות, אולי מוגומות, עם סידור קוצים מתאים. מגיע לו, למסכך.

חשבוע אתם מצטיינים ברושיבה מופשטת ובפילו"

טופיח. כדאי לא לתבליט את האגו, כדי להימוע

מעימותים עם הזולת. בתחום הרומנטיקה יש אם:

שדויות, אך כדאי לחדגיש את הכנות ולחשגיח על

שעות הכוקר הן מטובות ביותר לחשלמת שעותי.

שינוז מסרות. אם תעשו עניין מחמרעות קלוח, רק

תתרגזו ותתעייםו עוד יותרן מוטב לחיות גמישים.

נטו לא לחיות מפוזרים מדי. כדאי לעטוק ביצירה

תהתנהגות התוקפות או חקואית של חשובבים

אתכם עלולים להעכיר את חיי חחברה שלכם.

ידירים מגלים את צידם חקשה. לעומה זאת, יש

קשר טוב עם שותף, אם אתם רוצים להשיג משי

ליוצאים לטיולים מוטב לתשבים שם, אולם בכל

משפים זמן בדי להנים ליעורם, חשבוע חוזיה

זאת עלולות להתולע בעיות. חקצים(לעצמבם

לכם הזרמנות תרשה בתחום הקריירה אל התח:

בתולה (בג באונוסט עד גם בספטים:) שימרו על הרעיתות הוצורתלום שלכם, הדמועו מחיקלעות לחיכותים עם הקובנים אוכם: בשני רות ממתיעות צפויות בחיות העשקות, שילבם בעת מרץ לתחקום, וקיפות למשום ום לחפונו בצור מרץ לתחקום, וקיפות למשום ום לחפונו ובון,

ייבויות חברתיות עלולות לענג את ביצועה

(20 באפריל עד 20 במאי) מין (20

תאומים (ו 2 במאי עד 20 ביוני)

סרטן (12 פיוני ער 22 ביולי)

הו. חמשיכו לנטות – ותצליווו.

אדירו (23 ביולי עד 22 באוגוסט)

מזגכם.

נשלח חוטם זרוד כמו חוטמו של עכבר לבן, רתרחני, כרי לכרר מה סרה, כאילו בעליו הוא עיוור וחרש שחוטמו משמש לו עיניים ואוזניים גם יחד. מיר אחרייכן שבה הרלת ונסגרה. עוד רגע והגברת רבינוכ פסעה פנימה כצערים ככרים, קורעת את רלת חדר השינה, שולפת משם משהו – ספק ארם ספק בעל־חי מבועת – ומציבה אותו מול המסאו'יסטית בעימות אילם. אכורי.

רביגוכ ניצב בין המקצוענית המתוטכת לכין אשתו הקודרת שפניה דמו עכשיו לפני קרנף, כברים, גסים, שולחים קרימה מבטים רוקרניים, כמו קרן חרה. הוא לא מכין מה רוצים ממנו. כחיים שלו לא... הרי מעולם לא העז להסתכן כך, אפילו לא במחשבה.

מעשה שטן, והמסאו'יסטית פגשה בפתח הרירה

המסאו יסטית הוציאה מארנקה פתק מגולגל

מי רוצה אותו?" שאלה הרעייה כלא לענות

הוא הומין אותי", אמרה המסאו'יסטית כקול

הנה כאן, כתוכ – יצחק רבינוב. לבוא בשעה

10.00. גברת, אני לא מבינה מה הכעיהו", שאלה

הצעירה, ותוךיכדי כך התחילה לתפוס שכעצם אולי

יש כאן בעייה, אפילו מסובכת מכרי שהאשה הדהוייה

שניצבה מולה תוכל להסביר את פשרה מבלי להתנפל

אותו רגע חשה כאילו הטילה פצצה בפתח הבית.

האשה שמולה במעט התמוטטה. לגביה, המקצוע הזה

זהים. לחשוב שהבעל שלה, האפס, הנמושה, הגבר הזה

שבקושי מצליח... מעו להומין מסאו'יסטית אליהם

תכיתה כיום שלישי, היום היחידי כשכוע שכו היא

דלת פנימית נפתחה לאט וכזהירות, ומתוכה

דווקא בקוציה הסומרים של הגברת רביגוב שסקרה

סחורה, לכל הרוועת, הגברת הזו מתכוונת למכור.

לשאלה, מהדקת לגופה הרחב את החלוק הרהוי.

ושאלה: "כאן גר יצחק רבינוב?"

המכיע הכרת ערך עצמית.

עליה בחמת־זעם רצחנית.

מסאו יסטית".

אמורה להיעדר מהכית...

" ...יצחק – בוא הנה, מירו".

בני את, אם מותר לדעת?"

את מוכירה, או מה?"

המסאז יסטית נקבה בשמה.

בני הומין אותרנ"

אותה בחשרנות, חלפה על פני החיטובים והבליטות

מה שיש לו מספיק לו. אין לו תאוות מיוחרות, שום חלומות גרולים. אפילו את יום ההולרת הארור שכח לנמרי. ופתאום... הוא לא מכין, ואשתו לא סולחת. בעיניה נהפך

הגבר המבוהל למעין דון־ו'ואן מפלצי שהעו "לחלל את הקן המשפחתי ולהכיא הביתה אינו... אינו...". אחריכן אמרה לגליה: "לעולם לא אחיה איתו יותר. חשכתי שהתחתנתי עם גבר הנון. לעשות לי דכר כזה - ועוד ביום ההולדת שלו..... חרמעות זלגו על פניה הגסים בלי שתרביש בהו.

שבוע לאחר מכן הגישה בסשה לגט. לא עזרו הירידים שבאו ונשבעו כי זה היה שעשוע גברי, מתנה ליום חהולדת. לא עור כלום. שייקח הדרון ז'ואן דה לה שמאטע' הזה את הסמרטומים שלו ויעוף מיד מהכית".

השינוי שחל ברבינוב לאחר מכן חיה מרהים, מאז שעוב את הבית כאילו חור אליו בטחונו העצמי. נרמה היה שלא רק החליפות שלו השתפרו, נתפרו חיטב, גוהצג, אטילו פניו כאילו עברו גיוווץ, נהפכו לגבריים יותר. יש לו כבר ידידה קבועה, צעירה, ולחבריו הוא זוכר את "מתנת היום הולדת" ששלתו לו כמתנה היפה ביותר שקיבל בחייו.

מוריטוף מצא קיפורה עם סידור קוצים שמתאים לו". דבו אומרים אחר לשני בחיור.

ומה בעצם קרח לכל האוספים שלך, של "התמונות החלקות" שקראו להם גם "פרסים" – אלה עם המלאכים: לאוספי הצמר שהיית צובטת מכל

לאן נעלמו כל האנשים שהיו באים עד פתח הבית ומציעים להשחיז סכינים, לקנות "בד אנגלי" לחליפה כתשלומים, ביצים סוריות ובשר מן השוק

בד, עד ההפטר הסופיז של אוקיה ורבע אוקיה ושל רוטל... והמשקולות כרוצב עם אכנים... ועגלת הקרח עם הפעמון... וארון הקרח שכאשר שכחתם לרוקנו – נולו המים מן המגרה

תמשיכי למצוץ אצבע לא יקבלו אותך אף פעם תגידי את זה עוד פעם אני ארחץ לך את הפה כסבון...

יש רק לעשירים"... והמחשבה כי רק בורגנים רקובים גרים בבית עם

Bineako 42

43 មានខងល

בעמוד זה מבחר מהיריעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע המקביל של 1951. הנוסח המקורו נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

מערינ

השבוע לפני 35 שנה

תיגרות בין בדרך לבאר־ שבע "המקשר" ו,,דרום יהודה" –

תבוקר בירושלים ובבארישבע עם החרטת חסכטר בין חסוארי מרשיבים חבינעירוניים לתחבר רח לבין "חבוקשרי בקשר לכר ידושלים - בארשבע.

"אגר"

לאחר תיגרה בירושלים יצא בלרית משפר חוק של המשפרה, כבתקומת המאורעות, האומוכום ות אשון של הומקשר מידושלים

משעה ל בבוקר, כאשר אוטר בוס של המקשר" מלא נוסעים צמר לצאת לרוכו לבארשכע מהתחנה ברה יפו, הופיעו מכוניי ות של אנו" וידרום יחודה במי קום והסמו את הדרך. תחילה היי תה אחיגרת דממת" בין. אוכובוסים שהתנגשו, ולאחר שני גרמו נוקים לשתי המכוניות הח לח תגהת יריים, המשטרה שהגי עה למקום, עצרה מספר נחגים משני הצרדים, נהני החסקשר ואשיתו את אנשי הצר השני, כי ותכו בסכינים צמיג אוטובוס שלום ווויבלן באומובום שני. נור בי באננייי מאשיפור את בווכוקשור בנישוץ חלונות באושונוסים שלי הבן המקשורה עצורה גם שני ארי. שולנסים של "אנו", שחסמו את

עובתי חברת החשמק כורושקים DIRECTO

פאב נומרו חברוו החשמי בירושלים מיוון בשביתה בלי רון לעבב את השביתה לא נשאר שרי און התערבותה של שרת העבודה בבי מאירטת לא הדעולה תתאוורות כעלי התעשיה בר. רושלים ביקשה שלא יופסק זעומהים חוריעו שיספקו זרם רק למשעלים חיוניים, אולם בשלכ קראשון של השביתה לא יופסק

עם התחלה השביתה התכנמר העוברים לאניטה כללית במשרי התרבות התשמל

יש לנו. שחלסי חילוף ישנם אצלנו בשפע...

לאוף שור שתו מתיא התקבה | 900 קובי מסיים והפיים והביי עיר תשנמות בורנובה לויסת | את לתשנוות של יותר מאלף וויונבות ורנסוו באבנים, ספטר עובוד רבבת אוויים, מאות אב שמשות נוקצו ונוצ חלפור לפי שום שרצו תבוקר לצאת מוו"א לירושלים וחיפה ברכבת, שבו חשביתה הקיפה תבוקר כ- על פקבותיום מתוחנה

דורה שינמן אנשל שפילמן

און מתוכבוים לחומין אם כל חברינו. וידינינו

לטקם הנשואו שלנו Moren wings to correc-

שיגום בצרירי לוסיטח ללא תשלום אביא למכירת תמלמלין

מיניב מגר ישבירשי ההיאח לפיפל, בית בשפט השלוב. ה מכיב (חיק שני 18/1411), לפתיח בקעולות שביות הקשלבי

אדם עצבני

יכול להגיע למצב של סבלעון ישלחה נמש בקורת שימה מג מדמים כחוברות מנאיום מס' 12 מאה דיד שמחון לב להשינה בקיימקים וכמומך מנא, חל אביב רח' לסינג זו. .66068 -70

שצה והדרכה פפיכולונית במפבי עצבעות, פחד, למגום תסבים נפש ומשברים כחיי נשואין - במיסד חביל.

עליה גרולה באינדקם

הקודמים היתה 9 גשרות

24 ישראלים

על אדמת

24 ישראלים, ביניחם 1 תינוקות ו-ב ילרים קשוים, מילו יוכויים על אויכות בשניים משכר 'פום של חברת התשחה חברי שירו שוויה בדרובי כאור ללוצחון באלין לרוכות: רוכיית ארכם במאיר שבתעלת מאק.

ותוקר בשעה 9.30 לפי שען ישראל עמר המטום להמרוא מנד איד לרומא וללונרון. לנוסעים

הגשמים פגעו במעברות

ווסל וקס מעניקה לך הזדמנות

ע 10,000 פרטים מייד ביד

ם נמקום, באחד ש-19,000 הפרטים הבאים:

א פ דריו סיים א מו מאודים לסבוניות א מ מערנות אמעקה לסבונית "קודלוק" א מו שט ניסויים למושבים נקבטיפה "מיניה א מו שט ניסויים איביר מיניהיה ווויניהיה א נו חיי וויניהיה איביר

י פני חטי של אוניה שחורה י פני חט שטיחים לרכב הליפה שחורה

ערי שרטל וקס

10,000 (

לפוסיםן

שירון בנושן 14 וששות האל רוצות בבל והיקי ושפין שבי

בכפון מקומות (הניקום מים ל-10-10-10 מים מלים מים מאלה איתם ניקו יינילון באוריע אוניילים ביינילים בייני

עליה גרולה באינרקם יוכר ן דות, בעור שהפליה כתורשי תמחידו חלת גם בסטממבר. מחלקת הסטטיסטיקה חממי

שַלתית מעכבת לפי שעה את

קרוב לוודאי שגם חסעם תתעבב התימת התטכם בין התי עשייגים והסתררות העוברים, הגעשית כרגיל ב-15 לאוקטובר. תוספת משכר לעובדים ב-3 חתודשים האחרונים תהיה יותר מ-1,5 ל"ר. בחודשים יולי – סמדי

. קמבר עלה האינרקם ב-15 נקר חיפושי מזון

פרסום מספרי האינדקם, אך ברור

חרבר, שהאינדקם יעלה 'כ-5-6

חיפושים גרהבים גערכים במחסומי חכניסה לירושלים ע"י המשקרה הכלכלית למרות קשיי התחבורת. השוטרים תבעו הכוטר מהנוסעים, שנסעו בעמידה כתוך שוכובוסים לרדת מתוכם. נער כר חישושים קסרניים. יצויין כי

רבים מבין יושבי המעברות אשר חעבירו כפויות ועומות של ויי תים חודדו מחמכוניות ונעצויו. לאוד שתויונים תוחימן - שוור

הרכבות הושבתו בכל הארץ

ונשיכר מכל היוכני השריון לאוצי שכרעי המפיקי הקיתברה לא מעני ליובינאל היופינידיול לשום פוך נותו חקשרים והמפיקים

בלוד הצטרים ביוב אי לשביונה דשרים הגיעו

אתפול לדון במצב חבלכל

במוניות מויושמות, מאור שומכשלו ואלימה למביי את מבוניותיה, לשם קומי,

האמצעים היחירים העומרים כרגע לרשות מממשלה המרסחת לכיסר חקצאת חוברחית חברי נימאליות, הם עודף יחרות הלי"ש, נסך 12 מיליון, שהנתילג להשתמש בחן בתרש אנוסט,

וברטיסי טיסה זוגיים לרומא שבים שביע זוגיים באילת 5 סופי שבוע זוגיים באילת OD TO THE טרטל וגרד על כל סגיצר "קרעל וקבר" שתרכוש תקבל ברטים אחד. על כל סגיצר "קרעל וקבר" שתרכוש ותניל את סיכוניון לוכות. רבל שתרכוש ותר סניצרים, תגריל את סיכוניון לוכות. וכסלהן, תנויב עם סביניות? איך תובה בפרם מיירי ל איכות בכרטים שקיבלת מהמוכר בקנוחן מוצר איכות בכרטים שקיבלת טרטל נקלד, מצרי ספת. גרד את לטיפות הרכב של טרטל נקלית אחד מהטרסים הרכל, הוא המקום המסומן, נילית אחד מהטרסים הרכל, הוא טולר מייד שירן עדיד. לפצלתו, פנה עם החשבונית ההל מחהר מונחני בנו ל מההה עברותו, פנה עם החשבונית ההל מחהר מונחני בנו ל מההה כפובחו, פנה עם החשבונית סבלה לאחת מחנייות כפובחו, פנה עם החשבונית לחבי הארץ, או למרכו אביזרי הרכב המורשות בש ב. רבירכב, יטנטל נכס בישראל מש ב. רבירכב, יטנטל נכת אלפא 15, וליא.

טרטל אותה ובהצלחה ע לא כולל כשים / י ועוד 2410 פרסים נוספים turtle wax A D71 751 טידרת מוצרים לטיפות הרכב

